CATALUNYA CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

Any XXVII • Núm. 1.370 • 1,80 €

22 • desembre • 2005

«El Redemptor ha vingut,
però la redempció, està feta...?»
Luigi Blanch

Bon Nadal!

Pessebre del Col·legi Sagrat Cor de Barcelona

Nadal és raó universal
de tot el creat i engendrat,
el cosmos tot ell és Nadal,
bressol de l'Infant tot just nat.

El Fill s'ha fet temps, s'ha fet món,
de goig l'Univers s'estremeix,
per l'arbre del viure es difon
la saba divina que neix.

Nadals de la vida, nadals
passant i lliscant, entristint
amb cínic voler, ver i fals,
la fe negligent que vivim.

M'apropo al bressol de l'Infant
amb cor tremolós i encongit,
voldria d'amors el més gran,
donar-li el bes més sentit.

Al cap, embullades, rebels
idees hi vénen hi van,
misteri de fe tan excels
defuig els orgulls dels humans.

Voldria ben viva, almenys
avui, dia sant, santa nit,
la fe sense altívols captenys,
pessebre vivent en el pit.

FRANCESC
MALGOSA I RIERA

CATALUNYA CRISTIANA

Un bon regal de Nadal

Benvolguts,

Per Nadal recordem i celebrem el naixement d'un nen. Si en cada naixement hi ha, sens dubte, un regal de Déu, en aquest naixement Déu mateix se'ns dóna com a obsequi, i aquest fet no ens deixa indiferents.

A les pàgines de *Catalunya Cristiana* a més d'articles que ens ajuden a reflexionar, hi ha la vida dels moviments, de les parròquies, en definitiva, la vida dels creients, la nostra vida. Ens atrevim a suggerir que a més dels obsequis sol·licitats, demaneu, al Pare Noel i/o als Reis d'Orient, **un bon regal:** una subscripció al setmanari *Catalunya Cristiana* a la persona o persones que cregueu dignes de la vostra confiança. Pot fer un gran bé i és una forma molt efectiva d'ajudar-nos mútuament.

Adjuntem un volant de subscripció que podeu enviar per correu o, si ho preferiu, el trobareu visitant la nostra web **www.catalunyacristiana.com** on hi ha més informació.

Agraïts per l'estimació que ens teniu, de tot cor us desitgem un Sant Nadal i un venturós any 2006.

Aquest Nadal desitjo regalar una subscripció a *Catalunya Cristiana* en ☐ **català** ☐ **castellà** al **preu promocional** de **75,00 euros** (Preu normal: **90,70 euros**) **a:**

NOM I COGNOMS: _____

ADREÇA: _____

CP: _____ POBLACIÓ: _____ TELÈFON: _____

FORMA DE PAGAMENT:

☐ xec nominatiu (75,00 euros)

☐ domiciliació bancària, amb:

☐ **un sol càrrec de 75,00 euros (anual)**

☐ **dos càrrecs de 37,50 euros (semestral)**

☐ **quatre càrrecs de 18,75 euros (trimestral)**

els càrrecs es poden presentar a:

☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐ ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Entitat Oficina D C Compte

Editorial

L'esperit del Nadal

Tornem a ser un cop més al Nadal, la festa tan esperada i desitjada per tantes persones, els dies en què es respira l'ambient de felicitat més gran de tot l'any, el moment en què sembla que els ciutadans tenen sentiments millors. Totes aquestes dades estan fora de dubte de forma majoritària, sense oblidar que sempre hi ha les excepcions —als qui no els agraden gens aquestes festes o aquells que, per qüestions molt particulars, tenen records dolents o motius per a la tristesa.

Malgrat els canvis que ha patit la nostra societat, en la qual s'aprecia una gran multiculturalitat, pràcticament tothom celebra el Nadal de manera ostensible. Així, per exemple, en botigues, restaurants o basars regentats per immigrants de raça oriental o índia, no falten els ornaments nadalencs, els llums o, fins i tot, els pessebres. Els ajuntaments, centres comercials, els petits establiments i els particulars, seguint la tradició, no falten a la cita d'il·luminar els carrers, els aparadors o les façanes. Un any més, el Nadal no passa desapercebut, tot al contrari, augmenta la simbologia externa que ens recorda que som en aquestes festes tan entranyables.

Però els cristians no ens podem conformar amb uns simples signes externs, que moltes vegades molt poc o res tenen a veure amb el veritable sentit del Nadal i que no és altre que el naixement del Fill de Déu. Als Estats Units, un país tan diferent del nostre, però que en algunes coses ens és punt de referència, s'està produint una curiosa polèmica: algunes empreses i centres comercials han enviat notes als seus treballadors perquè evitin tota connotació religiosa del Nadal, suposadament per no ferir «susceptibilitats»; en aquest sentit, cal mantenir tota la parafernàlia nadalenca però sense cap referència al naixement de Crist. Aquesta actitud ha provocat les ires dels grups cristians més actius i en alguns casos més radicals, majoritàriament protestants, que han arribat a publicar llistes dels llocs on no han d'anar a comprar els cristians perquè no s'hi respecta l'autèntic sentit nadalenc.

Aquesta situació aquí ens produeix sorpresa i, fins i tot, algun somriure. Amb tot, no podem oblidar que al nostre país vivim temps difícils no només per la secularització de la societat, sinó pel desig laïcista d'alguns dels nostres governants. Sense anar més lluny, alguns ajuntaments eviten qualsevol simbologia religiosa en els seus ornaments nadalencs. Però per sort, hi ha moltes persones que no es queden indiferents, sinó que expressen clarament les seves protestes. Aquestes protestes d'associacions de veïns, entitats i comerciants han aconseguit que alguns municipis deixin d'utilitzar uns ornaments purament estètics i tornin a les clàssiques campanes, estrelles o àngels. També les protestes per alguns pessebres irreverents o de mal gust han aconseguit el seu objectiu, i és que els ajuntaments tornin al pessebre tradicional.

Aquest és el primer Nadal de Benet XVI com a Successor de Pere, i el nou Pontífex no ha escatimat paraules clares i contundents sobre el Nadal. El Papa ha demanat als catòlics que la «contaminació comercial» no alteri l'esperit nadalenc. Segons indica textualment: «En la societat actual basada en el consum, aquest període nadalenc pateix una forta contaminació que amenaça d'alterar el veritable esperit caracteritzat pel recolliment i la sobrietat.» La consigna de Benet XVI és «recobrar l'esperit autèntic», «el recolliment» d'altre temps, quan «l'alegria no s'exterioritzava consumint». El Pontífex també ha recomanat de manera intensiva la construcció del pessebre a les cases com «una manera senzilla però eficaç de presentar la fe i transmetre-la als fills».

La direcció, redacció i personal de *Catalunya Cristiana* us desitgen un Sant i Joiós Nadal

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez
Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire
Lingüista: Montserrat Pibernat
Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande
Corresponsals: Consuelo Chaves, *BARCELONA;* Guillem Farré, *CASTELLÓ;* Carles Sánchez, *GIRONA;* Jordi Curcó, *LLEIDA;* Cristina Sànchez, *MALLORCA;* Guillem Ferrer, *MENORCA;* Miriam Díez, *ROMA;* Antoni Mirabet i Cristina Orduña, *SEU D'URGELL;* Ramon Estany, *SOLSONA;* Joan Boronat, *TARRAGONA;* Víctor M. Cardona, *TORTOSA; Jordi Castellet, VIC*
Col·laboradors externs: Gmà. Adrià, Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Dani Majà, Joan Antoni Mateo, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Lluís Serra, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J Ynaraja
Redacció, administració, publicitat i promoció:
C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA
Tel. 934 092 810, Fax 934 092 820
a/e: **redaccio@catcrist.com** *(Redacció)*
a/e: **administracio@catcrist.com** *(Administració i subscripcions)*
a/e: **publicitat@catcrist.com** *(Publicitat)*
Pàgina web: www.catalunyacristiana.com
Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa
Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura
Gerent: Jaume Vinyals
Publicitat: Josep Harris
Promoció: Alfons Miralles
Administració: Isabel Giralt (comptabilitat), Eduard Masllorens (subscripcions)
Autoedició i compaginació: Carlos Aguado
Impressió: *Impressions Intercomarcals, SA* Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per ojd

Membre de la **UCIP**
International Catholic Union of Press

Membre de l'**APPEC**
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol i Andorra: 90,70 €
Gibraltar i Portugal: 94,32 €
Resta d'Europa: 157,24 €
Amèrica i Àfrica: 188,80 €
Àsia i Oceania: 254,32 €

La Frase / Rogelio Garrido Montañana

«El Redemptor ha vingut, però la redempció, està feta...?» *(Luigi Blanch. Escriptor italià. 1784-1872*

Sembla un contrasentit, o un fracàs. Ni una cosa ni l'altra, però sí una profunda reflexió. Si el metge ha fet el diagnòstic complet i a consciència, i ha seleccionat el medicament més adient per al malalt, vet aquí potencialment «la guarició»! Però el metge, per competent i sol·lícit que sigui, necessita la cooperació del malalt, és a dir, «que aquest es prengui o apliqui el tractament perquè tingui efecte». I no de qualsevol manera (ara sí i demà no, avui a mitges i demà ja ho veurem, o el substitueixo per...). Ens han lliurat «un tresor» per al nostre bé. I si la humanitat és tan «miop» espiritualment que no n'adverteix el valor i el canvia per falses joies i quincalla? No m'agradaria aigualir la festa, però en aquest bonic cicle nadalenc, quan la majoria està àvida de viatges, festes, tiberis, regals... tenim consciència que el Redemptor només ens pot redimir de lluites, desordres, conflictes, guerres, plors i desamor si n'acceptem «el do», que en síntesi és l'«Amor»? Doncs per Amor a nosaltres va venir, sense exigències d'honors ni preferències de sang, raça, color ni estatus social. Al meu diari vaig escriure una nit, en la vetlla de Nadal: «El Nadal floreix cada any per tornar-li a la vida la seva essència, al món la seva aroma, i a tots els de bona voluntat, Glòria i Redempció.» Felicitats!

LA TIRA DEL PRIMER PLA

Per Pilarin

en primer pla

Nadales, la música nadalenca per excel·lència

■ Són melodies que tenen com a objectiu subratllar el caire religiós d'aquestes festes

Al llarg de les festes nadalenques, els grans èxits discogràfics queden relegats a un segon terme. El que més es taral·leja són unes cançons populars anomenades nadales. La música és senzilla i les lletres, alegres i encomanadisses. Evoquen motius religiosos o festius relacionats amb el Nadal: des del naixement de Jesús, passant per tots els elements que envolten aquest magne esdeveniment, fins a múltiples referències a l'esperit nadalenc. Les nadales són construccions poètiques i musicals que formen part de la cultura religiosa dels pobles.

Les nadales són cançons populars, l'existència de les quals data de temps remots però que mantenen avui encara tota la frescor. La nadala o villancet és «la cançó de la vila» i en els seus orígens va servir per donar a conèixer la vida quotidiana dels pobles. Es van transmetre de boca en boca fins que als segles XIV i XV es va començar una veritable producció, i es va fixar definitivament aquesta tradició d'estructures poètiques, de contingut alegre i composició senzilla, en la qual s'alterna una tornada amb estrofes de diferent forma, ritme i mesura. La composició gregoriana *Puer natus est*, per la seva al·lusió a la nativitat de Crist, està considerada una de les primeres nadales de la història.

En general, la temàtica de la nadala era molt lluny de tenir un caràcter religiós en els inicis. Entre les composicions conservades al *Cancionero de Palacio*, una de les fonts musicals més antigues del gènere, apareixen nadales amb els continguts més dispars, des de textos amorosos a sàtires violentes i irreverents, passant per composicions que celebren algun fet destacat, així com cants de lloança a Crist o a la Mare de Déu. Per tant, es tracta d'un gènere en el qual no hi ha restriccions de contingut. El compositor més destacat d'aquest període és Juan del Enzina.

Funció litúrgica

Durant la segona meitat del segle XVI coexisteixen dos tipus de temàtica en la nadala: la profana i la religiosa. Els exemples de nadala religiosa ja existeixen a l'època anterior, si bé són puntuals. Les autoritats eclesiàstiques van començar a considerar la conveniència d'introduir en la litúrgia peces compostes en l'estil sencill i directe de la nadala, com una forma d'apropar el poble els misteris de la fe catòlica, especialment durant les celebracions corresponents al Nadal i al Corpus Christi. La composició de nadales per a les principals festes del calendari litúrgic va esdevenir una de les obligacions principals del mestre de capella. Els exemples més representatius d'aquesta època són el *Cancionero de Upsala* i el *Cancionero de Medinaceli*.

Musicalment, al segle XVII, es produeix un augment en la complexitat tècnica i formal de la nadala. El segle XVIII és el triomf de l'estil operístic italià, que es fa l'amo de tots els països europeus. A l'Estat espanyol passa el mateix, i no només en el terreny de l'òpera i de la sarsuela, sinó també en altres gèneres, com és el cas de la nadala. Davant de l'estructura uniforme de coples i tornada existent durant els segles anteriors, les nadales del segle XVIII arriben a tenir una complexitat enorme. Això dóna lloc que prengui protagonisme el cantant solista, acompanyat d'instruments, davant del cor. La nadala serà en aquest moment no una estructura musical, sinó un gènere definit per la seva funcionalitat: es feia servir en contextos litúrgics amb finalitats didàctiques. El compositor més destacat en aquesta etapa és el P. Antonio Soler.

No obstant això, aquestes influències italianitzants van provocar que la nadala desaparegués de la litúrgia a finals d'aquest segle XVIII, i va ser substituïda el segle següent pels tradicionals responsoris gregorians. Avui dia el terme *nadala* ha esdevingut exclusivament sinònim de «cançó de Nadal», preferentment d'origen popular. A les nadales actuals perviuen algunes característiques de l'antiga nadala, com l'estructura de la tornada i les coples. A través de diferents melodies, les nadales expressen el sentiment d'amor, tendresa i esperança que desperta la celebració del Nadal. Qui no coneix nadales com *Adeste fideles*, *Campana sobre campana*, *Santa nit*, *Campanilleros*, *Fum, fum, fum* o *A Betlem me'n vull anar?* *(M.A.C.)*

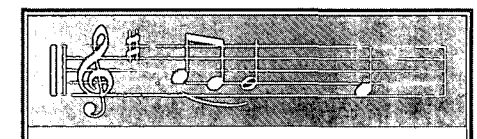

«Adeste fideles»

Adeste, fideles, laeti, triumphantes,
Venite, venite in Bethlehem:
Natum videte Regem Angelorum:
Venite adoremus, venite adoremus
Venite adoremus Dominum.

En grege relicto, humiles ad cunas,
vocatis pastores approperant.
Et nos ovanti gradu festinemus.
Venite adoremus, venite adoremus
Venite adoremus Dominum.

Aeterni Parentis splendorem aeternum,
Velatum sub carne videbimus
Delum Infantem, pannis involutum.
Venite adoremus, venite adoremus
Venite adoremus Dominum.

Pro nobis egenum et foeno cubamtem,
Piis foveamus amplexibus:
Sic nos amantem quis nos redamaret?
Venite adoremus, venite adoremus
Venite adoremus Dominum.

Nadales d'ahir, avui i demà

La nadala és una cançó popular dedicada al naixement de Jesucrist i destinada a prolongar el cant litúrgic nadalenc fora de l'església —davant del pessebre casolà, per exemple— i amb una lletra i música més lliure i folklòrica. En aquest sentit, la nadala gaudeix d'una llarga història i tradició. La seva faisó literària senzilla va fer que els textos, qualsevol que fos la seva procedència, es convertissin en uns versos poètics del poble, que els va elaborar al llarg d'una transmissió més oral que escrita, seguint, però, uns costums periòdicament actualitzats.

L'origen probable de la nadala catalana prové de certs himnes i oracions de la litúrgia nadalenca, especialment de les anomenades *seqüències*, redactades en llatí i traduïdes posteriorment, que eren molt simples i assequibles pel poble. També hi ha textos que s'inspiren en fonts apòcrifes i llegendàries, i d'altres són arranjaments de tradicions profanes. Generalment, els temes més antics d'aquestes composicions són bíblics i evangèlics: les profecies, l'anunci de l'àngel sant Gabriel, les lloes a Maria i a sant Josep, l'anada a Betlem, la cova i el naixement de Jesús, l'adoració dels pastors, els tres Reis mags, Herodes, els sants innocents, etc.

Pel que fa a l'origen i autoria de la melodia i de l'acompanyament instrumental en algunes nadales, molts entesos pensen que no s'ha fet a Catalunya un treball rigorós de recerca històrica i musical. Sí que es palesen uns quants aspectes comuns, com ara l'anonimat dels autors i compositors, la diversificació qualitativa d'inspiració o l'acceptació popular, que no va acoblada forçosament a la més o menys categoria melòdica de la composició.

Una de les nadales més antigues i conegudes és el *Cant de la Sibil·la*, que s'interpretava la nit de Nadal en totes les catedrals del Principat. Acabat l'ofici de maitines i abans de començar la missa del Gall, tenia lloc, dins d'un espai intermig, aquesta cançó. Després van entrar de ple el cant gregorià i la litúrgia romana, però el *Cant de la Sibil·la* continua interpretant-se en alguns llocs encara avui.

Les múltiples i variades melodies de les nadales formen un cos important dins del folklore musical català. La nadala *El cant dels ocells*, que va ser modificada i actualitzada la seva lletra per Mn. Cinto Verdaguer, ha traspassat les fronteres i és coneguda arreu del món, gràcies a la divulgació que en va fer el mestre Pau Casals, gran músic, compositor i concertista. Cal ressaltar finalment que la lletra i la música de totes les nadales respiren una joia plena i constant pel naixement de Jesús a Betlem.

Ara bé, quant a la música de qualitat a les nadales, la producció de bons compositors és minsa avui, amb el perill afegit de la introducció de tonades poc harmòniques. A l'àrea del cant popular, seria bo que periòdicament s'organitzessin concursos de nadales modernes per tal que fossin la continuació per a l'endemà del bagatge nadalenc existent de la nostra terra; i ensems, que en aquests certàmens fossin guardonades les millors composicions.

Francesc Gamissans

«Santa nit», una cançó immortal

L'origen de la nadala més popular del món es troba en un poble d'Àustria

Fa 187 anys la nadala *Stille nacht! Heilige nacht!* («Santa nit») es va poder sentir per primera vegada a l'església de Sant Nicolau, a Oberndorf, una població propera a Salzburg (Àustria), durant la missa del Gall del 1818. En aquesta Nit de Nadal va néixer la que està considerada com la nadala més coneguda del món. Va ser composta pel prevere Joseph Mohr amb música de l'organista Franz Xaver Gruber. Al llarg dels anys, el poder del missatge de pau d'aquesta cançó ha traspassat fronteres i barreres lingüístiques, i ha conquerit els cors de la gent d'arreu del món.

El text alemany per a les sis estrofes originals de la nadala que coneixem com *Santa nit* va ser escrit pel prevere Joseph Mohr el 1816, quan era vicari de l'església de la petita localitat de Mariapfarr (Àustria). Va ser un home que va fer de la solidaritat el seu credo i que es va preocupar sobretot pels infants i els pobres. L'any següent, Mohr va ser traslladat a Oberndorf. Allí va conèixer el mestre Franz Xaver Gruber, organista i músic. Pocs dies abans del Nadal del 1818, el vell orgue de l'església de Sant Nicolau va deixar de funcionar. Per tal de no decebre els feligresos, el prevere va ensenyar al seu amic el poema nadalenc que havia escrit i li va demanar que compongués una melodia i un acompanyament de guitarra perquè fos cantat en la Missa del Gall.

Aquell 24 de desembre, Joseph Mohr —que tenia una bonica veu de tenor— i el cor, sota la direcció de Gruber i amb l'acompanyament de guitarra del mateix Mohr, van interpretar per primera vegada (en alemany) *Stille nacht! Heilige nacht!* En cadascuna de les estrofes el cor repetia els dos darrers versos, cantat a quatre veus. El fet era totalment inusual per a l'època, quan els textos religiosos encara es redactaven en llatí. Això no obstant, Mohr considerava que una lletra senzilla i comprensible era el més adient per als seus feligresos. Després d'aquella nit ningú no podria imaginar l'impacte que aquesta nadala tindria arreu del món. Paradoxes de la vida, tant Joseph Mohr com Franz Xaver Gruber —morts en l'anonimat, respectivament, el 1848 i el 1863— van viure fins al final dels seus dies en la pobresa més absoluta.

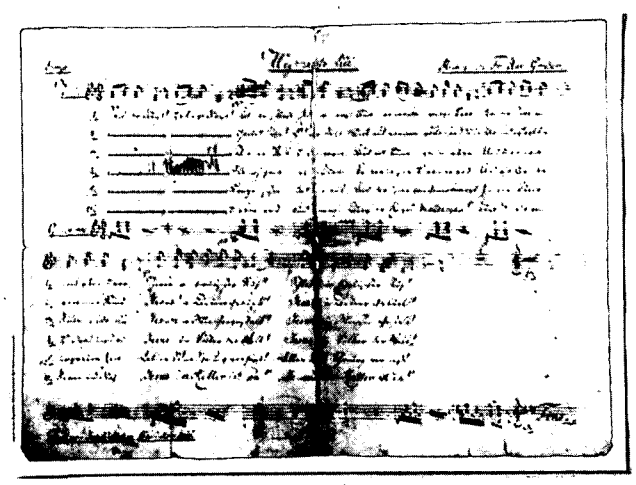

Manuscrit de la nadala «Santa nit».

Karl Mauracher, mestre constructor i reparador d'orgues de la vall de Ziller, va viatjar a Oberndorf per reparar l'orgue en diverses ocasions durant els anys següents. Mentre feia la seva feina a Sant Nicolau, va obtenir una còpia de la nadala. D'aquesta manera va començar el seu viatge al voltant del món com a cançó folk tirolesa. Dues famílies d'artistes que es dedicaven a cantar aquesta mena de composicions van incorporar la nadala al seu repertori. Els Strasser (quatre infants cantors) la van interpretar durant un concert a Leipzig el desembre del 1832. Va ser durant aquest període quan algunes notes musicals van ser canviades i la nadala va evolucionar fins a la melodia actual. El 1839, els Rainer van interpretar *Silent night* per primera vegada a Amèrica davant del monument d'Alexander Hamilton, a Nova York.

Joseph Bletzacher, cantant d'òpera de la cort de Hannover, explicava que el 1840 la nadala era ja coneguda al sud de Saxònia. A Berlín la va popularitzar especialment el cor de la catedral. Va arribar a ser, de fet, la nadala preferida del rei Frederic Guillem IV de Prússia, que solia tenir un cor catedralici per cantar-la durant el període nadalenc cada any. Amb el temps, els seus autors van caure en l'oblit i la melodia va ser assumida com un treball de Haydn, Mozart o Beethoven. La controvèrsia va acabar fa uns quants anys quan va ser autentificat un manuscrit de Joseph Mohr sobre *Stille nacht! Heilige nacht!* Al cantó superior dret del document, el prevere va escriure: «Melodia de F. X. Gruber.» *(M.A.C.)*

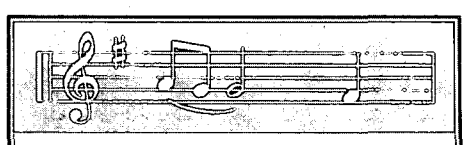

«Santa nit»

Santa nit!, plàcida nit!
els pastors han sentit
l'al·leluia que els àngels cantant
en el món han estat escampant:
El Messies és nat!
El Messies és nat!

Santa nit!, plàcida nit!
Ja està tot adormit;
vetlla sols en la cambra bressant
dolça Mare que al Nin va cantant;
dorm en pau i repòs,
dorm en pau i repòs.

Santa nit!, plàcida nit!
El Jesús, tan petit,
és el Déu, Ser Suprem poderós,
en humil petitesa reclòs
per l'home redimir,
per l'home redimir.

Nadales per una causa solidària

BARCELONA.— El diumenge 18 de desembre va tenir lloc al Centre Cívic Ciutat Meridiana la XIII Trobada de Cors Rocieros per Nadales, organitzada per la Germandat Mare de Déu del Rocío «Los Romeros», amb la col·laboració de Càritas diocesana de Barcelona. Hi van participar 22 grups i germandats. L'acte, a més de la seva vessant festiva, era bàsicament benèfic. L'entrada és gratuïta, tot i que es demanava que cada assistent contribueixi amb aliments no peribles (llegums, pasta, conserves, oli, sucre, papilles...), bolquers o altres productes d'higiene (sabons, tovalloletes...). Càritas diocesana de Barcelona fa arribar tots els productes recollits al festival a persones i famílies necessitades de la diòcesi.

Tot va començar l'any 1993, quan membres de la Germandat Mare de Déu del Rocío «Los Romeros» van proposar celebrar el Nadal d'una manera diferent. Es van posar en contacte amb la resta de germandats que aleshores hi havia a Catalunya perquè participessin amb el seu cor en una trobada de nadales molt familiar. Així es va gestar la I Trobada de Cors Rocieros per Nadales. Ben aviat va sorgir la idea que a través de les nadales es podria conscienciar l'opinió pública per col·laborar solidàriament amb els més necessitats.

Recull discogràfic de nadales

L'editorial San Pablo acaba d'editar un disc compacte, titulat *Venite adoremus. 18 villancicos universales y populares*, adreçat a tota mena de públic, molt especialment als amants de la música clàssica, sacra i coral. Fa un recorregut per les nadales de tots els temps i cultures, amb la qual cosa esdevé un recull de valor extraordinari. Es tracta del primer disc del prestigiós cor Matritum Cantat, format per seixanta veus mixtes.

Sota la direcció de Javier Blanco, ha recorregut gran part de la geografia espanyola per participar en diferents cicles de música coral. A més, el CD conté diversos documents en *pdf*, com una introducció sobre l'origen de cadascuna de les nadales, les lletres de les cançons, una àmplia documentació sobre el cor Matritum Cantat o un reportatge gràfic de l'enregistrament.

Sabor, saber, sabiduría
Equip de redacció E. de Ossó. Mèxic.
3,50 euros.
L'espiritualitat, la litúrgia són expressions del nostre gust interior, del saber que es fa saviesa.

María y los pobres
Clara Temporelli
13,50 euros
Una investigació interessant sobre la mare de Jesús, a la llum del poble llatinoamericà.

Me llamo Teresa de Calcuta
M. Victòria Molins
10,90 euros
Aquí trobareu un llibre senzill i amè que us posarà al corrent de tot allò que aquesta gran dona va fer en la seva vida.

Novetats
EDICIONES
stj
De venda en las millores llibreries

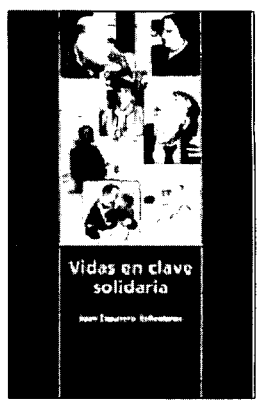

Vidas en clave solidaria
Juan Zapatero
15,80 euros
Testimonis de persones que ens diuen amb el seu exemple que cal viure d'una altra manera.

De la libertad a la fe
Bartolomé Arrom
13,15 euros
Sense pretensions d'adoctrinar ningú, aconsegueix, a base de senzillesa, marcar pistes serenes de reflexió.

La riqueza de los pobres
M. Jesús Almazán
8,50 euros
Les històries que apareixen en aquest llibre són reals. Són històries que ens arriben a l'ànima.

L'ENTREVISTA

Montserrat Cadevall, presidenta de la Federació Catalana d'Entitats Corals

«Les nadales ens volen recordar el veritable sentit del Nadal»

Montserrat Cadevall i Vigués va començar a cantar en un dels primers grups infantils de Catalunya: la Coral Egara de Ràdio Terrassa. Sempre ha estat vinculada al món coral. Des de l'any 2003, forma part de la comissió organitzadora del Festival Europa Cantat. Actualment canta a l'Agrupació Coral de Matadepera. Des de fa dos anys és la presidenta de la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC).

—Quina és la funció primordial de les nadales?

—Les nadales són cançons populars religioses. A més de crear un ambient joiós, tenen una missió fonamental: ens volen recordar el veritable sentit del Nadal. Partint d'aquesta base i tenint en compte que vivim en un país de creença majoritàriament catòlica i on hi ha una gran tradició de cançó popular, és normal que des de fa moltíssims anys hi apareguessin cançons dedicades a aquestes festes. Potser nosaltres coneixem sobretot les que tenen un contingut essencialment religiós, però també n'hi havia d'altra mena, com ara les de temàtica satírica per al dia dels Sants Innocents. Catalunya és un país on sempre s'ha cantat per celebrar les festivitats.

—Com a creient, pensa que en la societat actual, cada vegada més secularitzada, les nadales han perdut vitalitat o vigència?

—De vitalitat, en penso que no. Totes les corals fan concerts de nadales. De fet, les nadales són les cançons més cantades per totes les corals perquè la primera fita del curs és, precisament, el concert de Nadal. L'agenda de la FCEC prevista per a aquests dies n'és plena. A Catalunya hi ha molta activitat coral; també en un àmbit més privat, atès que nombroses escoles, famílies o grups d'amics solen cantar nadales en aquestes dates tan significatives. Siguin creients o no, la gent sol cantar-les, en coneix el significat i els arriba. Això és el més important. Certament, les nadales tenen avui dia prou vigència. De les més tradicionals, cada any en surten harmonitzacions noves de compositors actuals. Per tant, si no tinguessin vigència, no es farien aquestes creacions musicals. Cal recordar que la nadala és un patrimoni religiós i cultural de primer ordre.

Montserrat Cadevall.

«Fum, fum, fum»

A vint-i-cinc de desembre,
fum, fum, fum.
Ha nascut un minyonet
ros i blanquet, ros i blanquet;
Fill de la Verge Maria,
n'és nat en una establia.
Fum, fum, fum.

Aquí dalt de la muntanya,
fum, fum, fum.
Si n'hi ha dos pastorets
abrigadets, abrigadets;
amb la pell i la samarra,
mengen ous i botifarra.
Fum, fum, fum.

Qui dirà més gran mentida?
Fum, fum, fum.
Ja respon el majoral
amb gran cabal, amb gran cabal;
jo faré deu mil camades
amb un salt totes plegades.
Fum, fum, fum.

Déu nos doni santes festes,
fum, fum, fum.
Faci fred, faci calor;
i molt millor, i molt millor,
fent-ne de Jesús memòria,
perquè ens vulgui dalt la glòria.
Fum, fum, fum.

—Hi ha un lligam especial entre els infants i les nadales.

—Sí. Els infants aprenen les nadales a casa, a l'escola, a l'esplai... Les coses que s'aprenen de petit no s'obliden mai. Una cançó ha de respondre a les necessitats musicals de l'infant. Quan això es fa realitat, el nen l'accepta i la fa seva, entrant en aquell mateix moment a formar part del seu món interior. Això és ben palès amb la nadala. És important que cada cançó que s'ensenyi a l'infant esdevingui una experiència viva per a ell. La veu és un vehicle de comunicació que pot constituir un estímul extraordinari per desenvolupar les capacitats expressives de la persona.

«La nadala és un patrimoni religiós i cultural de primer ordre»

—Dins del món de la música, com estan valorades aquestes composicions?

—Jo crec que estan valorades com qualsevol altra cançó que podem interpretar les corals. La FCEC edita periòdicament una sèrie de partitures i, curiosament, la primera cançó que es va editar va ser una versió coral d'una nadala clàssica catalana, *Esta nit és nit de vetlla*, a càrrec de Salvador Mas. Dins del nostre catàleg hi ha un munt de nadales tradicionals: *Les dotze van tocant*, amb nova harmonització de Joaquim Homs; *El dimoni escuat*, *Fum, fum, fum* i *El cant dels ocells*, en versió de Francesc Vila; *Un infantó avui és nat*, amb adaptació al català de Joan Costa, etc. I també de noves com ara *Nadal 73*, amb música de Jordi Olivé i basada en un text del bisbe Pere Casaldàliga. Les nadales solen interpretar-se habitualment *a capella* o amb acompanyament de piano. Ara bé, quan hi ha cors infantils, és propici fer servir instruments de percussió.També s'ha de ressaltar que hi ha corals o persones que per felicitar el Nadal ho fan amb nadales.

—Avui dia es componen noves nadales o s'interpreten les tradicionals de tota la vida?

—Hi ha de tot. Sortosament, la producció és ben viva. Actualment hi ha molts compositors que fan versions noves de nadales tradicionals catalanes o d'altres països. Amb la incorporació d'aquestes peces s'enriqueix indubtablement el repertori de les corals. Per exemple, del clàssic *Fum, fum, fum* se'n poden trobar quatre o cinc versions d'autors diferents sobre la mateixa lletra i melodia, però amb noves harmonitzacions. A més, de cançons nadalenques, no tan sols nadales, sinó cantates, oratoris... se'n continuen fent. De vegades es musiquen poemes en forma de nadales. En definitiva, peces que es poden sentir en els nombrosos concerts que s'organitzen durant aquests dies al llarg de tota la geografia catalana, ja sigui en esglésies, auditoris, teatres, etc.

—Des de la FCEC, s'han programat mai concerts de nadales fora del període de nadalenc?

—Concerts íntegrament de nadales, no; però sí que totes les corals, en un moment o un altre, han interpretat nadales fora del temps nadalenc. Sovint, quan es canta lluny de casa, és molt habitual que dins del repertori s'hi canti *El cant dels ocells* o alguna altra nadala catalana per tal de donar-les a conèixer.

—Expliqui'ns els objectius de la Federació Catalana d'Entitats Corals.

—La FCEC és una entitat autònoma, amb personalitat jurídica, que té com a finalitat primordial impulsar i coordinar les activitats corals col·lectives de les 450 entitats federades. I com a objectius complementaris, l'assessorament i l'orientació a les agrupacions adherides i la promoció de noves entitats corals. Va ser constituïda a Manresa el 5 de juny del 1982 per acord de les entitats fins llavors agrupades al Secretariat dels Orfeons de Catalunya (1959-1982), successor —al seu torn—, en l'àmbit corporatiu, de la Germanor dels Orfeons de Catalunya (1918-1939).

Reportatge:
Miquel Àngel Codina

església en el món

Vaticà

Benet XVI critica les despeses militars i la proliferació nuclear

■ Missatge per a la Jornada Mundial de la Pau 2006

CIUTAT DEL VATICÀ.— No a les armes nuclears, no a les despeses militars i sí a la inversió en projectes de desenvolupament. Són les idees bàsiques del text *En la veritat, la pau*, el primer missatge per a la Jornada Mundial de la Pau 2006 (1 de gener) que ha escrit el nou Pontífex, i on afirma que «la pau no pot reduir-se a la simple absència de conflictes armats», i que l'autèntica pau és més «exigent».

El text fa una crida «urgent» a favor del dret humanitari i contra el terrorisme i l'amenaça nuclear. En el camí cap a la pau, el Papa constata senyals d'esperança en particular per a les poblacions «tan castigades» de Palestina —la terra de Jesús— i per a algunes regions d'Àfrica i d'Àsia.

El cardenal Renato M. Martino, president del Consell Pontifici Justícia i Pau, va presentar el text als periodistes i va reafirmar la posició de l'Església en contra de pràctiques com ara la tortura: «La tortura és una humiliació de la persona humana, sigui quina sigui. Per tant, l'Església no admet aquest mitjà per aconseguir la veritat.» El cardenal va insistir en la necessitat de reduir les despeses d'armament, especialment nuclear.

La carta del Papa sobre la pau fa esment de «la mentida i el pecat» com a causes de l'absència de pau: «La mentida està relacionada amb el drama del pecat i les seves conseqüències perverses han causat i continuen causant efectes devastadors en la vida dels individus i de les nacions», denuncia el Pontífex. «Com en el segle passat, quan sistemes ideològics i polítics aberrants han tergiversat de manera programada la veritat i han dut a l'explotació i a l'extermini un nombre impressionant d'homes i dones, i fins i tot de famílies i comunitats senceres», escriu.

El Papa fa saber que «tots els homes pertanyen a una mateixa i única família», i adverteix que «l'exaltació exasperada de les pròpies diferències contrasta amb aquesta veritat de fons». «Jesús és la veritat que ens dóna la pau», indica el Papa, que aposta pel respecte al dret internacional humanitari elaborat per la comunitat internacional i en el qual la Santa Seu s'implica «per limitar les conseqüències devastadores de la guerra, sobretot entre la població civil». Recomana que cal garantir la seva aplicació correcta, actualitzant-lo amb normes concretes capaces de plantar cara «als escenaris variables dels actuals conflictes armats, així com a l'ocupació d'armaments nous i cada vegada més sofisticats». Benet XVI agraeix la tasca de les organitzacions internacionals però lamenta que «la veritat de la pau continua estant en perill i negada de manera dramàtica pel terrorisme que, amb les seves amenaces i accions criminals, és capaç de tenir el món en estat d'ansietat i inseguretat».

Fanatisme religiós

Després de repassar les intervencions dels seus predecessors sobre el terrorisme, afirma que «no només el nihilisme, sinó també el fanatisme religiós, que avui es diu freqüentment fonamentalisme, pot inspirar i alimentar propòsits i actes terroristes», adverteix el Papa, recordant que «intuint des del principi el perill destructiu que representa el fonamentalisme fanàtic, Joan Pau II ho va denunciar enèrgicament, cridant l'atenció sobre qui pretén imposar amb la violència la pròpia convicció sobre la veritat, en comptes de proposar-la a la lliure acceptació dels altres».

«Tant el nihilisme com el fonamentalisme mantenen una relació errònia amb la veritat: els nihilistes neguen l'existència de qualsevol veritat, els fonamentalistes tenen la pretensió d'imposar-la amb la força.» I és que «tot i que tenen orígens diferents i les seves manifestacions es produeixen en contextos culturals diferents, el nihilisme i el fonamentalisme coincideixen en un perillós menyspreu de l'home i de la seva vida i, en última instància, de Déu mateix».

> **«En una guerra nuclear "no hi hauria vencedors, sinó només víctimes"»**

«El fonamentalisme fanàtic desfigura el rostre benvolent i misericordiós de Déu, i el substitueix amb ídols fets a la seva pròpia imatge. En l'anàlisi de les causes del fenomen contemporani del terrorisme és desitjable que, a més de les raons de caràcter polític i social, es tinguin en compte també les més profundes motivacions culturals, religioses i ideològiques.» El panorama traçat pel Papa reclama «intensificar a tot arreu l'anunci i el testimoni de l'Evangeli de la Pau, proclamant que Déu és Amor que salva i desitja veure que els seus fills es reconeixen com a germans, al servei del bé comú de la família humana».

En aquest missatge, Benet XVI repeteix una de les seves idees més estimades, i és que sense Déu la humanitat s'empobreix: «La història ha demostrat amb escreix que lluitar contra Déu per extirpar-lo del cor dels homes duu la humanitat, temorenca i empobrida, cap a opcions que no tenen futur.» Així, fa una crida als cristians a col·laborar en l'àmbit ecumènic, així com amb les altres religions i amb tots els homes de bona voluntat.

El cardenal Renato Martino va presentar el missatge.

Conflictes armats

El Papa celebra que hi hagi una reducció, encara que lleugera, dels conflictes armats: «Són passes molt tímides en el camí de la pau, però que permeten albirar ja un futur de major serenitat.» Sense caure en un «optimisme ingenu» recorda que, malauradament, existeixen encara «sagnants conteses fratricides i guerres desoladores que sembren llàgrimes i mort en àmplies zones de la terra». El Papa no s'està de manifestar-se preocupat per les actuacions d'algunes autoritats que, en lloc de fer el que està a les seves mans per promoure eficaçment la pau, «fomenten en els ciutadans sentiments d'hostilitat cap a altres nacions, assumeixen una greu responsabilitat: posen en perill, en zones ja de risc, els delicats equilibris contribuint així a fer més insegur i ombrívol el futur de la humanitat».

A més, s'oposa als governs que tenen armes nuclears per garantir la seguretat del seu país i diu que aquest plantejament no és només «funest» sinó «fal·laç». En una guerra nuclear «no hi hauria vencedors, sinó només víctimes». La veritat de la pau exigeix que tots, «tant els governs que de manera declarada o oculta posseeixen armes nuclears, com aquells que volen procurar-se-les», inverteixin conjuntament la seva orientació amb opcions clares i fermes, perquè s'arribi a un «desarmament nuclear progressiu i concordat». I, a més, «els recursos estalviats d'aquesta manera podrien emprar-se en projectes de desenvolupament en favor de tots els habitants i, en primer lloc, dels més pobres».

El Sant Pare esmenta «amb amargor» les dades sobre «un augment preocupant de les despeses militars i del comerç sempre pròsper de les armes, mentre es queden com estancades en el pantà d'una indiferència gairebé general el procés polític i jurídic emprès per la comunitat internacional per consolidar el camí del desarmament». «Quin futur de pau serà possible si es continua invertint en la producció d'armes i en la investigació dedicada a desenvolupar-ne altres de noves?», es pregunta el Pontífex.

Amb el profund anhel que la comunitat internacional sàpiga trobar la valentia i el seny d'impulsar el desarmament, aplicant concretament el dret a la pau, que és propi de cada home i de cada poble, el Sant Pare torna a assenyalar que «els primers beneficiaris d'una valenta opció pel desarmament seran els països pobres que, després de tantes promeses, reclamen justament la realització concreta del dret al desenvolupament».

Dret reafirmat per l'ONU, que compta amb la confiança de l'Església catòlica, amb el desig que es realitzi una «renovació institucional i operativa» que la faci capaç de respondre a les noves exigències de l'època actual, caracteritzada pel fenomen difús de la globalització. «L'Organització de les Nacions Unides ha d'arribar a ser un instrument cada vegada més eficient per promoure en el món els valors de la justícia, de la solidaritat i de la pau.» Amb aquesta frase el Papa enllaça amb les preocupacions de Joan Pau II per tal que les Nacions Unides es reformin i responguin a les necessitats de tots, especialment dels països més empobrits.

Miriam Díez i Bosch

Vaticà

El Nadal, sobrietat i alegria

CIUTAT DEL VATICÀ.— «En la societat de consum aquest període sofreix per desgràcia una "contaminació" comercial que corre el risc d'alterar el seu esperit autèntic caracteritzat pel recolliment, la sobrietat i una alegria que no és exterior, sinó íntima.» És l'advertiment del Papa davant del Nadal. Segons Benet XVI, «la Mare de Jesús pot guiar-nos a conèixer, estimar i adorar el Fill de Déu fet home». «Deixem, per tant, que sigui ella qui ens acompanyi amb sinceritat de cor i obertura d'esperit a reconèixer en el Nen de Betlem el Fill de Déu, vingut a la terra per a la nostra redempció.» El Papa va recordar que a Itàlia, «en moltes famílies, immediatament després de la festa de la Immaculada, es comença a preparar el pessebre, com si es volgués reviure al costat de Maria aquests dies plens de trepidació que van precedir al naixement de Jesús». Benet XVI va encoratjar a fer el pessebre: «Fer el naixement a casa pot ser una forma senzilla però eficaç de presentar la fe i transmetre-la als fills. (...) El pessebre ens pot ajudar a comprendre el secret del veritable Nadal, perquè parla de la humilitat i de la bondat misericordiosa de Crist, que "essent ric, es va fer pobre per nosaltres"», va dir en l'*Àngelus* del tercer diumenge d'Advent. *(M.D.B.)*

El Vaticà II, esdeveniment eclesial del segle

■ Benet XVI dedica a Maria l'homilia en el 40è aniversari de la cloenda del Concili

CIUTAT DEL VATICÀ.— La celebració dels 40 anys de la cloenda del Vaticà II ha estat el moment propici per recordar el vincle entre el Concili Ecumènic Vaticà II i la Mare de Déu, «protectora del Concili». Ho ha volgut fer així Benet XVI, celebrant al mateix temps la solemnitat de la Immaculada Concepció i la cloenda, fa 40 anys, del Concili Vaticà II.

La celebració va tenir lloc dins de la basílica de Sant Pere, amb el col·legi cardenalici gairebé complet i milers de fidels que van voler submergir-se en el record actualitzat del Concili. A la tarda del mateix dia 8 de desembre el Papa va anar a la plaça d'Espanya a retre homenatge a la Immaculada que hi ha sobre una columna a la famosa plaça romana. El Papa va iniciar l'homilia recordant la Mare de Déu segons unes paraules del poeta Dant al cant 33 del paradís de la *Divina Comèdia*, i va continuar en un to poètic enllaçant el Concili i Maria, dient que la Mare de Déu «va encerclar» el Concili des del començament fins al final.

El Papa, que aquell dia va concedir indulgència plenària, va preguntar-se com era possible contemplar la Mare de Déu i no sentir el desvetllament de l'aspiració a la bondat, la bellesa i la puresa de cor. «El seu candor celestial ens atreu vers Déu», va dir, «i ens ajuda a superar la temptació d'una vida mediocre». Benet XVI va confessar que el seu pensament es dirigia al 8 de desembre del 1965: «Enmig de l'exultació de nombrosos fidels a la plaça de Sant Pere, Pau VI va invocar la Mare de Déu amb el dolç títol de "Mare de l'Església"», va recordar el Papa, que va agrair a Maria «haver acompanyat aquests 40 anys de vida eclesial, rics de tants esdeveniments». «De forma especial, Maria ha vetllat amb cura maternal pels pontificats dels meus venerats predecessors», va constatar.

El Pontífex es va centrar també en el *Faust* de Goethe i en la figura temptadora de Mefistòfil i va dir que la persona humana té llibertat per dir «no» i per no pactar amb el mal. Benet XVI va insistir en la llibertat: «Hem d'aprendre que l'home que s'abandona totalment a les mans de Déu no esdevé un titella de Déu, no perd la seva llibertat: només l'home que confia totalment en Déu troba l'autèntica llibertat.» A la celebració per la cloenda del Concili hi havia una delegació del Consell Metodista Mundial. Les pregàries dels fidels van ser recitades en diverses llengües, com és habitual, entre elles l'àrab i el xinès.

El Papa, a l'eucaristia del 8 de desembre.

Aquell mateix dia 8 de desembre el Papa va firmar la seva primera encíclica, dedicada a l'amor de Déu. La primera part del text és per als temes teològics de l'amor diví, amb un paper reservat a la figura i a la paraula de Jesucrist. Una segona part està centrada en les conseqüències que té per al futur de la societat, especialment pel que fa al vincle entre amor i justícia i caritat cristiana. En total són una cinquantena de pàgines escrites en alemany.

Miriam Díez i Bosch

El Papa demana als religiosos i religioses que siguin «creatius»

CIUTAT DEL VATICÀ.— Els religiosos i religioses de Roma van ser rebuts per Benet XVI, que els va animar a continuar sent un testimoni «valent i creatiu». Per al Papa, és clar que «l'Església necessita el vostre testimoniatge, necessita una vida consagrada que afronti amb coratge i creativitat els desafiaments del temps present». A més, els va agrair el seu servei «en les diverses realitats socials i pastorals». Benet XVI va adreçar un pensament particular «a les persones que viuen en els monestirs de vida contemplativa» i a les persones consagrades «procedents d'Àfrica, d'Amèrica Llatina i d'Àsia que estudien a Roma o passen aquí un període de la seva existència».

«Des de sempre els consagrats i les consagrades constitueixen en l'Església de Roma una presència valuosa», va constatar, i els va agrair la seva feina i l'obstinació a afrontar els desafiaments que planteja l'evangelització en el «complex context social i cultural» de la ciutat.

El Sant Pare va remarcar la seva inserció en els programes de la diòcesi, col·laborant en diversos camps de l'acció pastoral. «Continueu per aquest camí consolidant la vostra fidelitat als compromisos assumits, al carisma del vostre institut i a les orientacions de l'Església local. Aquesta fidelitat només és possible quan un es manté ferm en les petites, però insubstituïbles, fidelitats quotidianes: abans de res fidelitat a l'oració i a l'escolta de la Paraula de Déu; fidelitat al servei dels homes i dones del nostre temps, segons el propi carisma; fidelitat a l'ensenyament de l'Església, sobre la vida consagrada; fidelitat als sagraments de la Reconciliació i l'Eucaristia, que ens sostenen en les situacions difícils de la vida.»

Benet XVI va exhortar a fer comunitats fraternes: «A vosaltres se us demana el testimoniatge valent de la castedat com a expressió d'un cor que coneix la bellesa i el preu de l'amor de Déu.» «Enfront de la set de diners, la vostra vida sòbria i al servei dels més necessitats recorda que Déu és la riquesa veritable que no es marceix», va continuar. «Enfront de l'individualisme i el relativisme, la vostra vida fraterna, capaç de deixar-se coordinar i per tant, capaç d'obediència, confirma que poseu en Déu la vostra realització». *(M.D.B.)*

MIQUEL MP PRAT
MOBLES PER A L'ESGLÉSIA

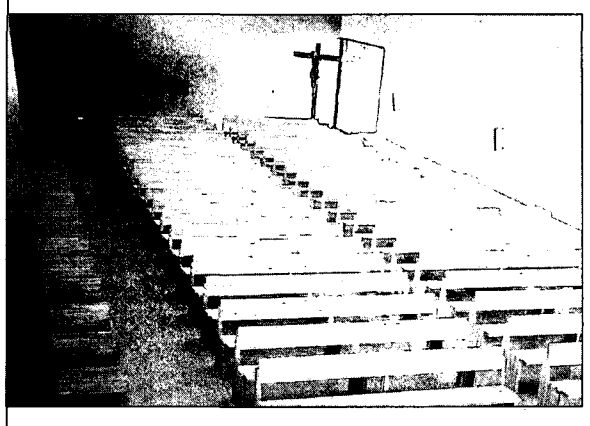

Pressupostos sense compromís:
BANCS, RECLINATORIS, SEUS, PRESBITERIS, AMBONS, CONFESSIONARIS, PILES BAPTISMALS, FARISTOLS, TAULES PER A DONATIUS, SAGRISTIES, PORTES I CANCELLS

Models i materials clàssics i moderns.
BANCS DE TOTES LES MIDES
Donem referències d'instal·lacions realitzades en diferents esglésies.

Especialistes en mobiliari i bancs per a esglésies.

Models propis i per encàrrec en fustes nobles: teka, melis, flandes, etc.

Atenció al client:
Antoni Pérez Sabaté
Tel. i fax: 933 890 699
mòbil 670 217 310
Fàbrica: c/ Jaume Guinovart, 16
08540 Centelles Tel. 938 810 753

DISSENY, FABRICACIÓ I RESTAURACIÓ
FUSTERIA I EBENISTERIA D'ENCÀRREC

Espanya

Els franciscans crearan un centre per la pau

MADRID.— Els franciscans del País Basc, rectors del santuari marià d'Arantzazu (Guipúscoa), han fet les primeres passes per a la creació d'un centre de recerca per la pau i la resolució de conflictes. Es tracta d'«un dels projectes més estimats per la comunitat franciscana», assenyalen fonts de la mateixa, i tindrà la seu a Gandiaga Topagunea, l'espai cultural i de trobada construït a l'indret que anteriorment ocupava l'antic seminari franciscà, al costat del santuari.

Des que va ser inaugurat el 9 de setembre passat, l'edifici acull les fundacions Artzai Mundua (dedicada al món del pastor), Naturgintza (promotora de projectes ecològics) i TAU (de cooperació franciscana al Tercer Món). Al setembre del 2006 s'espera poder inaugurar a Gandiaga Topagunea el centre de recerca per la pau per a la resolució de conflictes i la reconciliació.

«Ja es fan passes decidides perquè aquesta idea esdevingui una realitat en els terminis indicats», expliquen els franciscans d'Arantzazu. En aquest sentit, un equip coordinat pel franciscà Iñaki Beristain s'ha posat a treballar en l'elaboració del projecte. Per això es fan diferents consultes amb experts, tant locals com internacionals, en aquesta mena de centres. Molt probablement, durant la primavera vinent el projecte estarà preparat i se n'haurà seleccionat l'equip directiu. Finalment, si tot discorre segons el que està previst, el centre podria obrir les portes al setembre de l'any que ve.

Els franciscans del santuari justifiquen aquesta iniciativa quan afirmen que «la pau, l'elaboració de conflictes sense violència, la reconciliació humana o el primat de la persona, entre d'altres, formen part dels principis inspiradors del franciscanisme». I afegeixen: «Sobre aquests principis, el nostre desig és fer des d'aquest centre una contribució basada en l'ètica humanista i oberta a la participació de creients i de no creients.» Així mateix, «ens agradaria que aquesta contribució tingués una doble projecció, cap endins de la societat basca i cap enfora. Cap endins, la nostra pretensió és que aquest centre pugui ser útil a la idea de la reconciliació i que, a més, pugui oferir un servei d'aprenentatge per al tractament ètic de conflictes que afecten la societat del nostre temps en les seves relacions familiars, socials o comunitàries. Cap enfora, voldríem que des d'aquest centre es pogués oferir una ajuda eficaç a conflictes oblidats i als oblidats dels conflictes». *(Ivicon)*

Els missioners i cooperants podran parlar de franc amb la seva família.

Campanya de Nadal per a missioners

VALÈNCIA.— La Fundació Telefónica ha habilitat fins al 10 de gener, dins de la seva campanya de Nadal, un telèfon gratuït perquè els missioners i cooperants espanyols que desenvolupen tasques humanitàries a l'estranger rebin una trucada dels seus familiars. El número de telèfon és el 900 123 500 i restarà en servei en horari de 9.00 a 19.00 de dilluns a diumenge, segons han indicat fonts de la Fundació que organitza la iniciativa per desè any consecutiu.

Cada any prop d'11.000 famílies espanyoles es beneficien d'aquest servei «que cada cop registra un nombre més gran d'usuaris», segons Obres Missionals Pontifícies. Les trucades, amb una durada màxima de 12 minuts, podran efectuar-les totes aquelles persones, pares, cònjuges, germans i fills que vulguin contactar amb els seus familiars missioners. El familiar directe haurà de concertar la trucada al mateix número amb almenys 24 hores d'antelació, indicant el dia i l'hora en què vol efectuar la comunicació. Així mateix, haurà de facilitar el nom del missioner o cooperant, de l'organització a la qual pertany, el telèfon, el país i la localitat on es troba. La Fundació Telefónica organitza la iniciativa en col·laboració amb la Coordinadora d'ONG per al Desenvolupament, l'Institut Espanyol de Missions Estrangeres (IEME), Obres Missionals Pontifícies i la Comissió Episcopal de Missions. L'enllaç s'efectuarà a través del Servei d'Operadores d'Internacional, que recollirà l'encàrrec de la trucada durant les 24 hores del dia. *(AVAN)*

NECESSITEN UN PADRÍ! VOLS SER-HO TU?

DIRECTAMENT I A TRAVÉS DE MISSIONERS CATÒLICS DE MÉS DE 40 ORDES RELIGIOSOS, EN 1.100 PROJECTES DE 26 PAÏSOS DEL TERCER MÓN.

QUÈ SIGNIFICA UN APADRINAMENT?

Per a un nen: aliment cada dia, atenció sanitària dental, roba, l'oportunitat d'anar cada dia a l'escola, i sentir-se estimat per vostè.

Per a la família del nen: instrucció sobre nutrició, higiene, alfabetització, educació en la cura del nen, i formació professional.

Per als missioners/es: rebre amb alegria la vostra col·laboració en la tasca humanitària que porten a terme a favor dels pobres, dels humils, dels malalts i necessitats. Per amor, lliurament i servei a l'Evangeli.

18,03 euros mensuals ho poden fer possible

DELEGACIÓ DE LA FUNDACIÓ CRISTIANA PER A NENS I GENT GRAN
C/ Arrabal, 13, bajo A
47140 Laguna de Duero (Valladolid)
Tel. 983 544 750 - 983 545 206 - Fax 983 544 750 / e-mail:fcna@fcnaes.org

Testimoni

Betlem, Nadal

Escric a mitjan desembre, submergit litúrgicament en l'Advent, projectant textos nadalencs, preparant ambientacions, a menys d'un mes del meu darrer viatge a Terra Santa. Viatge en solitari, emparat i acollit amablement per la Custòdia de Terra Santa. No puc defugir, ni vull, aquests condicionaments.

Betlem avui. El pelegrí «convencional» no s'adona de la realitat social d'aquests paratges, li resulta fàcil entrar i senzill sortir-ne. Una altra cosa és el qui no va amb autocar contractat i programat per agència. Jo hi he anat sol. Vaig viatjar amb un minibús a un cert indret, sense que ningú no sol·licités mirar el meu passaport, tenia aspecte de turista. Als altres sí que els van demanar documentació i alguns van ser aturats quan feia poc que havien iniciat el viatge. Bet-Jala, Betlem i Beit-Sahur formen un conjunt gairebé homogeni, on es circula sense respectar codis de circulació. El meu amic em deia: «Qui condueix per aquí ho pot fer bé arreu del món.» Aquesta llibertat aparent contrasta amb la dificultat de sortir d'aquest conglomerat urbanístic. Jerusalem és a 10 km aproximadament, però a un palestí del lloc li és pràcticament vedat d'anar-hi. Com que la tornada en solitari vaig decidir fer-la per la carretera convencional, i ja era de nit poc després de les cinc de la tarda, els meus amics em van deixar a una distància prudent del *check-point*, i vaig avançar a poc a poc per la ruta. Em vaig trobar de cop i volta amb els fars d'un vehicle que m'enlluernava, al damunt n'hi havia dos més, un dels quals, molt potent, es movia d'esquerra a dreta. Un altaveu deia no sé què; em vaig aturar. Segurament que aquelles veus anaven adreçades als cotxes ja que, al cap d'una estona, una silueta militar em va indicar amb signes que tombés cap a la dreta. Aquesta vegada sí que van mirar, sense gaire interès, el meu passaport i em van indicar que prosseguís. Vaig continuar caminant un bon tros, fins que en un encreuament de carreteres vaig agafar un *sherut* que em va deixar a Jerusalem.

El que he explicat és tan cert com que un altre dia, acompanyat de pelegrins de Sevilla, vam entrar a Betlem, ens hi vam moure amb total tranquil·litat, vaig dinar convidat per la comunitat franciscana, i vaig tornar amb cotxe, conduït per un bon frare, que portava al parabrisa l'indicador de la institució a la qual pertanyia el vehicle.

Jesús, avui dia, hauria tingut dificultats polítiques per néixer aquí i perquè el presentessin al temple, pensava jo. Però, pensant-hi més, també em vaig dir: potser la principal dificultat la trobaria entre nosaltres. Podria circular lliurement per les carreteres, però, podria entrar i trobar-se bé a casa nostra? Siguem sincers, els nostres

Nadal és una manifestació de la sobirana llibertat de Déu.

domicilis, als ulls d'un estrany «arribat del planeta Mart», no li suggeririen gens ni mica que la vivència de la família és un misteri religiós, el d'un Déu que va néixer amb senzillesa per portar la salvació a tota la humanitat.

El Nadal és una manifestació de la sobirana llibertat de Déu. De com n'és, d'insubornable, la seva conducta. De l'esperit aventurer, agosarat i generós, que amara el seu projecte per als humans. Aquestes últimes línies són un resum del llarg comentari que m'agradaria escriure, però que no m'està permès per l'espai que tinc assignat. Malgrat això, no puc resistir la temptació d'afegir-hi alguna cosa més. A la nostra actual sensibilitat occidental li dol recordar certs moments de la història de l'Església, com aquells en què el papat vivia luxosament, li mancava la fidelitat a uns compromisos celibataris, etc. I recordant aquests fets, en escrits, conferències i pel·lícules, es desacredita l'Església, oblidant els sants màrtirs, verges i confessors que aleshores donaven vida i perennitat a la mateixa Església, malgrat que en la seva exterioritat tingués una imatge tan allunyada de l'Evangeli. Ara bé, si ens examinéssim amb sinceritat radical, a la llum del mateix Evangeli, si els nostres projectes nadalencs els preparéssim després d'una sincera confessió sacramental, imbuïts per la força del propòsit d'esmena, veuríem que haurien de canviar molt els nostres costums, l'ambientació de les nostres llars, el menú de les nostres taules. Siguem sincers, si un dia tots els que diem que som cristians decidíssim i poséssim en pràctica un programa d'austeritat cristiana d'acord amb els que ens ensenya l'Evangeli, el PIB perdria uns quants punts i això, ni a governs, ni a comerciants, ni a empreses de serveis, els convé, per molt laics, agnòstics o ateus que es declarin.

Rebem per aquestes terres onades de llatinoamericans que creiem que vénen a cercar la nostra prosperitat econòmica, sense adonar-nos que poden portar-nos la seva riquesa espiritual encara jove. Dit això, em pregunto: per què no ens fixem en alguns costums d'aquests altres països? És molt més senzill i barat organitzar unes *posadas* mexicanes que un espectacle teatral nadalenc i els resultats, pel que a mi m'expliquen, molt més satisfactoris. I no creieu que pretenc aixafar la guitarra a ningú. Suggereixo unes celebracions amb felicitat més pregona, sense els efectes col·laterals de gastar per damunt de les nostres possibilitats, d'accidents, d'indigestions i de borratxeres. Suggereixo unes festes que un dia es puguin celebrar amb l'Infant Jesús, ja fet Redemptor Ressuscitat, en l'eternitat. Malauradament entre nosaltres abunden excessivament teories, pero ens manca en l'Església un departament d'I+D.

Tornant al Betlem de Judà geogràfic. Els judeocristians, que avui coneixem més bé que antigament, van conservar la història dels successos i els records dels indrets en les seves comunitats. En són una prova certs relats apòcrifs, com el protoevangeli de sant Jaume. Un dels records, aprofitat per santa Elena i els bizantins, va ser la veneració al racó on hi havia situat el pessebre en què va descansar l'Infant Jesús poc després de néixer. Per cert, el visitant de la cripta de la Nativitat, a la majestuosa basílica, es fixa en l'estel de plata, d'història atzarosa, i col·locat allí per pura estètica. L'indret de record més antic i de més

autenticitat històrica és l'anomenat altar del pessebre, situat a l'esquerra de l'escala per on es baixa. Ara no hi ha lloc per a més detalls. No puc acabar sense esmentar que cada dia els franciscans i els cristians pietosos que es troben al lloc celebren al migdia una processó, i recorren els llocs sants de les criptes. Preguen d'acord amb el fet que s'hi celebra, s'encensa i es canta fervorosament. He de reconèixer que, tot i la qualitat d'aquesta celebració, el que a mi em va fer plorar d'emoció va ser sentir la popular *Santa Nit* en aquell mateix indret, a continuació, espontàniament. El P. Justo, un venerable franciscà, superior de la comunitat al qual dec des del 1974 molta amabilitat envers la meva persona, em va explicar moltes particularitats de l'indret, les seves tradicions, drets i riqueses espirituals.

P-J Ynaraja

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

APADRINA UN MISSIONER

Amb la teva aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 188,80 €** ☐
Àsia i Oceania: 254,32 € ☐
Missioner ☐ **Missionera** ☐
(Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms .....
Adreça .....
Població ..... Província ..... C.P. .....

FORMA DE PAGAMENT:
Adjunto xec nominatiu ☐ Domiciliació bancària ☐
Titular ..... Data .....
Entitat | Oficina | DC | Compte

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona - Tel. 934 092 810 -Fax 934 092 820

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Amics de Catalunya Cristiana

Programació pelegrinatges i viatges 2006

Pelegrinatges a

TERRA SANTA

«Pelegrins de la Paraula» al país de Jesús

- Del 6 al 13 de març
- Del 8 al 11 de maig
- Del 13 al 20 de setembre
- Del 6 de 13 de novembre
- Del 27 de desembre al 3 de gener del 2007

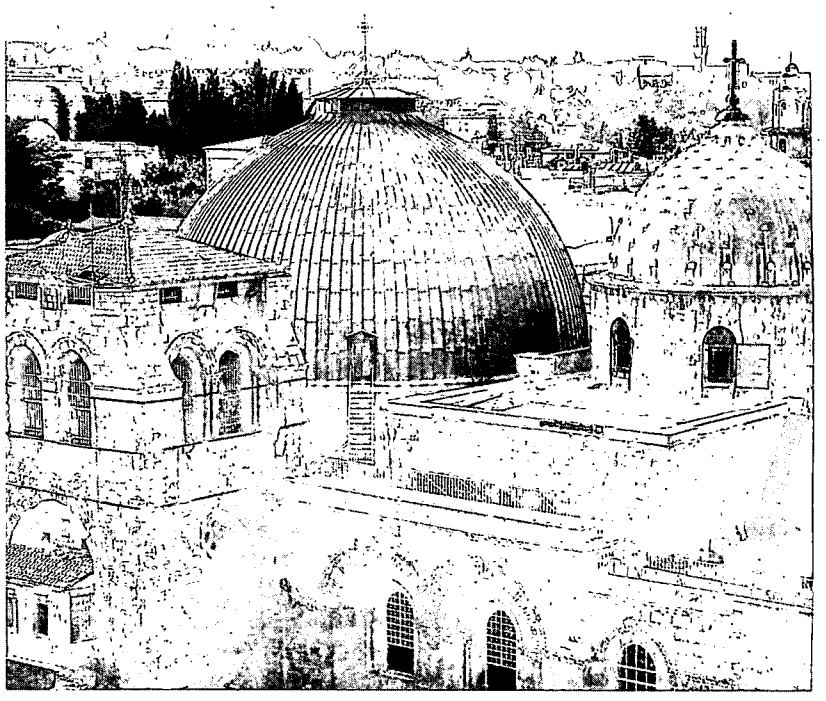

AMB L'ASSISTÈNCIA TÈCNICA DE MERCATRAVEL S.A.

G.C.:612

Del 13 al 20 de juny

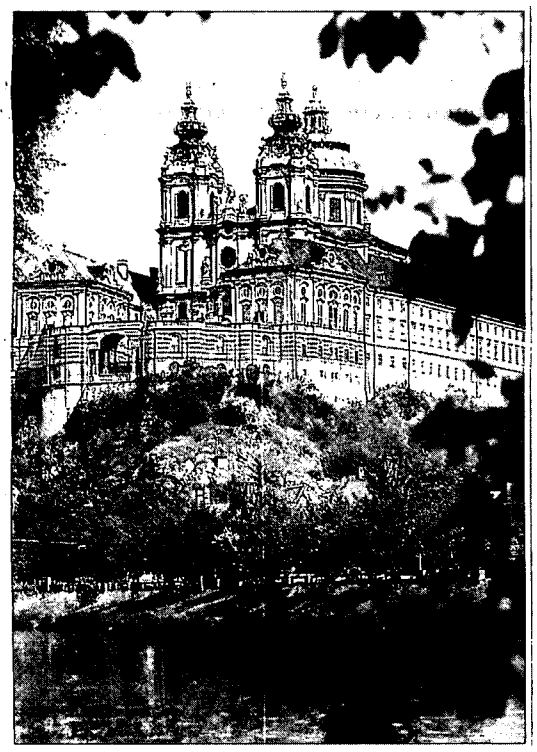

VIENA SALZBURG INNSBRUCK

Una excel·lent combinació d'art, cultura i gaudi dels bells paratges austríacs

Del 4 a l'11 d'agost

CROÀCIA

Una ubicació estratègica entre els Balcans l'Europa central i la Mediterrània

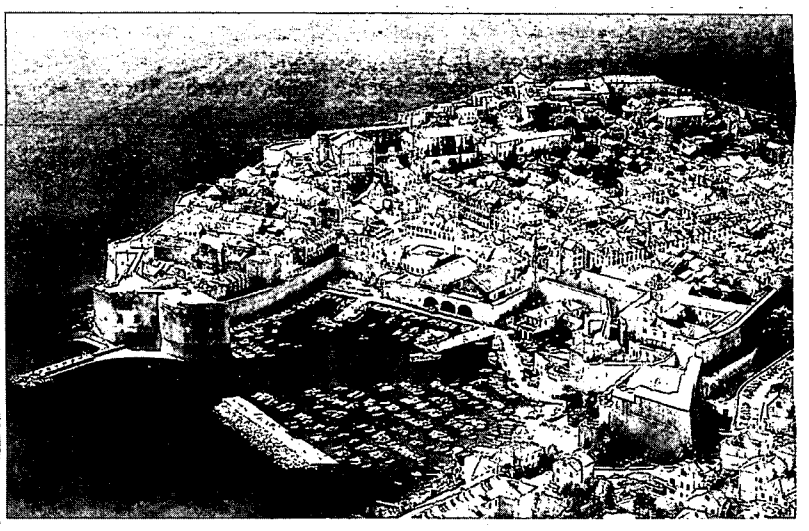

Del 2 al 8 d'octubre

RUTA DE SANT PAU

Istambul: pont Galata

Síria i Turquia

Per terres de l'expansió inicial del cristianisme

Amics de Catalunya Cristiana

Per a més informació:
(per telèfon, per correu o bé personalment):

c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona, Tel. 934 092 700 - Fax 934 092 701

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Barcelona

Escalf diví del Nadal

Nadal és una festa específicament cristiana. Només podem entendre el seu significat autèntic a la llum de la fe: Déu es fa infant i neix a Betlem. Només la fe cristiana i l'amor poden fer entendre això que sembla impossible: unir l'omnipotència de Déu amb la feblesa d'un infant. Això és el Nadal cristià!

Tanmateix això que sembla tan difícil de comprendre —potser per la normalitat d'una família i d'un naixement—, el misteri de Nadal, té un encís especial per a una munió d'homes i dones. Fins i tot el poeta intel·lectual francès Paul Claudel es va convertir a Jesucrist en la Missa del Gall a la catedral de París.

A Betlem, aquella nit santa, apareix el misteri de la salvació de Déu que ve a fer estada enmig nostre amb humilitat i pobresa. Els pastors senzills i els mags d'Orient el van reconèixer i el van adorar, perquè sabien que trobarien el Messies que acabava de néixer «amb bolquers, ajagut en una menjadora».

Joan Pau II afirma que «l'encarnació del Fill de Déu dóna testimoniatge que Déu cerca l'home». Déu fet infant cerca l'home perquè aquest s'ha allunyat d'ell i s'ha amagat com Adam entre els arbres del paradís terrenal. Cercant l'home, Déu vol induir-lo a abandonar els camins del mal, en els quals l'home tendeix a endinsar-se cada cop més. En definitiva, Déu cerca l'home per donar-li la dignitat de fill de Déu. L'evangelista Joan ho diu clarament: «Mireu quina prova d'amor més gran ens ha donat el Pare, ell ens té com a fills seus.»

Déu ens ha parlat per mitjà del seu Fill. Davant de l'infant de Betlem som invitats a reflexionar, ja que Nadal obre la nova història de la humanitat. El nostre món està sovint commocionat per l'angoixa i el sofriment. Vivint el misteri de Nadal podem retrobar el sentit de la nostra vida i expressar les nostres aspiracions de solidaritat i de pau.

El misteri de Nadal fa ben palès l'Emmanuel, el Déu-amb-nosaltres, que ve a omplir la terra de la seva salvació. Ell ve al món per transformar la creació. Es va fer home enmig dels homes perquè en ell i per ell tota persona humana pugui renovar-se profundament. Pel seu naixement ens ha introduït en l'esfera de la divinitat i ofereix a tota persona, per la fe, la possibilitat de participar de la seva vida divina.

En la senzillesa del pessebre s'il·lumina intensament la grandesa de la dignitat de la naturalesa humana i alhora es revela la sublimitat de la nostra vocació divina. Ho diu clarament aquesta antífona de vespres: «Oh admirable intercanvi! El creador dels homes s'ha volgut fer home i ha nascut d'una verge; compartint la nostra humanitat ens ha fet el do de la seva divinitat.» Sant Agustí ho afirma breument: «Déu es va fer home perquè l'home arribés a ser Déu.»

Us desitjo a tots un joiós i sant Nadal, amarat d'amor i de pau.

Als quatre vents

Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Nadal

Avui, amb senzillesa d'infants, a tots els països d'arrels cristianes considerem el gran misteri de la nostra fe. El naixement de Jesús assenyala l'arribada de la «plenitud del temps». Des del pecat dels nostres primers pares, seguit de tota la història dels homes, solcada d'incomptables culpes personals, el llinatge humà s'havia apartat del Creador; havia perdut la pau exterior i, més encara, la pau interior; havia caigut en la ignorància sobre ell mateix i sobre el sentit de la seva existència. Però quan va arribar la plenitud del temps, Déu, compadit de la nostra trista situació, va enviar el seu Fill etern, nascut de la Verge Maria, per rescatar-nos de l'esclavatge del pecat (cf. Ga 4,4).

Això és el que celebrem el dia de Nadal, per això fem festa. I els cants populars ens recorden: «El bon Jesús és nat, / per treure'ns del pecat / i dar-nos alegria» (*El cant dels ocells*). Meravellats, contemplem Jesús acabat de néixer: és un nadó, i alhora Déu omnipotent. De manera senzilla i emotiva ho canta la coneguda nadala de Mn. Cinto Verdaguer: «Ses blanques manetes, / petites com són, / sent tan petitetes / formaren lo món.» Déu totpoderós, sense deixar de ser Déu, ara és també un de nosaltres. Podem repetir, amb expressió molt estimada pels primers escriptors cristians, que «el Fill de Déu s'ha fet fill de l'home per tal de fer els homes fills de Déu» (sant Joan Crisòstom).

El dia de Nadal ressona alegre el missatge de l'àngel als pastors: «Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 2,10-11). Anem tots a cercar Jesús: només en ell trobem la salvació, la solució veritable als problemes del món; només ell allunya la tristesa, perquè ens dóna el sentit últim de la vida i de les contrarietats i el dolor.

Seguim l'orientació que ofereix l'àngel: «Això us servirà de senyal: trobareu un infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora» (Lc 2,12). Fixem-nos que aquest senyal aparentment tan senzill ens fa paleses dues realitats: primer, l'amor amb què Maria va acollir el seu Fill, manifestat en els bolquers; després, una gran pobresa, que l'obliga a fer servir com a bressol un lloc destinat al bestiar. Aquesta indicació serà sempre actual. Trobem l'alegria i la pau veritables no en la còpia de béns ni en les satisfaccions materials, sinó en l'amor que ens porta a veure i tractar els altres —tothom!— com a persones, com a fills de Déu, vencent constantment la tendència egoista de pensar primer en nosaltres.

Cerquem Jesús. Per a això avui us proposo: llegim l'evangeli, meditem-lo; i, si procurem viure de debò d'acord amb l'ensenyament de Jesús, veurem que serà veritat que, entre tots, farem un món millor.

Que el Senyor us doni la seva pau, i tingueu unes felices festes: bon i sant Nadal!

Els Pastorets del Vendrell

DIES: GENER 15, 22 i 29 - FEBRER 5 i 12 a les 5 de la tarda al Teatre La Lira

Informació i reserves: tels. 977 662 993 - 977 660 292

Bonificació especial per a grups i grups de jubilats.

P autocars davant del teatre

Localitats: Caixa Catalunya i a les taquilles del teatre.

902 10 12 12 TEL·ENTRADA CAIXA CATALUNYA

El 10% de la recaptació total de la taquilla es destinarà a una finalitat benèfica

Són... els Pastorets de Catalunya!

Nadal i «Pastorets»

Quan s'acosta Nadal, els *Pastorets* pugen a molts escenaris de Catalunya amb una rica diversitat d'autors i versions. Els més prodigats són els de Lluís Millà, Francesc d'A. Picas, Serafí Pitarra, Josep M. Folch i Torres i Ramon Pàmies. Les posades en escena de totes aquestes representacions van acompanyades d'un gran entusiasme i voluntat de superació que les fa totalment encomiables. S'aconsegueixen versions de gran mèrit en les quals es procura, sobretot, que no decaigui el seu caràcter senzill i popular.

Per als creients, Nadal és la celebració de la vinguda al món de Déu fet home. Creients o no, Nadal és la commemoració del naixement del personatge més important de la història de la humanitat.

I, com a fet històric transcendent, el poble se l'ha fet seu i l'ha plasmat de formes diferents segons l'època, la cultura i la identitat.

També el nostre país, és clar, s'ha fet un Nadal a mida, barreja de religió, tradició, folklore, sentimentalisme...; Missa del Gall, Caga Tió, nadales, pessebre, *Pastorets*...

De la representació teatral del misteri de Nadal, quasi sempre vist des d'un caire ingenu i infantil, en diem *Pastorets*.

Sota la disfressa d'àngels, dimonis i pastors, tot un munt d'actors afeccionats porten, any rere any, aquesta tradició als escenaris dels nostres centres parroquials. Representacions que suposen quasi sempre un veritable esforç, només superat per la il·lusió i la responsabilitat d'un llegat heretat moltes vegades de diverses generacions.

És doncs aquesta una de les tradicions nadalenques més arrelades en el nostre país, que cal valorar, conservar i potenciar el que val i representa per a la nostra cultura religiosa-popular, cent vegades millor, amb totes les seves mancances i defectes, que el Nadal manipulat i adulterat pel consumisme, tan lluny del veritable esperit que ens porta aquest naixement tan festejat.

Que un any més la ingenuïtat i tendresa que ens porten aquestes representacions dels *Pastorets* ens apropin, almenys una mica, al missatge d'amor que fa més de dos mil anys ens portà un Nen Déu i que, de tan senzill, no hi ha forma que el sapiguem entendre. Serà que no sabem ser homes de bona voluntat...?

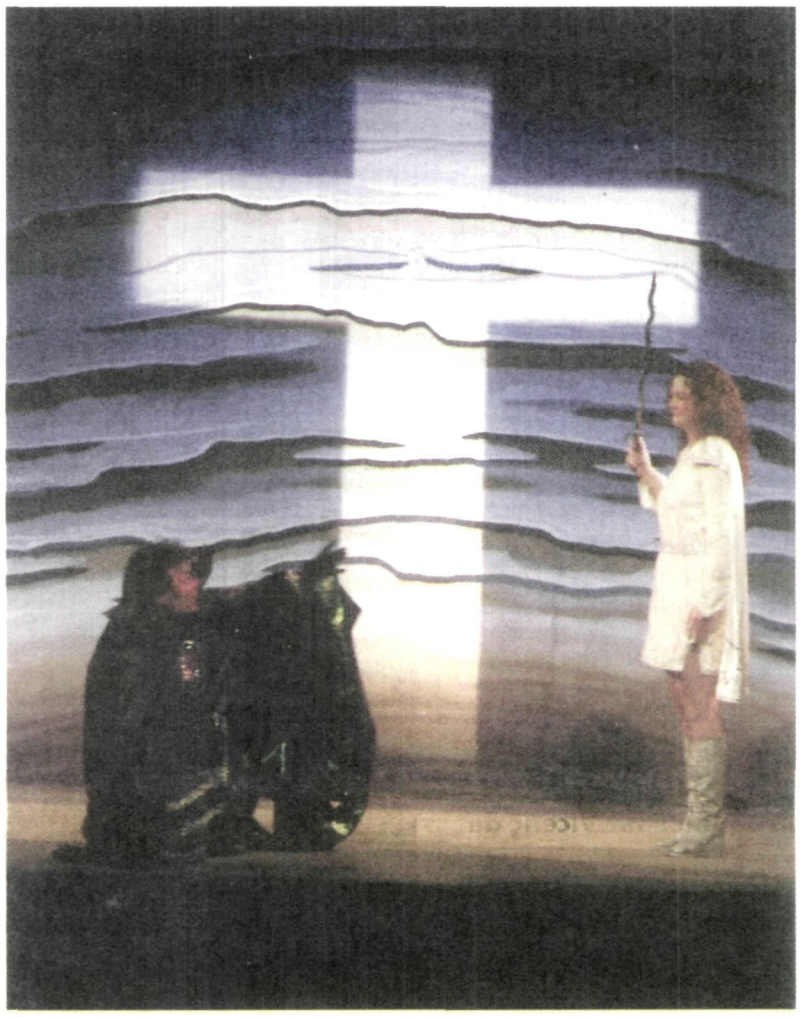

Sant Miquel mostra a Satanàs que la creu és la llum del món.

La Comissió diocesana de centres culturals catòlics, dependents de la Delegació General d'Apostolat Seglar, té cura des de la seva constitució de fer una crida a tots els centres parroquials i entitats culturals de la diòcesi de Barcelona, per tal que continuïn mantenint viva aquesta tradició i per això recull cada any una guia de les diverses representacions que es fan des de totes les modalitats de *Pastorets*.

Gaudiu-ne, doncs, i pensem que entre tots hem de mirar que aquesta tradició tan bonica no es perdi malgrat les influències comercials o populars d'altres cultures, tan respectables com la nostra i que hem d'intentar que es puguin compartir sense oblidar-nos de les de casa nostra.

Josep Maria Cusachs
Josep Gili
Comissió diocesana de centres culturals catòlics
Arquebisbat de Barcelona

Fotos: «L'Estel de Natzaret», del Centre Moral i Cultural del Poblenou, 2004

Sant Miquel anuncia al diable l'aparició de la Verge Maria, que serà la mare de l'Infant Jesús.

Ajuda'ls a trobar una sortida.
93 487 78 78
www.mansunides.org

Llista d'entitats que fan representació dels Pastorets, l'Estel de Natzaret o pessebres vivents

- **Centre Catòlic (Sant Vicenç dels Horts):** *Els Pastorets*, de Folch i Torres, el **25 de desembre**, tel. 936 561 626.
- **Círcol Catòlic (Vilanova i la Geltrú):** *Els Pastorets*, de Folch i Torres, el **25 i 26 de desembre, i l'1, 6, 7 i 8 de gener**, tel. 938 937 900.
- **Centre Catòlic (L'Hospitalet):** *Els Pastorets*, de Folch i Torres, el **25 i 26 de desembre, i l'1, 7 i 8 de gener**, tel. 932 610 761.
- **Casal Popular (Vilassar de Dalt):** *Els Pastorets*, de Ferran Folch, el **26 de desembre**, tel. 937 530 696.
- **Centre Moral i Instructiu de Gràcia (Barcelona):** *Els pastorets*, de Folch i Torres, el **26 de desembre, i el 3, 7 i 8 de gener**, tel. 932 181 964.
- **Joventut Catòlica (Molins de Rei):** *El Bressol de Jesús*, de Frederic Soler «Pitarra», el **26 de desembre, i l'1, 7, 8 i 15 de gener**, tel. 936 684 423.
- **Centre Catòlic de Gràcia (Barcelona):** *L'Estel de Natzaret*, de Ramon Pàmies, el **26 de desembre, i el 7 i 8 de gener**, tel. 932 181 001.
- **Centre Sant Vicenç (Sabadell):** *Els Pastorets*, de Folch i Torres, el **26 de desembre, i l'1, 7, 8, 14, 15, 22 i 29 de gener**, tel. 937 179 401.
- **Sala Cabañes (Mataró):** *Els Pastorets de Mataró*, de Ramon Pàmies, el **26 de desembre; 6, 7, 8, 14, 15, 22 i 29 de gener, i 5 i 12 de febrer**, tel. 937 908 502.
- **Centre Moral i Cultural del Poblenou (Barcelona):** *L'Estel de Natzaret*, de Ramon Pàmies, i *Pastorets Superestel*, de Ricard Reguant, el **2, 3, 4, 8 i 15 de gener**, tel. 934 853 699.
- **Casal Corpus:** *Una història de pastorets*, el **7 i 8 de gener**, tel. 625 247 162.
- **Centre Catòlic de Sants:** *L'Estel de Natzaret*, de Ramon Pàmies, el **8 de gener**, tel. 933 325 037.

Altres centres culturals catòlics

- ✓**Esplai Canigó,** Barcelona, c/ Oblit, 24
- ✓**Parròquia Sant Àngel Custodi,** Barcelona, c/ Vilardell, 50
- ✓**Casal Catòlic Sant Andreu,** Barcelona, tel. 933 453 001
- ✓**Centre Parroquial Sant Vicenç de Sarrià**, Barcelona, tel. 932 031 699
- ✓**Casal Calassanç**, Barcelona, tel. 934 553 104
- ✓**Centre Parroquial**, Argentona, tel. 937 971 320
- ✓**Parròquia Santa Creu**, Cabrils, tel. 937 531 904
- ✓**Casal Popular**, Rubí, tel. 936 973 849
- ✓**Centre Parroquial**, Sant Feliu de Llobregat, tel. 936 661 016
- ✓**Casal Parroquial,** Sant Fost, tel. 935 932 475
- ✓**Casal Sant Pere**, Terrassa, tel. 937 830 729
- ✓**Sala Crespi**, Terrassa, tel. 937 830 729

Dues instantànies de la cova de Betlem.

Mans Unides
ONG de cooperació amb el Tercer Món

La Flor de Nadal

(Els Pastorets de l'Ametlla)

autor: Francesc A. Picas

Història d'un poble

L'Ametlla de Merola, geogràficament, està situada a la comarca del Berguedà, sector sud, a tocar del riu Llobregat, i limita al Bages, per Navàs. De sempre, havia estat una zona eminentment agrícola.

El 1864, Mateu Serra, fabricant del Maresme, va construir en aquest paratge insòlit una empresa tèxtil de filats i teixits de cotó. Va aixecar una resclosa al riu Llobregat i un canal per aprofitar la força motriu de l'aigua per fer anar les màquines i va construir, a l'entorn de la fàbrica, habitatges amb carrers i places, molt ben urbanitzats, per donar estada a les famílies dels treballadors, tècnics i obrers. Així va néixer l'Ametlla de Merola.

Responsabilitats cíviques i socials

L'empresa tèxtil va bastir per als seus treballadors un temple magnífic al centre de la urbanització. Va obrir unes escoles per a nens i nenes, va dotar la població de serveis comercials, va garantir atenció mèdica i farmacèutica, i entre diferents serveis culturals va inaugurar una biblioteca, i anys després va construir un teatre ampli i confortable, i al costat,un cafè i un camp d'esports.

Un gran nombre de treballadors, tècnics i obrers, alhora que eren bons filadors i teixidors, sentien ànsies de cultura i cultivaven el teatre i la música. Sacerdots zelosos, mestres bons i les germanes dominiques van ajudar a conrear la il·lustració popular. Es va organitzar un cor parroquial i, anys després, un orfeó. Freqüentment, s'hi pronunciaven conferències culturals i religioses, i no van faltar escoles de nit per a adults. Molta joventut formava part de la Federació de Joves Cristians de Catalunya.

Els Pastorets, una obra cultural

Si l'Ametlla ofereix avui uns Pastorets brillants és gràcies al fet d'haver estat en els seus orígens un fogar de cultura i de religiositat. A l'Ametlla sempre s'ha fet teatre català i cada any s'han representat «pastorets», menys el Nadal del 1936, 1937 i 1938, que van ser prohibits a causa de la «persecució religiosa» que es va imposar a sang i a foc a tot Catalunya. Llavors els catalans es van quedar sense «missa» ni sagraments de l'Església, les monges van ser foragitades i els sacerdots perseguits a mort. L'empresa tèxtil també va ser col·lectivitzada, els empresaris perseguits... fins al gener del 1939, en què es va produir un canvi de règim polític.

«La Flor de Nadal»

Des del 1955 es representa *La Flor de Nadal*, espectacle nadalenc que ha significat una renovació d'estil i de concepció en els «pastorets» de Catalunya. *La Flor de Nadal* ha obert en la història del teatre català un nou concepte pastorívol, un nou estil de teatre de pastorets.

El teatre català necessitava un nou text que inclogués el misteri meravellós del Naixement del Fill de Déu a la falda de Maria, d'abast universal. *La Flor de Nadal* porta damunt de l'escenari la profunditat bíblica, evangèlica, teològica i popular del Nadal.

La Flor de Nadal, amb música de Josep Conangla, per la seva magnitud literària i estructura teatral, permet plasmar a sobre de l'escenari un espectacle esplèndid en decoració, música, cants, ballets populars i enigmàtics, efectes luminotècnics i trucatges teatrals. Un espectacle que atreu i admira un públic de totes les edats, d'arreu de Catalunya.

La premsa i la crítica de tot Catalunya va acollir favorablement el nou estil de «pastorets» i públic de totes les ciutats i pobles de la nostra terra han acudit al teatre de l'Ametlla per gaudir d'aquest espectacle nadalenc. A *La Flor de Nadal* es va incloure el subtítol d'«Els Pastorets de l'Ametlla» per tal que el públic d'arreu de Catalunya sabés el lloc on es representaven.

Fer Pastorets és fer pàtria

Acreditats personatges eclesiàstics, literaris i polítics, ens han honrat amb la seva presència, i d'ells hem merescut elogis i estímuls lloables. Entre

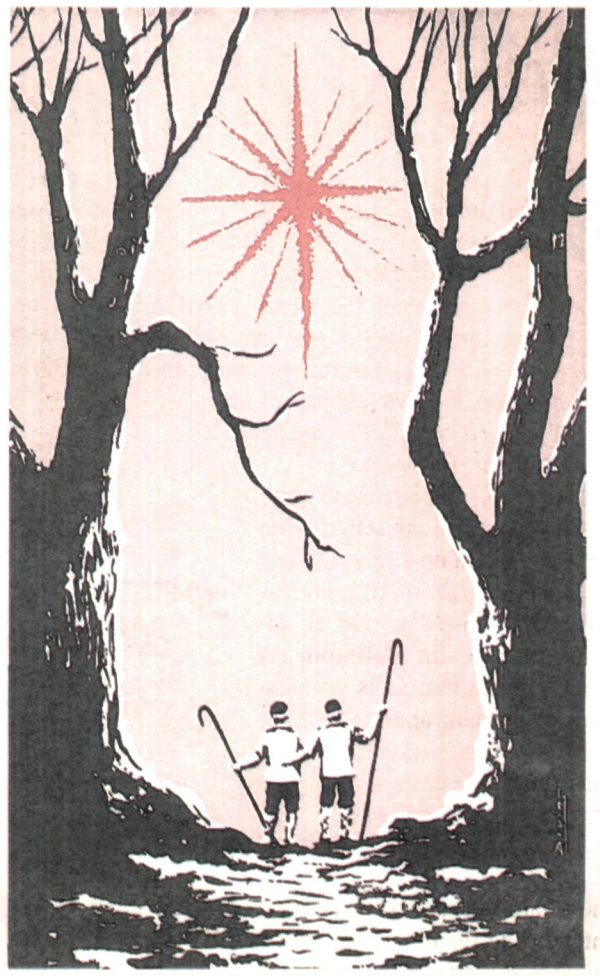

un gran nombre d'assistents, tenim el goig de citar Jordi Pujol, que quan era president de la Generalitat ens va estimular amb una frase cabdal: «Fer Pastorets és fer pàtria.» Famílies i entitats culturals i religioses de tot Catalunya es desplacen cada any per celebrar amb nosaltres una tarda nadalenca, i ens acompanyen en les representacions de *La Flor de Nadal*, que s'allarguen fins a finals de gener.

Crisi en el tèxtil

La crisi en el tèxtil ha desarticulat les estructures socials i econòmiques de les centenàries «colònies» o «nuclis industrials», però els ametllans porten gravat al cor la tradició centenària dels «pastorets», i molts d'ells que, pel treball viuen fora de l'Ametlla, en arribar les festes de Nadal s'apleguen per col·laborar en aquest espectacle pastorívol.

L'ànima viva d'un poble

La Flor de Nadal de l'Ametlla de Merola, espectacle nadalenc per excel·lència, cada any creix i progressa en presentació teatral i col·laboració, i els ofereix a tot Catalunya amb gran il·lusió i entusiasme. És l'ànima viva d'un poble. Amb motiu dels 125 anys de «pastorets» i 50 de *La Flor de Nadal* s'ha editat el text de l'obra en un llibre.

Representacions:

desembre: dia 26 Sant Esteve
gener 2005: diumenges dia 8, 15, 22 i 29
Hora: a dos quarts de cinc de la tarda

Informació i venda de localitats:
www.ametllademerola.com
Tel. 686 278 836

MANRESA:
Viatges Baixas
Carretera de Cardona, 2
Tel. 938 723 569

BARCELONA:
Pol Viatges
Sant Elies, 17
Tel. 932 414 142
Sortida des de Barcelona: 22 de gener

Situació geogràfica:
carretera de Manresa a Berga
(entrada per Navàs).

Obsequi als lectors:
Envieu a Pivesa - apartat 21 - 17700 La Jonquera una entrada de «pastorets» o una fotocòpia parcial d'aquest anunci i rebreu un exemplar de *La Flor de Nadal*.

opinió

Punt de vista

Josep María J. L. Giménez
Escriptor

«El» Nadal, més que una festa

La gent diu: «Ja s'acosta Nadal!» Jo penso que s'hauria de dir: «Ja s'acosta "el" Nadal!» No és altra cosa més que «el» Nadal, personalitzant un naixement. He pogut sentir altres anys i en d'altres llocs això d'«el» Nadal, però no sempre i a tot arreu. La gent, el poble senzill ple de fe i sincera devoció l'anomena al seu aire. Pot fer-ho i ha de fer-ho, atès que la seva alegria és interior, el seu goig no el dirigeix solament cap enfora.

Però hi ha una mena de gent, un altre poble no tan senzill, que per «el» Nadal no veu altra cosa més que «nadal», així, amb minúscula i sense l'article al davant. Jo he estat testimoni de persones que tant se'ls en dóna com s'anomeni aquesta festivitat, sempre que sigui festa laboral i tingui, per ella mateixa, la seva paga extraordinària.

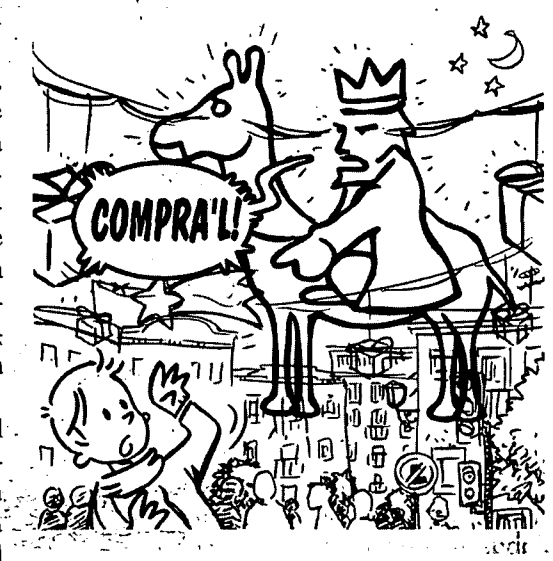

I a consumir s'ha dit. Arriba el dispendi, i ja no dic malbaratament, amb el qual suposo bona intenció de fer feliç algú com a rebedor de l'article comprat. O al mateix comprador, que ha estat esperant aquesta data per tal de regalar-se l'objecte del seu desig emmagatzemat durant mesos. Fins i tot, i bé està dir-ho, ara pocs esperen una festivitat d'aquesta importància, com Reis, etc., per tal de regalar-se allò que volen sense cap mirament a la significació i el simbolisme que la provoca.

S'ha deixat que «el» Nadal caigui en el pou de l'aparença, d'allò més trivial, i l'han fet, entre tots, quasi un eufemisme d'alegria banal, superficial, i d'un intercanvi compulsiu de regals, sense comptar els àpats excessius i la beguda sense control. La nit d'«el» Nadal, excepte per a aquells que és allò que encara és, resulta una vàlvula d'escapament a molts frívols dissipats que només veuen en aquesta Nit el plaer efímer d'una revetlla.

Diguin vostès que per ells faran i que tothom és lliure de pensar i fer. Sí, però no. Ningú no és lliure per fer tot allò que pensa, si allò que pensa és nociu i perjudicial per al proïsme. I jo hi afegiria que, fins i tot, a ell mateix.

D'aquestes actituds queden seqüeles antisocials emergents que són molt doloroses i requereixen, temps després, intervenció quirúrgica dràstica per a l'extirpació.

«El» Nadal contempla un fet. Com el contempla la festivitat dels Tres Reis Màgics. Recordo, i no és aquest ni el lloc ni el moment de parlar-ne, les cavalcades barcelonines de la meva infantesa. Res absolutament a veure amb les sorolloses, grolleres i quasi irreverents d'ara. No crec que els nens i les nenes se sentin, com em sentia jo, il·luminats per la visió «reial» del miracle.

Deia que «el» Nadal... Ah, sí! Prego a tots els que em llegeixin i que no siguin lectors habituals d'aquest setmanari, o bé que, fins i tot, l'ignorin olímpicament, que pensin en l'article «el». Sembla el mateix, però no. Per «el» Nadal celebrem, abans que res i més que no-res, el Naixement de Jesús, nostre bé. Per «nadal», només comprem.

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

Desvetlla't, home: per tu Déu s'ha fet home

El papa Benet XVI felicita el Nadal amb aquesta frase de sant Agustí: «Desvetlla't, home: per tu Déu s'ha fet home.» Aquest és el misteri del Nadal del Verb encarnat. L'esdeveniment que ha marcat la història. Tant, que comptem els anys a partir del naixement de Jesús. Una manera ben clara de manifestar que, amb la vinguda del Fill de Déu fet home, ha començat la vertadera història de la humanitat. Tal vegada valdria més dir que l'espai i el temps han assolit un salt qualitatiu. De manera que, després del naixement de Crist a Betlem, tot ha estat transfigurat: el temps, l'espai, els homes...

Nadal, en paraules d'àngel, és el naixement del Salvador, del Messies, del Senyor. És Evangeli —Bona Notícia— per excel·lència. «Una nova que portarà a tot el poble una gran alegria.» La història esdevé testimoni d'aquesta alegria. Malgrat les marrades, les penes, el no-sentit aparent, el mal que, guiat per homes fatals, regna en tantes èpoques, el temps du la marca d'una gran alegria. És immensa la cadena de testimonis. La van iniciar els àngels i els pastors, la va viure el mateix Jesús, la van experimentar els apòstols del Senyor, l'han viscuda els màrtirs i els altres sants, la viuen els que, obedients a la crida de Jesucrist, abracen la pobresa espiritual... L'actitud que pertoca a tots els seguidors del Senyor.

La notícia del naixement de l'Infant és magnífica i alegre. No obstant això, com totes les coses grans, l'esdeveniment del Nadal fou de pobresa. A Déu li agrada capgirar les coses. El seu poder no acostuma a fer soroll. Prefereix la discreció i el silenci, abans que l'aldarull i la publicitat. Les veus d'àngels són molt fines, els pastors signifiquen quasi la capa més baixa de la societat d'aquell temps, Jesús sembla un infant com els altres... I neix en un estable. Signe de la seva mort damunt la fusta de la creu. L'acció de Déu és gran perquè és humil. Li plau adaptar-se a la nostra petitesa. A la petitesa que ens costa tant de comprendre i que és la grandesa major. La petitesa que els humans no sabem comprendre, puix que som eterns somniadors de vana grandesa. És Nadal i davant del misteri i de la cova i del Nen i de Maria i Josep, desitjant comprendre que la humilitat és la grandesa veritable, som convidats a resar així: «Senyor, doneu-me la vostra llum perquè vegi el vostre amor. Doneu un cor per estimar-vos, ulls per veure-us, doneu-me orelles per escoltar la vostra veu, doneu-me llavis per parlar de vós, doneu-me el gust d'assaborir-vos, doneu-me l'olfacte per sentir el vostre perfum, doneu-me mans per tocar-vos i peus per seguir-vos.»

A propòsit de...

P-J Ynaraja
Capellà del Montanyà (ynaraja@ynaraja.e.telefonica.net))

Sinaí

Recordo que ja en el nostre primer viatge a Terra Santa, l'any 1974, vam anar al Sinaí. Les primeres paraules del guia van ser: «El Sinaí és una península i un desert de muntanyes. En pujarem una d'anomenada Gbel Mussa.» I hi vam pujar. Aquella vegada estàvem sols al cim, la segona, també, la tercera, ja no, però érem pocs. Aquesta vegada, quan vam arribar al cim, poc abans de les sis del matí, les persones que hi vam trobar ja eren incalculables. El recorregut, segons diuen, dura dues hores i mitja. He de reconèixer que, per a mi, va ser una mica més llarg. En aquest retard hi va influir que jo ja no sóc tan jove, que el camí s'ha de compartir amb molts camells que transporten els que hi volen pujar a sobre i que, cada dos per tres, hi ha un xiringuito que et convida a aturar-te i a prendre alguna cosa.

L'albada en aquest lloc és un espectacle impressionant. Els centenars de muntanyes que s'hi entreveuen primer es tenyeixen de blau, i després es tornen d'un vermell safrà. És tan meravellós, que podem quedar fascinats i oblidar que hi hem pujat perquè, segons una tradició antiga, s'hi va promulgar la primera aliança de Déu amb el poble elegit. (I no oblidem que, a partir d'aquell moment, va ser conscient de la seva identitat, de la seva fe i del seu futur.) Quan el sol es comença a enlairar, tractem d'analitzar què hi fem i què fan els altres. I observo un bon home que prega agenollat a la porta de l'església i molts altres que comencen a baixar monòtonament. Sento parlar en català i saludo. Es tracta, m'expliquen emocionats, d'una parella de Santa Coloma-Sant Cugat que celebren la seva «lluna de mel». Després hi trobo un estudiant d'àrab de Barcelona, que també ha pujat atret per l'encant de la muntanya. Recordo que en un dels viatges el guia em deia: «Jo sóc ateu, però al desert crec en Déu.» Nosaltres aquesta vegada vam cantar el Credo; ell, el *shemà*. El tinc enregistrat i ara l'escolto: la nostra pregària sona a satisfacció, la seva, a convicció. Aquest viatge, des de la península Ibèrica, es pot fer de dilluns a divendres i la despesa és relativament modesta.

Si el cim és sorprenent, els habitants d'aquest desert, els beduïns, són admirables. Hi he peregrinat, per segona vegada, amb fra Rafael Dorado. La seva capacitat d'estimar aquesta gent és impressionant. Els seus familiars comenten: «Coneix tots els beduïns i un més.» Aquest bon franciscà no porta cap hàbit religiós. Ells l'anomenen pel nom que figura al seu passaport: *mister* Williams. El reconeixen, el saluden, l'estimen, el respecten. També ens respecten a nosaltres perquè anem amb ell. Els ha dit que anem a pregar i s'han allunyat respectuosament. En realitat, vam celebrar la misa, la Nova Aliança, tan propers al lloc on es va promulgar la primera, en aquell oasi preciós. A la majoria de beduïns el govern del Caire els ha edificat unes casetes senzilles, semblants, en mida i estructura, a les seves *haimes* tradicionals. Tenen escoles quan formen un poblat i televisió amb parabòlica a cada casa. Hem tingut sort, una altra vegada el germà Rafael ens facilita ser rebuts en un habitatge. En aquesta ocasió fan per televisió un partit de futbol de la nostra selecció nacional i comprovem que coneixen els nostres jugadors més bé que alguns de nosaltres. Molts no han anat a l'escola, però parlen anglès i rus per acompanyar els turistes. Les filles de la casa es deixen fotografiar al costat de les senyores. Són molt jovenetes, però estan a punt de casar-se. Tot el que veuen per televisió els pot semblar vida rica, però els nostres costums i els vestits depravats no són temptadors. Deuen tenir raó?

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana (lluis.serra@fms.it)

Nadal sense tòpics

Cada any repetim els mateixos tòpics. Arriba el Nadal i parlem de consum, de regals, de llums, de Missa del Gall, de publicitat, de gastronomia, de felicitacions, d'àpats familiars... Molts dels que els critiquen troben en la seva actitud una justificació que els eleva sobre els altres, però tampoc no fan res de diferent. Altres els viuen sense cap mena de problemes o disquisicions filosòfiques. Per a ells, són dies de festa que cal gaudir i punt. N'hi ha que experimenten una gran càrrega d'obligacions, com escriure targetes, preparar bons àpats, engalanar la llar i fer regals als familiars i als amics. El tema de fons és la dissolució de la responsabilitat personal en nom de la sociologia.

La meva proposta d'un Nadal sense tòpics implica anar directament al gra, deixar-nos de discursos grandiloqüents on sempre critiquem el mateix com si no hi hagués cap marge de maniobra personal. Un Nadal sense tòpics convida a la responsabilitat i a la vivència. Un soroll mediàtic i ambiental pot ser eixordidor, però no eximeix de prendre les pròpies decisions en llibertat.

Viure un Nadal sense tòpics des de la perspectiva de la comunitat cristiana significa centrar-nos en el relat bíblic del naixement de Jesús com a font d'inspiració d'actituds de fe. Quin impacte té la irrupció de Crist en la meva vida personal? Com visc dins de la comunitat eclesial la presència de Jesús en les diverses formes, com la Paraula de Déu, l'Eucaristia, el rostre dels pobres, dels necessitats, dels emigrants...? Dedico la meva pregària i el temps personal de meditació sobre el missatge cristià? Sense Jesús no hi ha Nadal i sense l'amor compromès envers els altres no hi ha Jesús. En què concreto el meu compromís a favor del proïsme? Quina actitud tinc davant les persones que a la nostra societat «no tenen lloc a l'hostal»?

Viure un Nadal sense tòpics al nostre entorn social significa anunciar bones notícies que porten una gran alegria, la primera de les quals és el naixement del Salvador. Hi ha molt de sofriment, penes, dolors, angoixes, pors... Jesús ve a guarir el cor malalt i a convidar-nos a una altra mena de relacions humanes basades en l'amor. Respirem un ambient general de males notícies, que són més rendibles per als mitjans de comunicació. Ser avui un seguidor de Jesús constitueix una oportunitat d'anunciar bones notícies. Quines bones notícies anuncio en el meu entorn familiar, laboral i social? Potser no cal parlar gaire. N'hi ha prou de contagiar-les. La càrrega de Jesús és lleugera i el seu jou suau. Quan s'estima, es relativitza el preu de l'amor.

Viure un Nadal sense tòpics significa realitzar les paraules de Jesús: «Ningú no pot veure el Regne de Déu si no neix de dalt.» La resposta de Nicodem reflecteix desconcert: «Com pot néixer un home que ja és vell? És que pot entrar una altra vegada a les entranyes de la mare i tornar a néixer?» Jesús respon: «De la carn en neix carn, de l'Esperit en neix Esperit» (Jn 3,1ss). La carn és corrupció, realitats efímeres... L'Esperit dóna sentit a la meva vida. Quina espiritualitat visc? Com encarno la meva fe en la meva vida i en el meu compromís social? El Nadal de Jesús no em serveix de res si no visc el meu propi Nadal.

Si vivim el Nadal sense tòpics, sabrem què hem de fer. Es tracta d'escoltar la Paraula de Déu i posar-la en pràctica. Però no tinguem escrúpols de celebrar també el Nadal, fins i tot amb el millor cava (català, naturalment, per atenuar el boicot). De Jesús es va dir: «Aquí teniu un golut i un bevedor, amic de cobradors d'impostos i de pecadors» (Mt 11,19). Ser creient i compromès socialment no implica amargar-se la vida. Hi ha moments per celebrar-la.

GESMOR
DES DE 1950
Servei permanent
24 hores
Ens desplacem a domicili

Tramitació d'enterraments
En cas de defunció, què s'ha de fer?
Truqueu al 902 11 65 93
Descomptes especials per a subscriptors, parròquies i comunitats religioses

Esqueles a Catalunya Cristiana
Tel. 934 092 810

Notes insignificants

Germà Adrià

Bon Nadal a tothom!

«Bon Nadal!», aquesta és l'expressió que fem servir més. I ens alegrem quan ens ho diuen. I acostumem a acompanyar aquesta expressió amb altres frases pròpies d'aquestes festes i de l'Any Nou.

Jo he pensat la manera de felicitar el Nadal a molts dels meus amics del carrer, i no trobo la paraula adient. Bon Nadal? Com els ho puc dir a...?

El Toni, que es passa les nits arraulit en un racó d'un caixer i els dies en qualsevol portal del Raval?

Bon Nadal, Toni! Que el teu caixer no sigui tan dur, que el teu portal et resguardi del fred. Bon Nadal! I si et pogués oferir una manta més bona? Acceptaries que et pagués unes quantes nits de pensió? Sé que algú t'ho ha ofert i ho has rebutjat.

Bon Nadal, Tono!

Com li ho dic al Tono, que des de fa almenys cinc anys (i en té més de 60), es passa els dies remenant contenidors i només en treu uns quants cèntims per beure uns gots de vi i menjar algun entrepà?

Bon Nadal, Tono? Que et continuïn pagant la pensió almenys uns quants dies més. Ara, des que dorms en un llit, t'has rejovenit. Fins i tot t'afaites. Bon Nadal, ja veuràs, et faré un regal. Potser, torrons i una ampolla de vi.

Bon Nadal, Princis!

Sí, que pots continuar oferint el teu somriure als homes que passen per Sant Ramon o Sant Pau. El teu somriure veterà, que fa més de quaranta anys que ofereixes i que encara continua fresc amb 72 anys.

Princis, Déu Infant t'estima, encara que continuïs fent la teva feina tan buscada per molts homes. Princis, oi que els teus néts potser et somriuran?

Bon Nadal, Juanjo!

El passaràs al carrer, després de 17 anys de passar-lo en alguna presó. A la presó menjaves un àpat més bo per Nadal. Què menjaràs enguany en llibertat?

Vols passar-lo allà on vas néixer, d'on te'n vas anar als 12 anys. Si estiguessis a Barcelona, segur que algú et pagaria una pensió. Segur que jo et podria convidar a menjar algun dia. Segur que recordaries les teves entremaliadures i, encara que ja no poguessis robar pollastres del Pollo Rico, com feies quan eres petit, sí que hi aniríem a menjar un bon pollastre cada un.

Bon Nadal, Víquia!

Tant de bo que per Nadal et treguin la polsera de control i puguis anar amb els teus tres fills, sense que ningú no endevini que ets una presa en règim obert.

Sí, demanaré als àngels que van cantar a Betlem, que et treguin la polsera controladora. Lliure i lluint el teu somriure i el de les teves filles i el teu fill.

Bon Nadal!...

Tot i que hagis de mitigar els dolors amb la morfina que et recepten, Maria.

El teu càncer general no pot fer vacances per Nadal?

Bon Nadal! Tant de bo que tots els meus amics també el puguin celebrar. Sí, ja sé que l'Infant Déu els estima. Però, i nosaltres, els estimem?

Zoom

Eduard Brufau

Foto: Jordi Gumí

Al claustre romànic del monestir de Santa Maria de l'Estany, al Moianès, hi ha una sèrie de capitells esculpits al segle XII que representen diferents escenes del cicle de Nadal. La delicadesa del treball de la pedra i la tendresa de les figures donen al conjunt una certa ingenuïtat, gairebé com si es tractés de figures d'un pessebre popular. A la fotografia podem veure sant Josep i la Mare de Déu amb l'Infant camí d'Egipte.

CARTES DEL LECTOR

El Nadal: amor, sobretot amor

Potser hi ha qui pensa: «Déu no em necessita, ni tan sols jo el necessito a ell.» Però no hi ha res més real que el seu amor per nosaltres, molt més real i apassionat que els nostres enamoraments passatgers. Jesús ha sortit a cercar l'home i li ha dit: «Estima'm.» Però, com arribar fins a Déu? N'hi ha prou de respondre-li, a través del cor, com un amic, enfortint la nostra relació en la Confessió i l'Eucaristia, com ell desitja.

Benet XVI ens recorda una cosa que potser ens resulta estranya: «Déu estima apassionadament l'home, perquè cadascun és volgut, cadascun és estimat, cadascun és necessari.» Però, quines proves tinc que Déu m'estima? El Nadal i la Creu són les proves de l'Amor primer, del qual tota la poesia, l'enamorament i la bellesa mundans provenen.

EVA NORDBECK
Barcelona

Dos atletes de l'Esperit

Els beats Dr. Pere Tarrés, capellà i metge, i Francesc Castelló, màrtir de Jesucrist, caminen plegats vers la canonització. Certament, tots dos són una glòria de la nostra Catalunya. Tots dos es van forjar als peus de la Mare de Déu de Montserrat.

El P. Josep M. Soler, abat de Montserrat, afirma recentment en un escrit publicat al *Butlletí de Lleida* que «la figura de santa Maria representa per a ells el model de fe, d'amor, d'adoració i d'obediència a la voluntat de Déu i de configuració amb Jesucrist; en una paraula, el model més reeixit de vida cristiana.» Tots dos visitaven sovint la Moreneta a Montserrat.

A tots dos podem considerar-los com uns grans atletes de l'Esperit. Es mereixen la medalla d'or de les olimpíades de l'Esperit Sant. I, per tant, dos intercessors que són a prop del Senyor i qualificats per demanar-li a Déu per la nostra joventut catalana i d'arreu del món. Que els joves s'engresquin amb l'«atletisme de les virtuts» fins a la santedat!

Mn. JORDI CARRERA
Banyoles

Sobre el magisteri de l'Església

Al nostre entorn hi ha un corrent d'opinions, doctrines i ideologies sobre l'ésser humà i la vida. Els primers apòstols tenien una fe segura i, encara així, ja sant Pau en va haver d'amonestar alguns, que es desorientaven. Ara, qui és com sant Pau perquè pugui orientar els qui es desorienten enmig d'aquesta diversitat d'idees? La màxima autoritat és el Sant Pare. Podem preguntar-nos: «El Sant Pare pot caure en algun error en matèria de fe i moral?» Si fos així, en qui hauríem de creure? Recordem que hi ha milions de persones que creuen en ell i que solen ser les que donen més fruit.

JAUME VALLS
Barberà del Vallès

Reviure les tradicions

Fomentar l'amor a Jesús en aquest temps de Nadal és una oportunitat d'or que no podem perdre, i no hem d'oblidar que el que es viu a l'escalfor de la llar perdura al llarg de la vida. El que desitgem, doncs, tots els pares i mares cristians és que els fills aprenguin de la vida de Jesús. És per això que la vertadera pedagogia cristiana dels progenitors es basarà en l'aplicació de l'Evangeli a la seva vida personal per poder transmetre, amb el seu testimoni, l'exemple de Jesucrist. Els pares esmerçarem tot el nostre temps, el nostre enginy i la nostra voluntat per fer que els nostres fills no oblidin el Nadal d'aquest any 2005.

Pobresa, humilitat, austeritat i despreniment a l'estable, on neix Jesús: «...l'embolcallà i l'ajagué en una menjadora, perquè no tenien lloc a l'hostal» (Lc 2,7). Aquest és el missatge de Nadal. Els pares no volem de cap manera que aquestes festes carregades de valors cristians ens quedin substituïdes pel consumisme. Volem contemplar sense presses el Misteri de Nadal.

Cadascú té a la seva memòria els costums que va viure al caliu de la llar en aquesta època de l'any, com ara: felicitacions amb nadales per als amics, portar a la nostra parròquia aliments i joguines per als més necessitats, visitar la fira de Santa Llúcia, anar a la Missa del Gall, compartir el dinar de Nadal amb la companyia dels avis o d'aquell que estava sol a casa i tenir un record pels que estan absents, tió amb el carbó de sucre tan especial, la dècima o el vers a l'hora de les postres amb neules i torrons, la nit màgica de Reis, etc. Aquestes pràctiques i d'altres, que han fet tradició a moltes famílies, convé viure-les amb la mateixa il·lusió i capacitat d'estimar amb què ens les van transmetre.

Reflexió a part mereix el pessebre i la seva preparació. Aquí sí que convé la participació de tots els que conviuen sota el mateix sostre. I, per últim, les figures que representen el Misteri. Fem-nos infants i aprofitem la seva col·locació per explicar als nostres fills el significat que per a cadascun de nosaltres té. Us desitjo unes santes festes plenes d'esperança i d'alegria per transmetre-les amb el propi testimoni a la memòria i al cor dels vostres infants i adolescents.

VICTÒRIA CARDONA
Barcelona

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES SOBRE DOCTRINA I MORAL, *pel Dr. Joan Antoni Mateo*

Assumpte de consciència

—Dr. Mateo, vull plantejar-li un tema que m'amoïna: fins a quin punt hem de seguir els dictats de la nostra consciència, particularment quan entren en contradicció amb les normes morals? Moltes persones que viuen o actuen d'una manera contrària a la norma moral s'escuden dient que la seva consciència els justifica el que fan. Així, per exemple, molts desobeeixen el precepte d'assistir a la missa dominical i diuen que segons la seva consciència no hi veuen cap mal...

—Tot sovint confonem la consciència amb la conveniència o identifiquem sense més ni més la consciència moral amb la nostra emotiviat o sentiments i tendim a justificar el que no és correcte. Consciència, com indica la mateixa paraula (*cum scientia*), implica coneixement de causa, discerniment i raó. La consciència moral, present en la intimitat de la persona, és un judici de la raó, que en el moment oportú impulsa l'home a fer el bé i a evitar el mal. Gràcies a la consciència moral, la persona s'adona de la qualitat moral dels seus actes realitzats o que realitzarà. La consciència no es refereix exclusivament a la pròpia subjectivitat. Les coses no són bones o dolentes perquè a mi així m'ho semblen. La dignitat de la persona humana implica la rectitud de la consciència moral, és a dir, que aquesta estigui d'acord amb allò que és just i bo segons la raó i la llei de Déu. Hom mai no és el millor conseller d'ell mateix i quan advertim que els actes que fem entren en contradicció amb la llei de Déu, els preceptes de l'Església i la recta raó, hauríem de començar a desconfiar de nosaltres mateixos.

L'exercici de la consciència requereix sempre un cert esforç d'anàlisi i de raciocini. Pot donar-se el cas que una persona pugui caure i mantenir-se en una consciència moral errònia i involuntària. Però això, sens dubte, no passa habitualment. La consciència ha de ser formada i la consciència recta i veraç es forma amb l'educació, amb l'assimilació de la Paraula de Déu i amb els ensenyaments de l'Església. És molt important que diguem als infants el que està bé i el que està malament, el que cal fer i el que cal evitar. Les negligències en aquest sentit es paguen cares. La doctrina moral i ascètica de l'Església ens ensenya que la consciència es veu assistida pels dons de l'Esperit Sant i és ajudada amb els consells de les persones prudents. Negar-nos a rebre i a examinar el consell ja és un signe de mala voluntat. La pregària i l'examen de consciència ajuden molt a la seva formació. Amb tot, no hem d'obligar ningú a actuar en contra de la seva consciència ni a impedir d'actuar d'acord amb ella, dins dels límits del bé comú.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a: elconsultori@hotmail.com - catcris@ibernet.com - www.balmesiana.org - apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida).
Cal indicar sempre «Consultori».

XXXIV ena.

TONA
PESSEBRE VIVENT
D'OSONA

Dies de representació: 18, 25 i 26 de desembre del 2005, i 1, 6, 8 i 15 de gener del 2006
Tots els dies des de les 6 h de la tarda Última representació a les 8 h del vespre
Com sempre, a la falda del castell de Tona
Telèfon d'informació: 938 870 565 i 938 870 223

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; ferial 1)

Temps de durant l'any

(Salteri: setmana 1)

DESEMBRE

Comença el temps de Nadal

25. Diumenge

Nadal del Senyor (S). *Blanc*, Lectures: *Nit*: Isaïes 9,1-6 / Salms 95 / Titus 2,11-14 / Lluc 2,1-14. *Alba*: Isaïes 62,11-12 / Salm 96 / Titus 3,4-7 / Lluc 2,15-20. *Dia*: Isaïes 52,7-10 / Salm 97 / Hebreus 1,1-6 / Joan 1,1-18

ALTRES CELEBRACIONS: Santes, Anastàsia, mr.; Eugènia, vg. i mr.

Festa Major: a Montmeló i Prats de Lluçanès.

26. Dilluns

Sant Esteve (F), *Vermell*. Lectures: Fets 6,8-10;7,54-59 / Salm 30 / Mateu 10,17-22. (Barcelona: Aniv. òbit bisbe Narcís Jubany).

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Dionís, p. i mr.; Zòsim, p.

Festa Major: a Badia del Vallès i Sant Esteve de la Sarga.

27. Dimarts

Sant Joan Apòstol (F), *Blanc*. Lectures: 1 Joan 1,1-4 / Salm 96 / Joan 20,2-8. BARCELONA: Aniv, ordenació episc. bisbe Lluís Martínez, *Blanco*.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Teodor, monjo; Santes, Nicaret, vg.

28. Dimecres

Els Sants Innocents (F), *Vermell*. Lectures: 1 Joan 1,5-2,2 / Salm 123 / Mateu 2,13-18

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Abel; Santes, Dòmina, vg. i mr.

Festa Major: a Bellmunt del Priorat.

29. Dijous

Octava de Nadal, Blanc. Lectures: 1 Joan 2,3-11 / Salm 95 / Lluc 2,22-35 (Es pot commemorar: *Sant Tomàs Becket*)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, David, rei i prof.; Tròfim, b.

Festa Major: a Alfarràs, Alp, Bigues i Riells, Canet de Mar, Gavà, Lles de Cerdanya, el Masnou, Olivella, Perafita, Perafort, Premià de Dalt, Rubí, Sant Cugat del Vallès, Sant Pere de Ribes, Sant Pere de Vilamajor, Sora i Tossa de Mar.

30. Divendres

La Sagrada Família (F), *Blanc*. Lectures: Eclesiàstic 3,3-7.14-17a (o bé: Colossencs 3,12-21) / Salm 127 (o bé Salm 104) / Lluc 2,22-40

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Mansuet, mr.; Rainer, b.; Fèlix I, p. i mr.; beat Raül, ab.; Santes, Anísia, mr.

31. Dissabte

Octava de Nadal, *Morat*. Lectures: 1 Joan 2,18-21 / Salm 95 / Joan 1,1-18 (Es pot commemorar: *Sant Silvestre I*)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Sabinià, b. i mr.; Santes, Coloma, vg. i mr.; Melània la Jove.

Festa Major: a Centelles.

Lectures bíbliques

Nadal del Senyor

Missa de la nit

Lectura primera Is 9,1-6

Ens ha estat donat un fill

Lectura del llibre d'Isaïes:

El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui viuen al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madian. Les botes dels soldats que marquen el pas i els mantells revolcats en la sang seran cremats i el foc els devorarà.

Ens ha nascut un noi, ens ha estat donat un fill que porta a l'espatlla la insígnia de príncep. Déu li ha posat aquest nom: Conseller-prodigiós, Déu-heroi, Pare-per-sempre, Príncep-de-pau. Serà immens el principat, la pau no tindrà fi en el tron de David i en el seu regne, fonamentat i sostingut, des d'ara i per sempre, sobre el dret i la justícia. Això és el que farà el zel del Senyor de l'univers.

Salm responsorial 95

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor arreu de la terra,
canteu al Senyor, beneïu el seu nom.

R. *Avui ens ha nascut un salvador,*
que és el Messies, el Senyor.

Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat,
conteu a les nacions la seva glòria,
conteu a tots els pobles els seus prodigis. **R.**

El cel se n'alegra, la terra hi fa festa,
bramula el mar amb tot el que s'hi mou,
jubilen els camps amb tot el que hi ha,
criden de goig els arbres del bosc. **R.**

Hem vist que ve el Senyor,
que ve a judicar la terra;
judicarà tot el món amb justícia,
tots els pobles amb la seva veritat. **R.**

Lectura segona Tt 2,11-14

S'ha manifestat l'amor de Déu,
que vol salvar tots els homes

Lectura de la carta de sant Pau a Titus:

Estimats: s'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar tots els homes, i ens ensenya que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat, mentre esperem que es compleixi feliçment la nostra esperança, que es manifesti la glòria de Jesucrist, Déu gran i salvador nostre. Ell s'entregà a si mateix per nosaltres, per rescatar-nos de l'esclavatge de les culpes, deixar-nos nets i fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé.

Al·leluia Lc 2,10-11

Us anuncio una gran alegria:
Avui ens ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor.

Evangeli Lc 2,1-14

Avui us ha nascut un salvador

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc:

Per aquells dies, sortí un edicte de Cèsar August ordenant que es fes el cens de tot el món romà. Era el primer cens de l'imperi, abans del que es va fer quan Quirini era governador de Síria. Tothom anava a inscriure's a la població d'on cadascú descendia. També Josep, que era de la casa i la família de David, va pujar des de Natzaret de Galilea a Judea, al poble de David, anomenat Bet-Lèhem, per inscriure's amb Maria, la sevaesposa, que esperava un fill. Mentre eren allà es van complir els dies i va néixer el seu fill, el primogènit. Ella l'embolcallà i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat lloc a l'hostal.

A la mateixa contrada, vivint al ras, hi havia uns pastors que vetllaven, guardant de nit el seu ramat. Els aparegué un àngel del Senyor, la glòria del Senyor els envoltà de llum, i es van esglaiar. Però l'àngel els va dir: «No tingueu por: us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria: Avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Les seves senyes són aquestes: trobareu un nen amb bolquers, posat en una menjadora». I una multitud dels exèrcits celestials s'uní llavors mateix a l'àngel, lloant Déu i cantant: «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor.»

Rei, Emmanuel

Pere Tena, *bisbe auxiliar emèrit de Barcelona*

Rei, i Desitjat de les nacions

Text: Oh Rei i Desitjat de les nacions, pedra angular que de dos pobles n'heu fet un, veniu a salvar l'home que vàreu formar del fang!

La penúltima de les antífones del càntic de Maria en els dies anteriors a Nadal, les antífones Oh (vegeu articles precedents) és la que correspon al dia 22. El títol que es dóna al Senyor és doble: el de Rei, i el de Desitjat de les nacions. Ambdós tenen una dimensió universalista, que s'accentua amb la referència a la creació de l'home. Dels dos títols, el més original és el segon; evoca les aspiracions profètiques de la universalitat de la salvació. Certament, els darrers capítols del profeta Isaïes són clarament el testimoni d'una esperança: tots els pobles en formaran un de sol, perquè tots trobaran en la nova Jerusalem una mare que consola. En el text de l'antífona, d'una manera menys explícita es recull aquesta profecia, a partir del text de la carta als Efesis 2,13-22. Sant Pau parla clarament de la destrucció del mur de separació que, en el Temple de Jerusalem, marcava les distàncies entre Israel i els gentils. El resultat és un nou poble, en el qual totes les nacions troben aquell que, conscientment o inconscient, esperaven: l'Home nou, el nou Adam. Ell ve a salvar l'home fent-se home, l'antic Adam terrenal, amb la seva força d'Adam celestial.

A la nit de Nadal, sant Lleó explica cada any aquesta meravellosa novetat, i la clou amb l'exhortació a reconèixer la dignitat del cristià. Aquesta dignitat ha estat «salvada» per Crist. La litúrgia de Nadal repeteix sovint aquesta referència a la donació, per part de Crist, de la participació a la naturalesa divina.

Oh Emmanuel

Text: Oh Emmanuel, rei i legislador nostre, esperança i salvació de les nacions, veniu a salvar-nos, Senyor, Déu nostre.

Aquesta darrera antífona Oh, per a les vespres del dia 23, es pot entendre com una síntesi dels títols que s'han expressat al llarg d'aquesta sèrie de set antífones privilegiades. El títol fonamental que es dóna en aquesta ocasió és el d'Emmanuel, Déu-és-amb-nosaltres. Els altres han estat comentats ja en altres antífones.

El títol Emmanuel ressona immediatament l'anunci de l'àngel a Josep (Mateu 1,22-23). La nostra fe ens fa conèixer fins a quin punt aquest títol és real: la Paraula s'ha fet carn, i ha plantat entre nosaltres el seu tabernacle! No es tracta d'una idea brillant, sinó de la realitat de la presència entre nosaltres del Déu vivent, conversant amb nosaltres per la seva condescendència. Sant Mateu, en el seu Evangeli, ens dóna dues afirmacions de Jesús sobre aquest ésser Déu-amb-nosaltres. La primera es refereix a l'Església en pregària: «On hi ha dos o tres pregant en nom meu, jo sóc present enmig d'ells» (Mateu 18,20). La segona, al final de l'Evangeli, com una resposta a l'anunci de l'àngel, fet al començament: «Jo seré amb vosaltres, cada dia, fins a la fi del món.» Una presència en la pregària de la comunitat, una presència en la missió.

Nadal és la gran festa de la presència de Déu amb nosaltres, manifestat en Jesucrist. Històricament, en el temps, això va començar en el si de Maria, en l'encarnació, i d'ella nasqué l'Emmanuel. Ara, en la vida de l'Església, Jesús continua essent present, el mateix ahir, avui, i per tots els segles. Ell és el Vivent, el que fou crucificat i és ressuscitat. La seva presència és sobretot la presència eucarística, la més real i personal de les presències reals de Crist a prop nostre.

Per això l'Església celebra amb joia el Nadal com un gran acte d'adoració al Crist present: Veniu, adorem-lo, veniu, adorem-lo!

Per Eduard Brufau

El sant de la setmana

DESEMBRE 26

Sant Esteve

- **Va viure al segle I a Terra Santa**
- **Jueu de cultura grega, seguidor de Jesús**
- **Primer diaca de l'Església i protomàrtir**
- **Va morir lapidat a Jerusalem l'any 33 o 34**

Després de la mort i resurrecció de Jesucrist, la comunitat cristiana de Jerusalem era reduïda però molt activa. En formava part un jove anomenat Esteve, del qual desconeixem l'origen, però que molt probablement era un jueu de cultura grega.

Segons el Fets del Apòstols, la petita comunitat de Jerusalem creixia ràpidament, per la qual cosa va caldre augmentar el nombre de persones dedicades a atendre els pobres i les vídues. Per a aquesta tasca van ser nomenats set homes, els primers diaques de l'Església, amb sant Esteve al capdavant. El nostre sant, doncs, es va dedicar a atendre les necessitats del poble, però també a predicar. Els coneixements que tenia de les Escriptures l'ajudaven en aquesta tasca. Però l'èxit de les seves obres i prèdiques va cridar l'atenció d'alguns sectors socials i religiosos, que el van acusar de blasfemar contra Moisès i contra Déu.

Així sant Esteve va ser portat davant del sanedrí, l'autoritat religiosa i judicial suprema d'Israel. El diaca va ser capaç de mantenir un bon debat amb els sacerdots i mestres de la llei i els va saber rebatre els arguments i les acusacions que presentaven contra ell. Però la por que sant Esteve i la resta de companys es convertissin en un focus d'inestabilitat religiosa, social i política a la ja prou inestable Terra Santa, va dur els mestres de la llei a trobar sant Esteve culpable. No obstant això, com que el sanedrí no tenia la facultat de condemnar a mort —això era competència exclusiva de l'autoritat romana—, va ser tret al carrer, on un massa de veïns de Jerusalem l'esperava. Aquests el van conduir als afores de la ciutat, on va ser lapidat per la multitud fins a la mort.

«Sant Esteve», de Joan Antigó i Honorat Borrassà, cap al 1445 (MNAC).

Barcelona

diòcesis

L'arquebisbe va beneir els nous locals per a la catequesi de la Sagrada Família

■ **Fa 30 anys que s'imparteix la catequesi a la parròquia i va ser creada per la Comunitat de Vida Cristiana**

BARCELONA.— Els 80 nens que assisteixen a catequesi actualment a la parròquia de la Sagrada Família gaudeixen des de l'11 de desembre passat de nous espais on rebre els ensenyaments de l'evangeli. L'arquebisbe de Barcelona, Mons. Martínez Sistach, va beneir els locals en companyia dels nens i feligresos que no es van voler perdre l'acte. En l'eucaristia també es va celebrar l'adquisició de l'original del retaule que presidia l'altar de la cripta, dissenyat per Antoni Gaudí i esculpit per Josep Llimona.

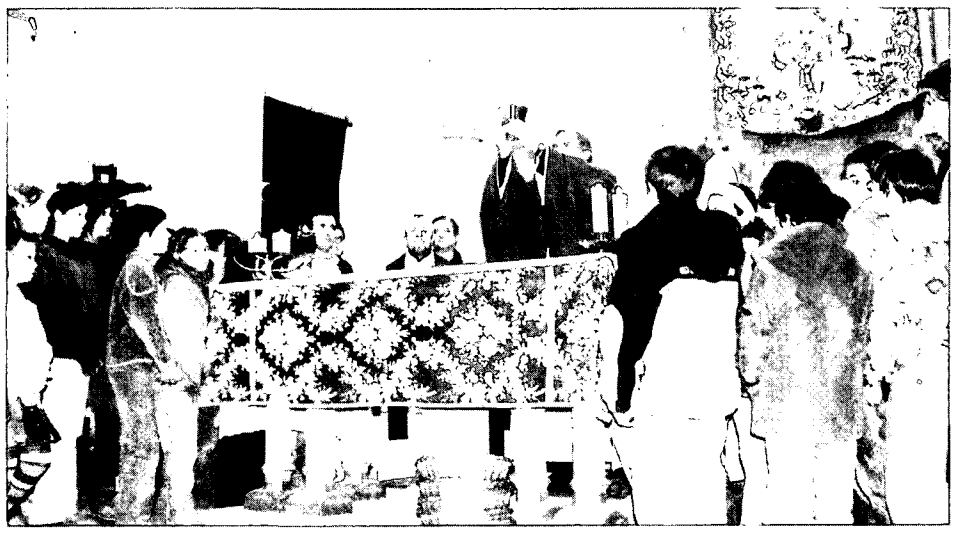

L'arquebisbe va celebrar l'eucaristia envoltat de nens.

La missa celebrada el diumenge 11 de desembre, a les 18.30, a la cripta del temple de la Sagrada Família tenia una motivació i uns protagonistes especials: la catequesi i els nens. Es van inaugurar i beneir els nous locals amb què compta la parròquia per a ús i divertiment dels 80 nens que assisteixen a catequesi regularment. Així, l'eucaristia, presidida per l'arquebisbe de Barcelona, va ser per i per a ells.

A la parròquia de la Sagrada Família fa 30 anys que membres de la Comunitat de Vida Cristiana, inspirats en la figura de sant Ignasi de Loiola, col·laboren en la preparació per al matrimoni i la comunió, entre altres coses. Actualment, 14 joves d'entre 15 i 26 anys són els catequistes dels quatre grups de nens que hi ha.

Un Mons. Martínez Sistach entusiasmat per la presència dels petits va celebrar l'eucaristia tenint-los a ells més presents que mai. Les seves paraules van ser senzilles i explicatives de manera que les diferents parts de la missa, en les quals van ser presents els nens, les entenguessin més bé. Precisament, pensant en la comprensió dels petits, alguns dels catequistes els van explicar les lectures i l'evangeli a part, mentre Mons. Martínez Sistach s'adreçava als fidels adults a través de l'homilia. L'arquebisbe hi va lloar la «tasca insubstituïble i fonamental dels pares en la formació dels seus fills com a persones i cristians».

Després de l'eucaristia tots, nens i adults, van pujar a presenciar la benedicció dels nous locals, situats en un pis superior a la cripta. L'arquebisbe, contagiat per l'alegria dels nens, no va poder estar-se de comentar amb ells: «Que guai és això! oi?»

Consuelo Chaves

Fotos: Consuelo Chaves

Un retaule ben especial

L'11 de desembre passat, els parroquians de la Sagrada Família tenien un motiu més de celebració perquè l'església comptava amb un element nou: l'original del retaule dissenyat pel mateix Antoni Gaudí i esculpit pel mestre Josep Llimona. Fins a aquell moment el que hi havia era una còpia del mateix. Aquest retaule, que pertanyia a l'oratori que hi ha a la Casa Batlló, des d'ara ocuparà un lloc central a la cripta del temple insígnia de la Ciutat Comtal.

El retaule va ser dissenyat per Antoni Gaudí i esculpit per Josep Llimona.

Celebració eucarística del Dia Internacional del Discapacitat

Durant la missa alguns dels nois van oferir als presents una sardana.

BARCELONA.— El dissabte 3 de desembre, la parròquia de Sant Pius X, va acollir grups de catequesi especial vinguts d'arreu de Catalunya (Lleida, Tarragona, Mataró, Vic, etc.). S'aplegaven per celebrar mitjançant una eucaristia el Dia Internacional del Discapacitat i es va escollir aquesta parròquia barcelonina, no només per la seva capacitat (fins a 1.000 persones) i accessibilitat, sinó perquè va ser la primera parròquia que va acollir els disminuïts psíquics, tant a la catequesi especial com a la comunitat parroquial, fa 35 anys.

Mons. Martínez Sistach va ser l'encarregat de presidir l'eucaristia en la qual alguns dels nois i noies disminuïts assistents van demostrar les seves habilitats per ballar una preciosa i sentida sardana i interpretar algunes peces musicals. En aquest acte, alguns dels catequistes van aprofitar per donar gràcies per l'amor que aquests nens i nenes, nois i noies, homes i dones donen a cada moment i lloc. Tal com va dir el rector, Mn. Francesc Lladós, «gràcies perquè vosaltres ens ensenyeu a estimar perquè vosaltres estimeu molt». *(C.Ch.)*

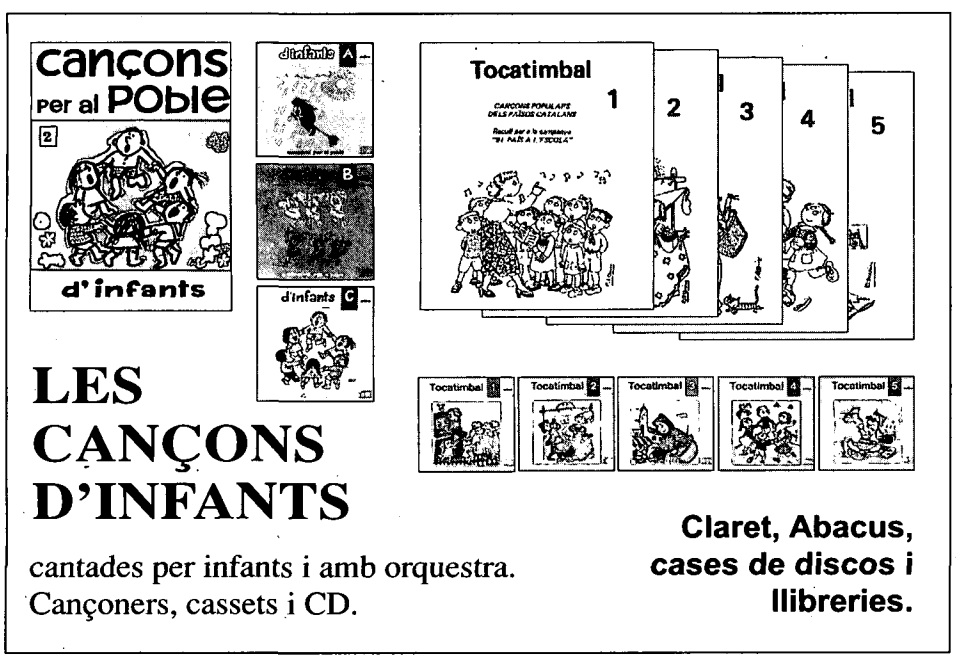

Barcelona

«En una societat plural és fonamental tenir eines per al diàleg»

El Dr. Jaume Aymar fa balanç de dos triennis com a degà de la Facultat de Filosofia (URL)

Ara que finalment Roma ha donat el seu vistiplau al nomenament del Dr. Joan B. Martínez Porcell com a nou degà de la Facultat de Filosofia de la Universitat Ramon Llull, el Dr. Jaume Aymar i Ragolta es disposa a passar el relleu al seu successor. Després de sis anys de deganat, el Dr. Aymar, que compagina la docència amb la pastoral parroquial i arxiprestal, fa balanç d'aquesta etapa que és a punt de concloure.

—Quin procediment se segueix per escollir un nou degà?

—El càrrec de degà és per a tres anys, renovable a tres anys més. Com que ja he superat els dos triennis reglamentaris, el juny passat el Consell de la Facultat va elegir una terna constituïda pels professors Joan B. Martínez Porcell, Carles Llinàs i Ignasi Roviró. D'aquests tres noms, l'arquebisbe de Barcelona, com a gran canceller de la Facultat, en va escollir un i el va fer arribar a Roma. Ara que finalment ha arribat el *nihil obstat*, Mons. Martínez Sistach ha procedit a nomenar el Dr. Martínez Porcell com a nou degà de la Facultat de Filosofia.

—Com valora aquesta etapa de sis anys com a degà de la Facultat de Filosofia?

—M'hi he trobat molt a gust, perquè hi ha un molt bon equip de professors. D'altra banda, tenim un centenar d'alumnes i els grups són petits, cosa que permet fer un seguiment molt personal. En aquest sentit de vida acadèmica, és una Facultat molt tranquil·la. A banda d'això, per a mi ha estat tot un repte posar en marxa la titulació d'Humanitats, que ha estat un gran enriquiment, perquè no hem creat pas una nova facultat sinó que és dins de la Facultat de Filosofia que s'ofereix aquesta doble titulació: Filosofia i Humanitats. Això és bo perquè sempre dic que el Seminari és com un centre de pensament catòlic i, en aquest sentit, que en un mateix edifici hi hagi teologia, filosofia, institut superior de ciències religioses, institut de litúrgia, institut de teologia espiritual, dóna una versatilitat i un contacte entre professors que és molt interessant.

—Quina és la importància d'aquest àmbit del pensament en l'Església?

—Té una importància bàsica, perquè en una societat com la nostra, amb tanta pluralitat de cultures i de religions, és fonamental poder tenir eines per al diàleg a partir d'una base sòlida. Per tant, són institucions molt necessàries tant per a la vida de l'Església com de la comunitat diocesana.

—Per què és important la llicenciatura en Humanitats, malgrat algunes veus en contra?

—Hi ha persones que han completat els estudis però que tenen ganes d'una segona reflexió. En aquest sentit, tenim alumnes estudiant Humanitats que provenen de disciplines com Fisioteràpia o Biologia i que cerquen un complement al seu saber. Per això la titulació d'Humanitats està molt més consolidada en el segon cicle. És molt necessari, doncs, tenir una formació bàsica en el coneixement de l'ésser humà, de pensament, de literatura, d'art, en definitiva, de tot el que comporten les humanitats. En aquest sentit, quan nosaltres ens vam proposar de posar en marxa la llicenciatura d'Humanitats, el que buscàvem era el model de la persona veritablement culta; aquella persona que és capaç de tenir una conversa de nivell i que pot passar de la literatura a l'art amb normalitat. Crec, doncs, que s'ha atomitzat massa el pensament. L'especialització és molt important, però les persones busquem visions de síntesi, que és el que dóna la maduresa del pensament. En aquest sentit, si podem donar eines perquè els alumnes facin la seva pròpia síntesi, això ja és una gran satisfacció.

—L'àmbit de publicacions també té un lloc important en la vida acadèmica de la Facultat?

—Sí, en primer lloc tenim una col·lecció a partir dels treballs del Grup de Recerca sobre Filosofia Catalana Eusebi Colomer, un grup de filosofia catalana. Tot i que a alguns els pugui sorprendre, hi ha, doncs, una filosofia catalana i una escola de pensament catalana basada en gran part en el seny, en el sentit comú, i influïda per Escòcia. D'altra banda, hi ha una segona línia de publicacions fruit del treball de Pensar per Conviure, grup que codirigeixen els doctors Martínez Porcell i Rachid Aarab, que és musulmà. Una tercera línia són els estudis platònics, amb un grup que també té molt de prestigi.

El Dr. Jaume Aymar.

—Com veu el relleu generacional d'aquesta escola de filosofia catalana?

—En una època en què tendim a la dispersió, perquè rebem molts impactes, cada vegada més, ni que sigui com a reacció, cerquem la interiorització. Això pot prendre moltes formes, des de la reflexió fins a la mística, i aquest és el repte avui. Per tant, sí que hi ha continuació, però el que potser costa més és una certa sistematització del pensament. És a dir, aquestes ànsies d'interioritat i de reflexió hi són, però ens costa una mica ser més disciplinats en aquest sentit i que aquesta interiorització i aquest pensament es tradueixin en un compromís concret. En l'àmbit de la religió passa el mateix: hi ha molta gent que té una religiositat difusa, però costa trobar gent enquadrada en una determinada comunitat.

—En aquest període de deganat, hi ha cap projecte que no hagi pogut veure reeixir?

—En primer lloc, m'agradaria destacar que vam promoure el doctorat *honoris causa* de Paul Ricoer i que el 24 de febrer vinent, si Déu vol, tindrem el doctorat *honoris causa* de Giovanni Reale, professor de la Universitat Catòlica de Milà. El projecte que va quedar frustrat va ser el doctorat *honoris causa* de Joan Pau II que la Universitat Ramon Llull, a iniciativa de la Facultat de Filosofia, va proposar per la seva contribució al camp del pensament, de les humanitats i a la causa de la pau. Malauradament, Joan Pau II, ja molt gran, va declinar la nostra invitació.

—Es parla molt de Benet XVI com a teòleg, però quina pot ser l'aportació d'aquest papat en l'àmbit de la filosofia i de les humanitats?

—És molt interessant seguir el diàleg que encara com a cardenal va tenir amb el filòsof Jürgen Habermas sobre la fonamentació de l'ètica. Com a Sant Pare, crec que la resposta als problemes sempre s'ha de donar des d'una perspectiva mundial. La resposta a les grans qüestions de la humanitat ha de tenir molt present el diàleg intercultural perquè avui dia, com diu el sociòleg francès Edgard Morin, cal reconèixer la realitat de la complexitat i la complexitat de la realitat. Per tant, davant d'una realitat complexa, les solucions no poden ser simplistes sinó que han d'estar al mateix nivell que la problemàtica que se'ns planteja. Per tant, jo crec que el Sant Pare, com a bon teòleg, prèviament és un bon filòsof i compta amb una bona base filosòfica. Justament un dels seus clams va ser en contra del relativisme de pensament, que és una qüestió filosòfica.

—Quina és la tasca de la Facultat de Filosofia en el diàleg intercultural?

—Nosaltres pensem que s'ha de dialogar des d'una identitat ferma i des d'unes conviccions, perquè si no parteixes d'aquí, no hi ha diàleg. Però el diàleg també té els seus límits. Si per definició la raó humana és limitada, el diàleg també ho és. És a dir, per entendre'ns amb l'altre no n'hi ha prou de parlar d'un diàleg comú, sinó que cal que sigui un diàleg des de la identitat i un diàleg que cerca comprendre l'altre.

—Són ingredients també necessaris perquè l'Església s'entengui amb el món contemporani?

—No hi ha res humà que sigui aliè al cor del creient. Ja Pau VI deia que un drama de l'Església era la ruptura entre el culte i la cultura i, en aquest sentit, l'Església ha de fer un esforç constant d'adaptació de la cultura sense que això signifiqui el que diu l'Evangeli d'amotllar-nos al temps present. Cal tenir una visió renovada i poder parlar un llenguatge que entenguin els homes i les dones d'avui.

Carme Munté

Festivitat del beat Ramon Llull

Per quart any consecutiu, el dilluns 28 de novembre la Facultat de Filosofia de la Universitat Ramon Llull va celebrar la festa del seu patró, el beat Ramon Llull. L'acte va consistir en la presentació de diversos llibres que, tal com va destacar el Dr. Jaume Aymar, parlen del diàleg a diferents nivells: *El Dr. Tomàs Carreras i Artau, patrici gironí*, un estudi fet pel Dr. Conrad Vilanou, professor de la Universitat de Barcelona, sobre la figura d'aquest patrici que també va ser un gran lul·lista; *La mística cristiana i musulmana com a lloc d'encontre*, que va ser presentat pel Dr. Joan Martínez Porcell en nom del grup Pensar per Conviure, i *Eusebi Colomer i Pous, intèrpret de l'humanisme ateu*, la presentació del qual va anar a càrrec del Dr. Francesc Torralba.

Abans de l'aportació musical de la rapsoda Maria Laffitte, que va interpretar cançons del beat Ramon Llull, la Dra. Sílvia Coll-Vinent, coordinadora de la llicenciatura d'Humanitats, va fer una breu remembrança sobre el professor Robert Pring-Mill, lul·lista i gran musicòleg recentment traspassat.

Barcelona

Vetlla jove de la Immaculada

La pregària es va centrar en «Maria, Mare de la Paraula»

BARCELONA.— El 7 de desembre la basílica de la Mercè de Barcelona era plena de gom a gom. Els joves de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat es van aplegar per celebrar la Vetlla jove de la Immaculada amb el lema «Maria, Mare de la Paraula». La vetlla va ser presidida pels bisbes de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz, i de Sant Feliu, Mons. Agustí Cortès.

L'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, es trobava a Roma i no va poder assistir-hi com estava previst, però va fer arribar una benedicció del papa Benet XVI per als joves aplegats a la basílica.

Durant la vetlla es va resseguir el *Magníficat*, amb el suport de fragments de l'evangeli de Marc que recollien la figura de la dona i la seva relació amb Jesús: unció de Jesús a Betània; Jesús s'apareix a Maria Magdalena; la mare i els germans de Jesús; la filla de Jaire, retornada a la vida; la guarició d'una dona amb hemorràgies; l'ofrena d'una vídua pobra, i la guarició de la filla d'una sirofenícia.

El bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz, va ser l'encarregat de fer la reflexió. En primer lloc, va recordar que per Nadal celebrem l'encarnació manifestada. En relació amb els textos evangèlics meditats, va assenyalar que en tots «Jesús es fa càrrec de totes aquestes situacions perquè és humà, hi connecta. L'encontre de Jesús amb aquestes persones els canvia el cor, els guareix, els transforma». En aquest sentit, va animar els joves a tenir un encontre personal amb Jesús: «Hem d'estar atents al pas de Jesús per la nostra vida, perquè Ell es fa el trobadís amb nosaltres. Contínuament es fa present a la nostra vida. Ens entén, ens consola, ens dóna força i fermesa per tirar endavant.»

En aquesta vetlla mariana, Mons. Saiz va destacar dos aspectes de la Mare de Déu que cal contemplar amb atenció. El primer és l'actitud de Maria en l'anunciació, moment transcendental de la història de la humanitat: «Maria segurament estava en silenci, en pregària, en presència de Déu. Ella va deixar que Déu entrés a la seva vida i la transformés. Fem com Maria.» El segon aspecte sobre el qual va incidir el bisbe de Terrassa va ser que «Maria va esperar amb un amor de mare inefable: és tan gran i profund que no hi ha paraules per expressar-lo. Nosaltres estem cridats a esperar el naixement de Jesús amb un amor i esperança inefables. Que aquest Nadal Jesús neixi en el nostre cor, en la nostra vida».

La benedicció final la va impartir el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortès. Un cop finalitzada la pregària, la festa va continuar al carrer amb una xocolatada molt ben acollida per tots els joves.

Rosa María Jané Chueca

8A CAMPANYA
REIS PER A TOTHOM

CAMPANYA DE RECOLLIDA DE JOGUINES NOVES PER A INFANTS I OBSEQUIS PER A GENT GRAN

PUNTS DE RECOLLIDA A BARCELONA
CCU - Centre Cristià dels Universitaris
VILLARROEL, 81, BAIXOS
Ràdio Estel
COMTES DE BELL-LLOC, 67-69
Càritas
PLAÇA NOVA, 1

DATES DE RECOLLIDA: DEL 5 DE DESEMBRE DE 2005 AL 5 DE GENER DE 2006

PARTICIPA-HI COM A VOLUNTARI/A

DEL 5 DE DESEMBRE DE 2005
AL 5 DE GENER DE 2006

PER A MÉS INFORMACIÓ
933 233 368
E-MAIL: ccu@pangea.org

ORGANITZAT PER:
Càritas Diocesana de Barcelona
ràdio estel
CCU. Centre Cristià dels Universitaris

Eucaristia d'inici de curs de la Pastoral Universitària

Foto: Elena Gelabert

L'arquebisbe Lluís Martínez Sistach va presidir l'Eucaristia.

BARCELONA.— La Delegació de Pastoral Universitària va celebrar el 29 de novembre passat una eucaristia al Seminari Conciliar de Barcelona amb motiu de l'inici de curs. L'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, va presidir-la. L'acte va comptar amb la presència i la participació de la delegada de Pastoral Universitària, la Gna. Llum Delàs, d'estudiants del Seminari i d'uns cinquanta joves vinculats a la delegació, sobretot components del Safor (Servei d'Assistència i Formació Religiosa a la Universitat), entre d'altres.

Coincidint amb el temps d'Advent, l'arquebisbe Lluís Martínez Sistach va animar la Delegació de Pastoral Universitària a continuar treballant per les bones relacions entre els joves estudiants i l'Església. *(Elena Gelabert Garcia)*

Urgell

La Llum de Nadal arriba al bisbat des de Betlem

■ Una delegació de Minyons Escoltes d'Urgell, Solsona i Lleida es va desplaçar a Viena per recollir-la

LA SEU D'URGELL— L'arribada de la Llum de Nadal a la diòcesi d'Urgell s'ha convertit enguany en una festa que ha portat a moltes parròquies de la diòcesi l'escalf de la flama que va ser encesa a principis de mes a Betlem per un escolta austríac. És una més de les activitats que s'han preparat arreu per celebrar el Nadal, amb una especial participació dels més joves.

La delegació urgellenca recull la llum a Viena.

La Llum de Nadal, encesa a Betlem a principis d'aquest mes, ha arribat a les parròquies del bisbat d'Urgell, després de ser recollida a la parròquia de Sant Andreu, de Lleida, punt de trobada per a totes les associacions i entitats que l'han demanat. Una delegació formada per nou persones de la demarcació d'Urgell, Lleida, i Solsona de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya (MEGSJC), en representació de MEGSJC i la federació Moviment Scout Catòlic (MSC), es van desplaçar a Viena el diumenge 11 de desembre, per recollir la Llum de la Pau i portar-la a Barcelona i a Lleida. La delegació, que representava Catalunya i l'Estat espanyol respectivament, va estar formada per cinc caps de l'Agrupament Escolta i Guia Cal Met de Mollerussa, dos caps de l'Agrupament Escolta i Guia Lo Manaix de Lleida i dos membres de la Demarcació L/S/U (Equip de comissariat i FOCA).

Des del 1986

El projecte de la Llum de la Pau que organitzen cada any, des del 1986, els escoltes austríacs en col·laboració amb ORF (Ràdio Televisió d'Àustria), consisteix en el fet que un nen escolta austríac es desplaça a Betlem per encendre la flama de la pau a la cova on va néixer Jesús. Es tracta d'encendre un bri de llum i d'esperança en un dels punts del nostre món actualment més conflictius. Enguany, la Llum de la Pau l'ha encès Jürgen Lengauer, un nen d'11 anys natural de la ciutat austríaca de Linz.

Així doncs, el dissabte 10 de desembre, més de 25 delegacions europees, representant diferents estats i nacions com Eslovènia, la República Txeca, Portugal, França, Alemanya o Àustria, van recollir la Llum de la Pau, en una celebració interreligiosa molt emotiva dirigida pels representants austríacs de l'Església catòlica, l'Església protestant i l'Església ortodoxa. Un cop acabada la cerimònia de Viena, es van encendre tres fanals per assegurar l'arribada de la Llum de la Pau a Catalunya i Espanya. La delegació formada pels urgellencs, solsonins i lleidetans es va aturar a la parròquia de Sant Agustí del barri del Raval de Barcelona, on es va fer una celebració amb les entitats i formacions de Barcelona, abans de venir cap a Urgell i Lleida.

La iniciativa de la Llum de Nadal enguany ha tingut més impacte per la doble orientació que se li ha donat a través de la venda de làmpades fetes en fusta d'olivera per artesans cristians que viuen a Terra Santa, i que serveixen precisament per posar a dins les llums de Nadal.

M. C. Orduña

Acte infantil

Pel que fa als més petits, el divendres 23 de desembre, a les 18 h, tindrà lloc l'acte infantil de la Llum de la Pau de Betlem que, per primera vegada, se celebrarà a la capital del Segrià. Aquest acte infantil, organitzat per la Demarcació de Lleida/Solsona/Urgell de MEGSJC i acollit per l'Agrupament Escolta i Guia Lo Manaix, tindrà lloc al col·legi Maristes.

La Seu d'Urgell acull el curs de monitors d'enguany

LA SEU D'URGELL.— La primera part del curs de monitors organitzat per la Delegació de Joventut del bisbat d'Urgell s'iniciarà el 26 de desembre a la Seu d'Urgell, poc després de la celebració del Nadal Jove que es fa tradicionalment a les muntanyes del Siscaró a Canillo, al centre de colònies d'Aina. En aquesta ocasió els joves aprendran tècniques per desenvolupar activitats amb els altres nens i nenes i també a establir un model de relació amb els infants, que els veuran com a models a seguir. Seran sis dies plens d'activitats, de moments d'esbarjo i de convivència que tant l'equip de formació com els inscrits han viscut amb molta intensitat. Del 8 al 13 d'abril tindrà lloc la segona part del curs del monitors. *(M.C.O.)*

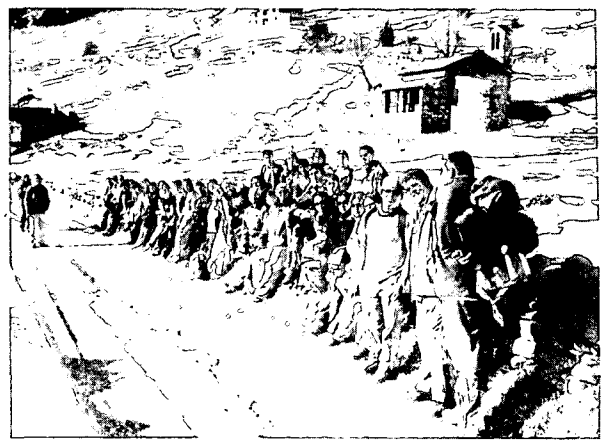

Celebració del Nadal Jove a les muntanyes del Siscaró, a Andorra.

Lliurament dels premis «El llibre de la meva vida»

LA SEU D'URGELL.— La Nit de Santa Llúcia, organitzada per Òmnium Cultural, que va tenir lloc enguany a la Seu d'Urgell, ja va començar a escalfar motors amb el lliurament dels premis «El llibre de la meva vida».

La Fundació Viure i Conviure de la Caixa de Catalunya i l'entitat cultural es van aliar en la celebració d'aquest premi, amb un alt valor intergeneracional i orientat al diàleg entre avis i néts. El lliurament dels premis va tenir lloc a la Sala Sant Domènech de la Seu d'Urgell, plena de gom a gom d'avis i molts néts, que van assistir a l'acte. El primer premi se'l va endur Josep Víctor Gay, de 66 anys, i la seva néta Irina Gay i Grau, de 4 anys, que n'ha estat la il·lustradora. El conte guanyador va ser *El Petit Príncep explicat a la meva néta*, que va ser molt ovacionat per la sala quan va ser llegit per l'autor.

El segon premi va ser per *Els viatges del xef*, de Josep Roura, de 74 anys, i la seva néta, Neus Riera, d'11 anys, i el tercer premi per a Jacint Vila, de 80 anys, i Àlex Casajuana, de 6 anys, amb *Vint mil llegües pel Club Sant Jordi.*

Avi i néta guanyadors en el lliurament de premis.

Aquests premis s'atorguen en el marc de la Nit literària de Santa Llúcia i es planteja cada any entre els 47 clubs Sant Jordi de l'Obra Social de Caixa de Catalunya arreu del Principat de Catalunya. Tots els participants ténen més de 60 anys. *(M.C.O.)*

CASA GAY
SERVEI DE LLOGUER
Des del 1860
C/ Puigcerdà, 100-102
08019 Barcelona
☎ Tel. 933 080 104 - Fax 933 087 193
Lloguer de: cadires, taules, tarimes, passarel·les, tanques metàl·liques, parament de taula, estovalles, peanyes per a protocol, penja-robes...
Muntatge de: festes, concerts, reunions, exàmens, congressos, conferències, desfilades de modes, banquets i tota classe d'actes a petita o gran escala.
CASA GAY Vendes Hostaleria: c/ Roger de Llúria, 12-14 - 08010 Barcelona - Tel. 933 181 495
Servei de lloguer: c/ Puigcerdà, 100-102 - 08019 Barcelona - Tel. 933 080 104

Solsona

El bisbat rep amb goig la resposta a la vocació diaconal

■ Mons. Jaume Traserra ha admès tres candidats que iniciaran properament la formació

SOLSONA.— El curs passat 2004-2005, va ser impulsat de nou el diaconat permanent a la diòcesi de Solsona, pel bisbe Jaume Traserra i el consell de govern. Un grup d'homes van trobar-se diverses vegades, fent així un any introductori o propedèutic.

Els temes tractats van ser: què és el diaconat, itinerari formatiu per al diaconat; testimoni d'un diaca permanent; l'estat de vida matrimonial i celibatari, a càrrec d'un diaca i la seva esposa i un diaca cèlibe; la vocació i la resposta a la crida de Déu; els ministeris en l'Església, i l'espiritualitat diaconal.

També es va participar en uns exercicis espirituals durant la primera setmana del mes d'agost, i al setembre es va fer un recés de discerniment.

Aquest nou curs 2005-2006, tres d'aquestes persones han fet la petició al bisbe de ser candidats al diaconat i iniciar el seu temps de formació. Els candidats són de Mollerussa: Antoni Cid, Rodolfo González i Luis Cañadillas. Aquests han estat acceptats i la formació s'ha adequat a la seva realitat i segons les directrius del magisteri. Alhora faran unes trobades durant el curs per formar-se humanament i espiritualment, així com per augmentar la comunió entre ells i amb tota l'Església diocesana.

Segons Mn. Josep M. Vilaseca, delegat per a la Promoció del Diaconat Permanent del bisbat de Solsona, la intenció és continuar fomentant i convidant altres persones a discernir sobre una possible crida de Déu a la vocació diaconal. Per això, des de les parròquies, es fan propostes a aquelles persones que semblen adients i es farà una trobada més general per explicar el diaconat a tots els que hi manifestin interès, per així acollir aquestes crides i fer-ne un acompanyament.

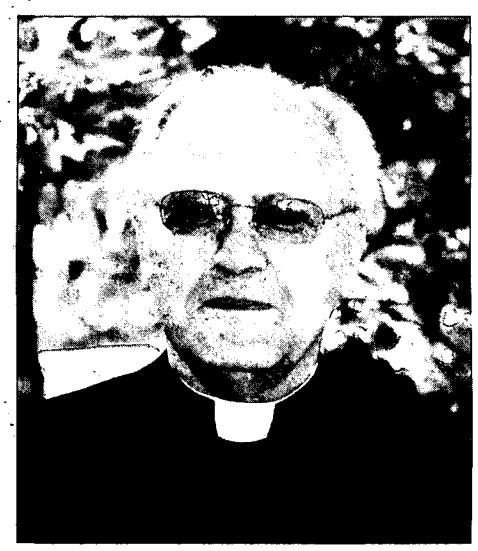

El bisbe Traserra ha impulsat de nou el diaconat permanent.

Ramon Estany

AMICS de la LLAR

UNA ENTITAT AL SERVEI DE LA 3A EDAT I DELS ESTUDIANTS

Companyia a canvi d'allotjament

Hi ha moltes persones grans que viuen soles i que, encara que es valen per elles mateixes, necessiten companyia. D'altra banda, molts joves que vénen a estudiar a Barcelona busquen un lloc cèntric per viure-hi.
El servei que fa Amics de la Llar consisteix a posar en contacte la gent gran amb joves universitaris. Així, els avis i les àvies ofereixen allotjament a canvi de tenir companyia, sobretot a les nits.

Dies de prova (3 setmanes)

Es porta a terme un procés de selecció molt minuciós dels joves a través d'entrevistes, comprovació de referències, etc.
Pel que fa a les persones grans, les visiten al seu domicili per tal que es puguin conèixer i tenir en compte les seves necessitats.
Un cop presentades les dues persones adequades, tenen uns dies de prova per comprovar si congenien. I finalment, si tot va bé, es redacta un acord entre ambdues parts per deixar constància de tot allò que han decidit.

Dues generacions

S'estableix una bonica relació d'amistat i convivència entre les dues generacions. L'experiència i els coneixements de la gent gran poden ser de gran ajut per als estudiants; i als avis, el fet de tenir algun jove a casa els contagia les ganes de viure.
S'han connectat ancians amb estudiants en gairebé tots els barris de Barcelona ciutat. El perfil de les persones que sol·liciten aquest servei és: gent gran, soltera o vídua entre 65 i 90 anys, també algun matrimoni. Generalment, són persones que es valen per si mateixes i que disposen d'una habitació lliure per a un estudiant.
D'altra banda, els joves tenen entre 20 i 35 anys; la majoria són noies que vénen de les comarques de Catalunya, de diversos llocs d'Espanya i també d'Amèrica Llatina, que tenen bones referències i són estudiants matriculades.

Inscrita al Registre d'Entitats

Amics de la Llar té el reconeixement del Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya i l'experiència de més de 8 anys portant a terme aquests intercanvis. També el fet que moltes persones grans s'ho comuniquin les unes a les altres és una garantia de la qualitat del servei.

c/ Indústria, 218, 4t 1a
08026 Barcelona
Tel. 934 369 651
www.amicsllar.com

Els pessebres omplen de Nadal les viles de Solsona

SOLSONA.— L'arribada del Nadal és tot un esdeveniment per a molts petits pobles de la diòcesi de Solsona, que es preparen per seguir una tradició que passa de pares a fills. A prop de Solsona, dos petits municipis es transformen en una reproducció viva del bressol del naixement de Jesús.

Al sud del Solsonès, a prop de la vila de Torà, tota la gent del poble d'Ardèvol de Pinós es vesteix seguint la tradició antiga, mostrant com era la vida de pagès fa dos o tres segles. Entremig, les escenes del naixement de Jesús aporten a aquest pessebre una atmosfera realista que impressiona.

Malgrat el fort fred que fa (l'escenificació es fa majoritàriament a l'aire lliure i al vespre), el pessebre és visitat per un nombrós públic cada any.

Les representacions tenen lloc enguany els dies 26 de desembre i 1, 6, 7, 8 i 15 de gener en sessions a les 18.30 i a les 20 h, excepte el 7 de gener, que es fa una única representació a les 20 h. Per a informació i reserves es pot trucar als telèfons 973 473 534 i 678 691 539.

El pessebre vivent de Vilandeny

La tradició ens fa pensar que Betlem devia ser un llogaret molt semblant al que es reprodueix a Vilandeny: rural, humil, senzill, generós i silenciós, res a veure amb el brogit de les ciutats d'ara.

Diferents quadres del pessebre vivent.

Per Nadal, com cada any des de ja en fa setze, les casetes, els estables, els porxos i pallisses, la bassa de la bugada i el cancell de l'esglesiola esdevenen el decorat que mena per caminets de molsa gebrada, cap als quadres vivents que relaten les escenes evangèliques del naixement de Jesús.

Les figures tremoloses pel fred només tenen l'escalf de la fe i de la il·lusió heretada dels avantpassats, als quals també es ret homenatge. És un pessebre que fa història, de tots i per a tots. Les representacions són el 25 i 26 de desembre, i els dies 1 i 8 de gener, a les 19 i a les 20 h. *(R.E.)*

Fotos: Ramon Estany

Demana als Reis la col·lecció de còmics d'en Massagran i viuràs un munt d'extraordinàries aventures.

Col·lecció MASSAGRAN

Títols publicats:

1. AVENTURES EXTRAORDINÀRIES D'EN MASSAGRAN
2. AVENTURES ENCARA MÉS EXTRAORDINÀRIES D'EN MASSAGRAN
3. EN MASSAGRAN I EL QUADRAT MÀGIC
4. EN MASSAGRAN AL POL NORD
5. EN MASSAGRAN I ELS NEGRERS
6. EN MASSAGRAN I EL BRUIXOT BLANC
7. EN MASSAGRAN A PAGUI-PAGUI
8. EN MASSAGRAN I ELS PELLS-ROGES
9. EN MASSAGRAN I ELS PIRATES
10. ELS JOCS OLÍMPICS D'EN MASSAGRAN
11. EN MASSAGRAN I EL GEGANT DEL MAR
12. EN MASSAGRAN I LA DIADEMA ROBADA
13. EN MASSAGRAN A L'ILLA DEL SECRET
14. EN MASSAGRAN AL CASTELL DE KALRUK
15. EL SEGREST D'EN MASSAGRAN

Casals

www.editorialcasals.com
E-mail: casals@editorialcasals.com

Sobre «Crónicas de Narnia. El león, la bruja y el armario»

L'AUTOR

Clives Staples Lewis (1898-1963) va ensenyar literatura medieval i renaixentista al *Magdalen College* de la Universitat d'Oxford, i va formar part del grup conegut com a *Inklings*, en què hi havia escriptors i acadèmics anglesos com Charles Williams, Owen Barfield i el seu gran amic John Ronald Reuel Tolkien.

La lectura de Chesterton i la proximitat de l'autor d'*El Senyor dels anells* van ser decisives a l'hora de la conversió de Lewis des de l'ateïsme al cristianisme. Així narra el moment central d'aquesta experiència: «Has d'imaginar-me sol, en aquella cambra del *Magdalen*, nit rere nit, sentint, cada cop que la meva ment s'apartava del treball, l'acostament continu, inexorable, d'Aquell amb qui, tan encaridament, no volia trobar-me. Al final, Aquell que temia profundament va caure damunt meu. Cap a la festivitat de la Trinitat del 1929 vaig cedir, vaig admetre que Déu era Déu i, de genolls, vaig pregar. Potser aquella nit vaig ser el convers més descoratjat i poc entusiasta de tot Anglaterra. Fins aleshores jo havia suposat que el centre de la realitat seria alguna cosa així com un indret. En lloc d'això, em vaig trobar que era una Persona.»

Els amics del cinema podran recordar el personatge del professor d'Oxford com a protagonista a *Tierras de penumbra* (1993), de Richard Attenborough. Apareix encarnat per Anthony Hopkins i se'ns narra la seva relació amb la poetessa nord-americana Joy Gresham (Debra Winger), en una bonica història d'amor, de mort i d'esperança. També allí apareix el petit Gouglas Greham, fill adoptiu de Lewis, que serà coproductor i la veu fugaç del locutor de ràdio en l'estrena actual. A més, fins i tot hi podrem veure el vell rober que va inspirar *El león, la bruja y el armario*.

El repartiment dels nens és excel·lent.

El lleó Aslan no és Jesucrist, però és un símbol que mira d'indicar-lo.

Lewis va voler escriure amb el format dels contes de fades una narració inspirada en valors com el coratge o l'esperança.

ELS LLIBRES

Novament el cinema ens pot prestar el servei d'acostar-nos a la literatura.

Las crónicas de Narnia formen part d'una col·lecció de contes per a infants escrita per C. S. Lewis. La sèrie està constituïda per set títols amb el següent ordre: *El nebot del mag*, *El lleó, la bruixa i l'armari* (que va ser el primer que va escriure), *El cavall i el seu noi*, *El príncep Caspian*, *La travesía del Viajero del Alba*, *El trono de plata* i *La última batalla*.

A aquesta literatura infantil cal afegir-hi un seguit de títols d'anàlisi literària i les seves obres sobre el cristianisme. D'aquestes últimes podem recomanar: *Cautivado por la alegría*, *Una pena en observación*, *El problema del dolor* i les seves famoses *Cartas del diablo a su sobrino*.

LA PEL·LÍCULA

Sota la iniciativa de la companyia Disney, immersa en dificultats econòmiques, i després de la tirada comercial de la trilogia d'*El Senyor dels anells* i de *La Pasión de Cristo*, sorgeix la proposta de portar al cinema familiar una pel·lícula d'inspiració cristiana. Per portar a la pantalla els contes de Lewis comptarà amb el director de *Shrek* (Andrew Adamson) i els serveis de la companyia Weta, responsable dels efectes especials d'*El Senyor dels anells*.

El resultat és una pel·lícula atractiva des del punt de vista del cinema comercial destinat al consum familiar. Aquest cinema que ha estat filó fundacional de la Disney socorrerà una companyia que ha estat caracteritzada per l'ambigüitat de moltes de les seves produccions. Això no obstant, el resultat global és força atractiu. Situada en l'empremta formal de l'obra de Tolkien dirigida per Peter Jackson, encara la nova dificultat tecnològica des de la convivència constant d'actors de carn i ossos, i en sobresurten el repartiment de nens i els personatges recreats digitalment.

Com a pel·lícula infantil resulta nova perquè incorpora la fantasia i la riquesa simbòlica de Lewis. El seu marcat interès didàctic permet que els joves protagonistes siguin un bon referent per als joves espectadors. Com a pel·lícula per a adults, malgrat el seu to simplista, resulta interessant per la indagació en les intencions profundes del professor i del creient. I des d'aquí l'atractiu afegit de la visió familiar, que convida al diàleg, i el contrast, en temps de sequera d'ofertes formatives.

Certs límits que el pas del temps ha deixat en l'obra de Lewis han estat corregits al guió. Així, el paper de la dona, el sentit del sacrifici o els matisos del mal han estat millorats. Pero resten certs aspectes que necessiten una revisió crítica, de manera especial el paper de la violència i l'accentuació del dualisme entre bons i dolents.

Malgrat això, comptem amb una ocasió privilegiada per, des d'una pel·lícula d'accés multitudinari, aprofundir en les claus del sentit de l'experiència cristiana. Un servei que novament hem d'agrair a Lewis, tot i que en aquesta ocasió per afavorir una companyia allunyada en els seus interessos de molts valors cristians.

Mn. Peio Sánchez

Director Setmana Cinema Espiritual

La pel·lícula ofer

La col·laboració dels qua

La lluita entre el bé i e

Lewis ha volg

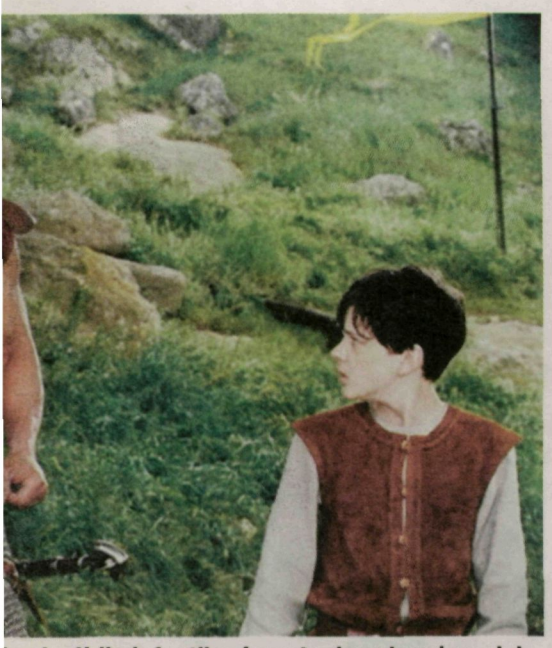

ix al públic infantil referents de valors i models.

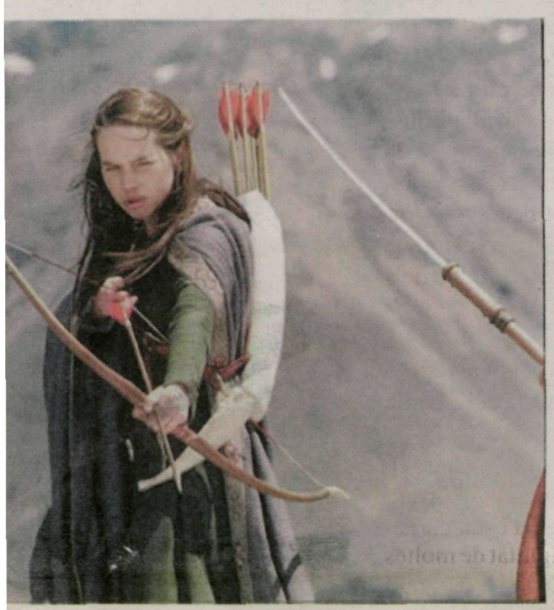

re germans aportarà la força per vèncer el mal.

mal al món hi apareix explícitament suggerida.

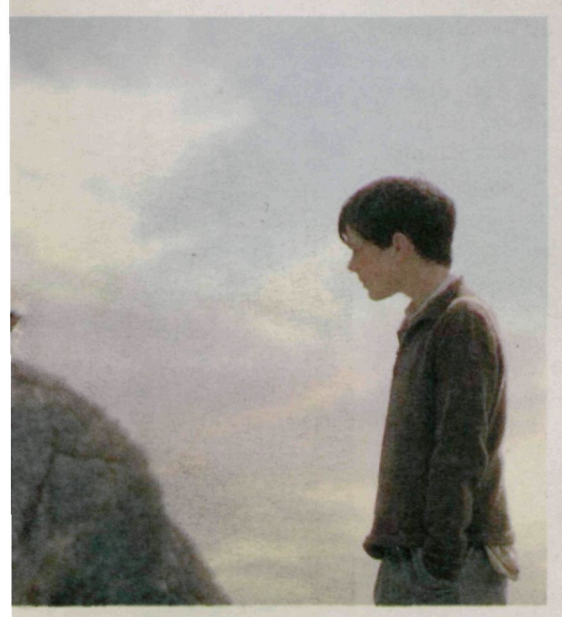

t ressaltar la bondat en la figura del lleó Aslan.

Deu suggeriments per mirar «Crónicas de Narnia»

• CAL NO CONFONDRE EL MITE I LA FE

En el món del cinema assistim a la recuperació dels arguments mítics. La saga d'*El Senyor dels anells* ha marcat una empremta especial, sens dubte molt més consistent que altres com *Matrix*. I aquesta recuperació del mite té interès en un temps en què la ciència descobreix les limitacions de la seva veritat. I certament que el mite conté una veritat a la qual les ciències positives no poden accedir. Per això els mites han expressat els intents de l'home de cercar sentit a qüestions com l'origen del món, les possibilitats i els límits de la condició humana i el territori entre la vida i la mort.

Lewis i el seu amic Tolkien ens han llegat aquests contes de fades on el món de la màgia discorre pels camins simbòlics que cerquen no únicament una veritat transcendent sinó que a més ens mostren la presència del misteri de Déu. Homes creients, profundament marcats per la seva fe, han volgut defugir l'al·legoria simplificadora i han elaborat contes que estan tocats per la fe, però que no la redueixen sense més ni més al món màgic.

• PER A INFANTS O PER A ADULTS?

Podem respondre que per a tots dos. Els infants assistiran a una història atractiva en la seva realització, referencial en els seus protagonistes i valuosa des del punt de vista de les seves propostes. Lewis va voler escriure amb el format dels contes de fades una narració inspirada en valors com el coratge per vèncer la por, la possibilitat de millorar i l'esperança enmig de les dificultats.

Però també resulta interessant per a adults. Sempre que les metàfores es facin objecte d'una reflexió de fons. Així, els temes clau de la lluita dramàtica entre el bé i el mal al món, la presència personal i actuant de la bondat i el reconeixement del misteri de Déu hi apareixen explícitament suggerits.

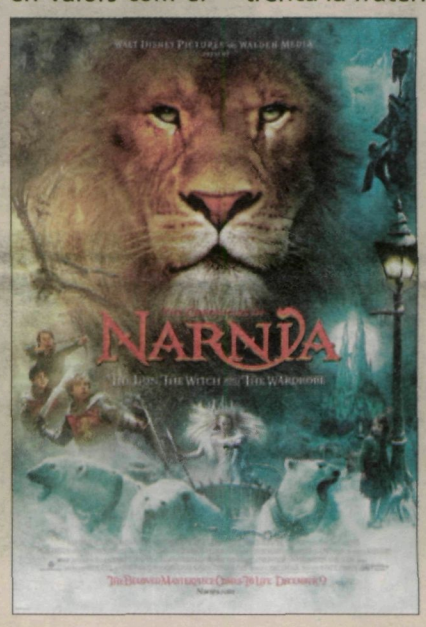

• L'ARMARI, FRONTERA AL PAÍS DE NARNIA

La frontera de l'armari és interessant de ressaltar. Cal entrar i sortir de Narnia. El món fantàstic no és el món real. Però el món fantàstic pot suggerir-nos i oferir-nos experiències interessants per comprendre el món real.

Entrar a Narnia és entrar en un món impossible però que ens ensenya realitats possibles. La fantasia obre la raó des de la imaginació trencant el seu enclaustrament i permetent que dimensions com les experiències de por, de pecat, de finitud, de perdó o d'amor s'aprofundeixin.

• LA BRUIXA O LA MÀGIA INSONDABLE DE LES ALBORS DEL TEMPS

La Bruixa Blanca no és una personificació del dimoni, ja que l'autor no funciona amb una clau al·legòrica. I tampoc no hem de veure tots els personatges en una clau de traducció literal dels personatges de la història de la salvació.

Amb tot, la Bruixa representa les forces del mal que tenen un origen misteriós conegut com la Màgia Insondable. Des d'aquí és al servei d'un poder que la depassa i que té un caràcter definidament maligne. A més, aquestes forces del mal provenen de les albors del temps. Aleshores pertanyen a la història i actuen en la història, neixen de les criatures i afecten les criatures.

Som certament davant d'una referència al «pecat original» comprès com a misteri de la iniquitat que comença en la història, que en clau catòlica s'origina en el pecat dels primers éssers humans.

• EL LLEÓ ASLAN ÉS UNA FIGURA DE JESUCRIST?

Aslan no és Jesucrist, però és un símbol que intenta indicar-lo. La mort i la resurrecció d'Aslan se situen en aquesta clau.

Lewis ha volgut ressaltar la bondat en aquesta figura. L'animal escollit és el rei, exemple de poder. Però la veu d'Aslan serà serena i profunda, alhora que el seu rugit, poderós i atraient. Ve del misteri i el recupera per tornar en qualsevol moment.

Però fidels a la intenció de Lewis, hem assenyalat que no es tracta de Jesús, sinó d'un personatge imaginat que hi fa referència. Que recull alguns trets de la seva persona tot i que també n'amaga d'altres. Així, Aslan difumina més la humanitat i insisteix en la dimensió transcendent.

• LA SIMPLIFICACIÓ DE BONS I DOLENTS

La simplificació dels contes té una forta finalitat didàctica però defineix un perill clar de dualisme. En aquestes mitologies de bons i dolents hi ha una certa perversitat simplista. La frontera no és tan diàfana. La pregunta per les causes del mal i la complexitat de les complicitats ens fan revisar un dels bàndols. Però també en la bondat hi ha interessos que la perverteixen i que en fan necessària la reconstrucció. El cas d'Edmund és significatiu en aquesta direcció.

I des d'aquí la qüestió de la violència. Avui hi ha un risc clar de fer servir aquests contes per justificar la lluita violenta entre dues fraccions del món. Una mirada lúcida o creient ens ajuda a reconèixer que els bons i els dolents no es tradueixen clarament en els nostres i els altres. I avui més que mai sabem que el mal es troba entre els nostres i en els altres, però també que el bé no és exclusiu de cap fracció geogràfica o política.

En aquest sentit, la lluita moral contra el mal en clau cristiana qüestiona l'ús de la violència. I s'adreça més contra el pecat i la injustícia que contra les persones. La lluita contra el mal cerca la seva aniquilació però no la mort dels enemics.

• ELS RELATS DE LA FRATERNITAT

L'exemple dels quatre germans cerca de forma assenyalada comprendre la fraternitat. La traïció del jove Edmund trenca la fraternitat. La influència del mal trenca els llaços de solidaritat mútua. Certament, tot plegat facilitat pel rígid comportament dels altres germans.

Però resulta interessant que la profecia anuncia que el tron ha de ser ocupat pels quatre germans. Es tracta d'una figura comunitària que exigeix la unió de tothom, més enllà de les diferències d'edat, de sexe i de forma de ser.

Així, la col·laboració de tothom aportarà la força necessària per vèncer el mal. En aquest sentit, els dons rebuts en la seva diferència col·laboraran en la victòria.

• EL SACRIFICI: UNA QÜESTIÓ CRUCIAL

La mort i la resurrecció d'Aslan és un tema principal en la nostra història. La mort és presentada clarament com un sacrifici. Aquest tema és central, des del punt de vista cristià; però també és difícil, ja que una mala comprensió ha estat deformadora de la fe cristiana.

El sacrifici en ell mateix no té poder salvador. La mort de Jesús, com a sacrifici d'amor extrem, té fecunditat de vida en Déu ja que l'amor lliurat del Fill ens dóna vida a nosaltres. Però no hem d'entendre el sacrifici com la submissió al poder del mal ni com l'apaivagament d'un Déu irat.

El sacrifici d'Aslan té sentit des de l'amor, com comprèn la mateixa bruixa. I rep la vida des del poder de la bondat paternal de Déu. I així la pel·lícula en aquest tema corregeix i millora Lewis.

• LA MÀGIA MÉS INSONDABLE D'ABANS DE LES ALBORS DEL TEMPS

Dues novetats caracteritzen aquesta Màgia respecte de la «Màgia Insondable de les albors del temps». En primer lloc el seu «més» en el sentit de més gran. Enfront de la Màgia Insondable que és el Mal original hi ha la Màgia Més Insondable que és el Bé original. Però en segon lloc, se'ns indica que aquesta Màgia del Bé és d'«abans de les albors del temps», és a dir, és més original.

En la perspectiva cristiana l'amor creat de Déu i la força de l'amor redemptor de Crist és més gran i més original que el poder del mal. A la pel·lícula aquesta Màgia és representada per un vent que ho mou tot i que dóna vida a Aslan, i des d'ell als que el mal va convertir en bloc de pedra. Es tracta d'una al·lusió a la simbologia cristiana de l'Esperit Sant.

• UNA PEDAGOGIA

La pel·lícula ens ofereix una oportunitat excel·lent per a una reflexió evangelitzadora. Tot i els límits, podem aprofitar-ne les possibilitats com a oferta didàctica. Per al públic infantil ofereix uns referents de valors i models que podem desenvolupar didàcticament ja que són adients tant per al final de l'Educació Primària com per al començament de l'Educació Secundària. Per a tothom pot ser una bona ocasió per aprofundir des del cinema en les claus de sentit cristianes.

Per Nadal, regala coneixements

Què és?

El cos humà, la Terra,
el color i la meteorologia, explicats
amb detall en aquests quatre llibres
magníficament il·lustrats.

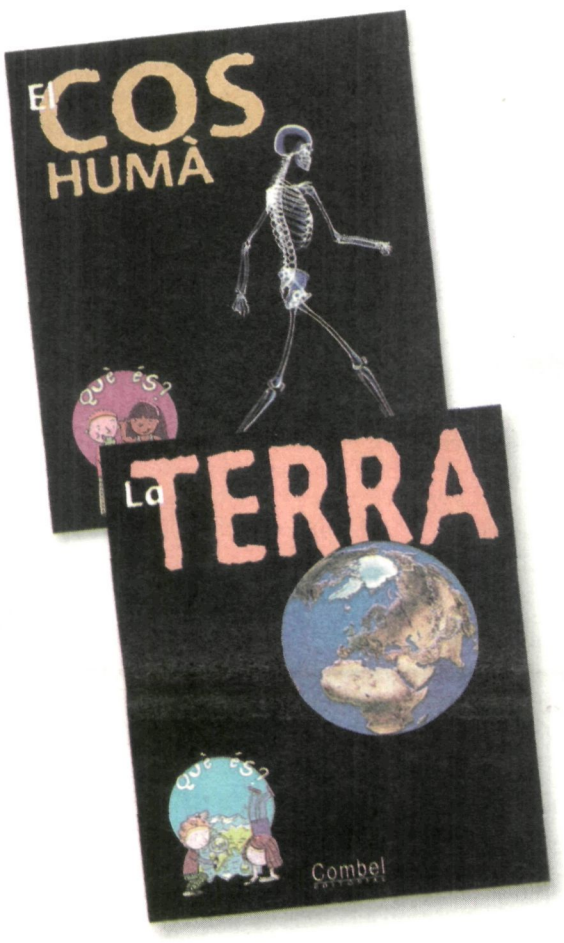

La Terra
Text: Charline Zeitoun / Il·lustracions: Peter Allen

El cos humà
Text: Charline Zeitoun / Il·lustracions: Peter Allen

El color
Text: Philippe Nessmann / Il·lustracions: Peter Allen

La meteorologia
Text: Emmanuel Bernhard /Il·lustracions: Peter Allen

20 x 24 cm. 24 pàgines. Tapa dura. 6,40 €

A PARTIR DE 6 ANYS

I tu, qui ets?

Natura

L'arbre i la flor;
dos llibres que ens introdueixen en el món
d'aquests dos éssers vius.

L'arbre
Text: Hélène Montardre

La flor
Text: Violette Rennert

20 x 24 cm. 24 pàgines. Tapa dura. 6,40 €

A PARTIR DE 6 ANYS

I tu, qui ets?

Animals

El gatet, el poltre,
la marieta i la petita girafa; quatre llibres
amb fotografies esplèndides i textos acurats.

El gatet
Text: Hélène Montardre

El poltre
Text: Colette Barbé-Julien

La marieta
Text: Christian Marie

La petita girafa
Text: Christian Marie

20 x 24 cm. 24 pàgines. Tapa dura. 6,40 €

A PARTIR DE 6 ANYS

Combel
EDITORIAL

www.editorialcasals.com • E-mail: casals@editorialcasals.com

Lleida

Tres noves campanes per a l'església de l'Assumpció de Llardecans

■ Es diuen Elvira, Anna i Maria i van ser beneïdes en la diada de la Immaculada

LLARDECANS.— El poble de Llardecans va viure una veritable jornada històrica en la diada de la Immaculada i en vigílies de la festa de la seva patrona, la Mare de Déu de Loreto. A dos quarts d'una es va iniciar una solemne Eucaristia presidida per Mn. Jordi Pardell, rector de la parròquia de Sant Jaume de Lleida i fill del poble, i concelebrada pel rector, Mn. Josep M. Cebrià. Van assistir a l'Eucarsitia el vicari Martí Sandiumenge i el diaca permanent Antoni Ruiz.

Mn. Jordi Pardell, fill del poble, va beneir les tres campanes noves.

L'església de l'Assumpció de la Mare de Déu era plena de fidels per dos motius de celebració. D'una banda, s'inaugurava la restauració de la façana de l'església: un magnífic exemplar barroc, amb una imatge de pedra de la titular del temple i a la qual mancaven les mans des dels anys vint. L'escultor Víctor Pallarès les hi ha restituït. De l'altra, es beneïen tres noves campanes estratègicament col·locades vora les grades de l'altar major. Ofrena d'una família amb arrels al poble, han estat foses a la casa Rifer Barberà de Girona. Els seus noms són Elvira, la més gran de les tres, amb un pes de 330 quilos; Anna, que pesa 180 quilos, i la més petita, amb el nom de Maria, de 30 quilos, que serà col·locada al petit cloquer existent a la façana de l'església.

Les dues campanes grans van ser col·locades el dijous 15 de desembre a la torre campanar de Llardecans, per l'empresa Carvajal de Lleida. Les noves campanes se sumen a les tres antigues ja existents: la gran, anomenada Maria Assumpta, amb un pes d'uns 700 quilos, i dues de més petites: Maria Loreto i Bàrbara. Aquesta darrera tocava antigament quan moria un infant del poble. Les noves campanes és previst que toquin per primera vegada, conjuntament amb les antigues, el dia de Nadal.

La cerimònia de benedicció va ser senzilla, però alhora plena d'emoció. Mentre Mn. Jordi Pardell les aspergia amb l'aigua beneïda, Mn. Josep M. Cebrià va llegir la dedicatòria de benedicció: «Campanes que mesureu el temps, al compàs de les hores/ que crideu l'assemblea, per celebrar la fe/ que amb plany trist ploreu, pels vilatans traspassats/ que repiqueu exaltades, quan el poble està en festa.../ Campanes, cor metàl·lic i ànima sensible, el servei d'un poble./ Jo us saludo!»

Festa de la Mare de Déu de Loreto

Llardecans va tornar a fer festa grossa el dissabte 10 de desembre, tot venerant la patrona, la Mare de Déu de Loreto, a la seva capella santuari, on es va celebrar una solemne Eucaristia presidida per Mn. Josep M. Cebrià i concelebrada pels rectors de l'arxiprestat, els mossens fills del poble, així com antics rectors.

En l'ofertori totes les entitats i institucions del poble s'hi feren presents: el Club de Jubilats, les escoles, la Cooperativa, que va ofrenar als peus de la patrona l'oli nou, etc. Com és costum, el cant dels Goigs i la veneració de la imatge de la patrona al seu cambril van posar punt final a una festa mariana arrelada en la tradició de Llardecans i que atreu fidels i devots dels pobles dels voltants.

Jordi Curcó

Vitrina amb peces d'orfebreria religiosa

Amb motiu d'aquestes celebracions, van ser molts els que per primera vegada van poder admirar a la sagristia de l'església parroquial una vitrina que recull diverses peces antigues i també actuals d'orfebreria religiosa, ornaments i altres objectes, que han estat conservats al llarg dels anys i que són avui un important patrimoni cultural i religiós per a la parròquia de Llardecans.

Entre aquests elements litúrgics i religiosos exposats cal destacar, per la seva antiguitat, una safata d'argent per a les canadelles de l'any 1805, donada pel comte de Santa Clara, capità general de Catalunya. També el penó de l'Apostolat de l'Oració de l'any 1945; l'antiga custòdia d'argent; un Cantoral d'Hores de l'any 1950 fet per Mn. Tomàs Piñol; els ornaments de la primera missa de Mn. Josep Miarnau, fill del poble, i diverses relíquies entre les quals destaquen la del beat Francesc Castelló i la del beat Miquel Masip, màrtir claretià i fill de Llardecans.

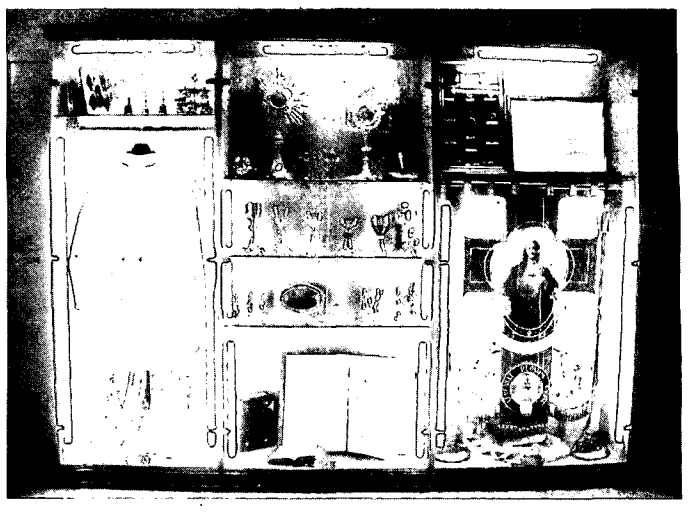

J.M.Bonet
VITRALLS des de 1923
Vitralls emplomats
Restauracions
Gravats a l'àcid
Vitralls amb formigó
Astúries, 6 - 08012 Barcelona
Tel. 932 182 399 - Fax 932 183 098
E-mail: info@vitrallsbonet.com
www.vitrallsbonet.com

Vols reconèixer la teva fertilitat?
Vols aprendre a regular-la d'una manera natural, sense fàrmacs, ni mitjans quirúrgics ni mecànics?
Trucan's, podem ajudar-te!
PLANIFICACIÓ FAMILIAR NATURAL
RENAFER
Tel. 93 280 56 83 (secretaria RENAFER)
e-mail RENAFER: fertilidad@renafer.org
web RENAFER: www.renafer.org
Tel. 93 418 24 00 (Policlínica Tibidabo)

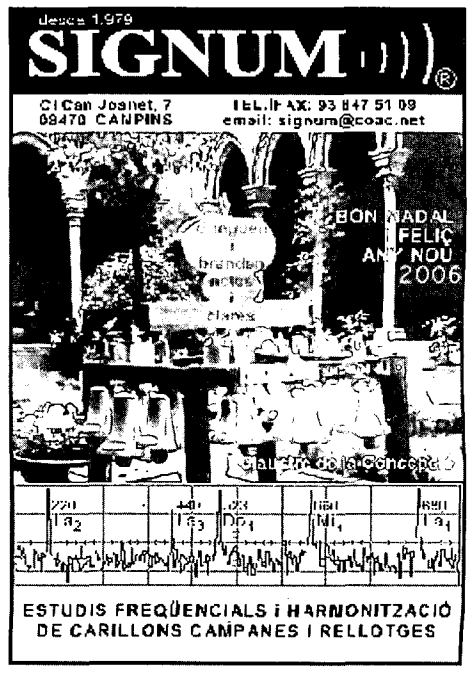

Lleida

El coordinador dels grecocatòlics visita la comunitat ucraïnesa de Lleida

LLEIDA.— El bisbe ucraïnès Hlib Lonchyna, en qualitat de coordinador per als cristians grecocatòlics de ritu bizantí (oriental) d'Irlanda, d'Itàlia i d'Espanya, va ser a Lleida el 8 de desembre passat per tal de fer una visita apostòlica a la nombrosa comunitat d'immigrants ucraïnesos, en la seva majoria grecocatòlics.

Fotos: J. Manel Prada

L'atenció pastoral dels grecocatòlics va ser abordada en la trobada amb el bisbe Ciuraneta.

La visita del bisbe Lonchyna, que resideix habitualment a Roma, va tenir com a acte central la celebració d'una missa en ritu grecocatòlic, que es va celebrar a les quatre de la tarda del dia de la Immaculada a l'església de Sant Joan de Lleida.

Amb el bisbe grecocatòlic, revestit amb els ornaments propis d'aquest ritu, van concelebrar el seu secretari, el P. Adriano; el delegat d'Atenció Pastoral als Immigrants, el P. Héctor Zimmer, i el P. Yury Srystum, sacerdot ucraïnès resident a la diòcesi de Lleida que s'ocupa de l'atenció pastoral dels seus compatriotes. Aquest prevere és un dels onze sacerdots ucraïnesos que atenen a Espanya la nombrosa immigració procedent d'aquest país.

A la celebració hi van assistir uns 300 ucraïnesos de Lleida i poblacions properes, que participaren en la missa amb els seus cants i ritus propis. Ja al matí del mateix dia 8, el bisbe Lonchyna havia presidit una altra celebració a l'església de Guissona, on la comunitat ucraïnesa té una important implantació.

Trobada amb el bisbe Ciuraneta

El matí del divendres 9 de desembre el visitador apostòlic dels grecocatòlics i els sacerdots acompanyants van ser rebuts pel bisbe de Lleida al Palau Episcopal. Mons. Lonchyna va obsequiar el bisbe Ciuraneta amb una bella icona feta a Ucraïna. Aquest va correspondre amb dos exemplars del llibre *Escrits per al diumenge*, recentment aparegut i que recull les glosses dominicals de Mons. Ciuraneta.

Durant més d'un hora, els dos bisbes van parlar de l'atenció pastoral envers els immigrants i molt especialment de la que a Lleida es té amb la comunitat grecocatòlica. En aquest sentit, el bisbe Lonchyna va agrair al bisbe Ciuraneta la col·laboració i predisposició que sempre ha tingut la diòcesi de Lleida envers els immigrants ucraïnesos i el fet d'haver acollit el P. Srystum i d'haver-lo ajudat en la seva tasca d'atenció pastoral envers els seus compatriotes.

Mons. Lonchyna, abans de marxar de Lleida, va manifestar la seva satisfacció per la visita a la comunitat grecocatòlica de Lleida: «He vist una comunitat unida, que s'aplega per resar i que és fidel a les seves creences religioses, i això és molt important.»

El bisbe ucraïnès va seguir la seva visita apostòlica per les diòcesis de Solsona i d'Urgell. Abans d'arribar a Lleida, ja havia visitat els ucraïnesos de Barcelona, d'Olot i de Girona; i amb anterioritat havia estat a les comunitats de Pamplona, de Madrid, de Sevilla i de Huelva. Províncies on, de la mateixa manera que a Lleida, hi ha també una important presència d'immigració d'Ucraïna.

Jordi Curcó

CERABELLA
zona industrial, A
ES 08181 SENTMENAT (BARCELONA)
Tel. +34.93.715.31.02 Fax +34.93.715.02.51

CERERIA ABELLA,
Sant Antoni Abat,9
08001 BCN
t.934 41 09 07 / fax.934 41 70 47

CERERIA ABELLA,
Boters,5 (Portaferrissa)
08002 BCN
t./fax. 933 18 08 41

NOC,
Comte Borrell,41
08015 BCN
t. 934 42 93 28 / fax. 934 41 90 47

cerers
des de
1862

Tibidabo informa

1. Nadal al Tibidabo
La **Missa de Gall** se celebrarà el dia 24 de desembre a les 12 de la nit.
Horari de Misses de Nadal: 8, 10, 11, 12, 13, 17 i 19 hores.
Rosari ,Vespres i Benedicció Eucarística a les 18 hores.

2. Vetlla extraordinària de Cap d'Any
Comença l'any 2006 amb **Missa i Vetlla d'Adoració Nocturna al Santíssim** al Tibidabo.
A les 22 hores sortirà de la Plaça de Lesseps, cantonada Pérez Galdós un microbús destinació al Tibidabo. Tornarà al seu lloc d'origen acabada la Vetlla i també a les sis de la matinada.

3. Exposició de Pessebres
Al Temple del Tibidabo podeu visitar durant aquests dies el **Museu Permanent de Pessebres de "Mossèn Camprubí"** col·lecció única en que hi ha obres de tots els continents. Es convenient demanar hora per la visita, telèfon **93 417 56 86**

4. Viatges i Peregrinacions
Terra Santa i Petra. 30 de juny al 10 de juliol 2006.
Fiordos Noruegos. 2ª quinzena de juliol 2006.
Informació: TEMPLE DEL TIBIDABO. **93 417 56 86**
VIATGES MAGÍSTER. **93 487 94 23**

5. Voluntaris de l'Adoració Perpètua
Si disposes de cotxe pots ser voluntari per pujar alguna persona a l'Adoració Perpètua del Tibidabo el dia i hora que creguis millor.
Tens d'omplir una fitxa a la recepció del Temple.

6. Il·luminació del Temple
Hi ha persones que col·laboren perque el Temple estigui il·luminat totes les nits. Tu també pots contribuir a fer posible aquesta realitat. Envia al teu donatiu al Temple del Sagrat Cor de Jesús del Tibidabo.

Lleida

Vint anys celebrant la festa de Sant Martí de Porres

LLEIDA.— El 3 de novembre la parròquia de Santa Maria Magdalena de Lleida va celebrar un any més, i ja en són vint, la festa de Sant Martí de Porres (fra Escombra).

Foto de família al final de la celebració eucarística.

La festa és organitzada per les senyores que voluntàriament i com un servei a l'Església tenen cura de la neteja d'aquesta parròquia i de la Mare de Déu del Pilar. Totes dues conformen la unitat pastoral d'aquesta zona de la ciutat de Lleida, vora el populós barri de Balàfia. El bisbe de la diòcesi, com gairebé cada any, va voler unir-se a la celebració presidint l'Eucaristia, concelebrada pel rector, Mn. Francesc Xavier Jauset, i per Mn. Francesc Roselló.

La imatge d'aquest popular dominic de color amb la seva escombra va ser dipositada en un lateral del presbiteri, guarnida de flors i ciris. En el moment de l'ofertori, amb el pa i el vi per a l'Eucaristia, les senyores van ofrenar també els seus estris de neteja: un cubell, un perfum «perquè fra Martí ens abrillanti l'ànima», un drap per treure la pols, una escombra, uns medicaments «perquè ens guareixin de les malalties del cos i tinguem cura de les de l'ànima» i flors. Tot com a símbol de la seva tasca i servei voluntari, que va ser enaltit pel bisbe en l'homilia, en qualificar-lo de servei digne i admirable a l'Església, en amor a Déu i als germans.

En l'Eucaristia es va pregar especialment per Margarita Yuste, traspassada el 18 d'agost de l'any passat i que va ser la promotora i ànima de la festa i devoció a Lleida a aquest sant dominic de color.

Jordi Curcó

Un dels relleus exposats.

El Palau Episcopal exposa 18 relleus ceràmics de la vida de Carles de Foucauld

LLEIDA.— La Comunitat de Jesús de Lleida, una de les divuit famílies existents al nostre país seguidors de les petjades de Carles de Foucauld, ha organitzat una exposició de 18 relleus ceràmics sobre la vida del germà Carles, commemorant la seva recent beatificació. L'exposició ha estat acollida al Palau Episcopal de Lleida, on pot visitar-se des del 19 de desembre i fins al 7 de gener. L'horari és de dilluns a divendres de 10 a 13.30 h i de 17 a 20 h. Dissabtes de 10 a 13.30 h. La col·lecció, que ha esdevingut itinerant, ha recorregut diversos indrets de Catalunya com Barcelona i Tarragona i altres de la resta de l'Estat, com Madrid, València i la mateixa Ciutat Eterna, Roma.

La col·lecció és obra de l'escultor Antonio Oteiza, frare caputxí que ha consagrat la seva vida a l'art religiós.

Els actes en acció de gràcies per a la beatificació del germà Carles de Foucauld van iniciar-se a Lleida el 2 de desembre passat, amb una Eucaristia que va celebrar el bisbe de la diòcesi, Mons. Francesc X. Ciuraneta, a la capella del Seminari diocesà i alhora seu de l'Irel. *(J.C.)*

Residència Nostra Senyora de Fàtima al Tibidabo

✓Instal·lacions amb espais enjardinats i de bosc molt amplis.
✓Habitacions individuals amb bany i instal·lació per a TV i telèfon.
✓Ampli menjador amb vistes panoràmiques.
✓Capella, gimnàs, etc.

Equip humà de professionals: metge, assistent tècnic sanitari, assistent social, gabinet psicològic, podòleg, fisioterapeuta, perruqueria, personal assistencial i auxiliar.

Últims avenços informàtics, en el control postural i la localització de persones.

Disposem d'un nombre de places benèfiques per ajudar persones amb pocs recursos econòmics.

La qualitat de vida de les persones grans és la nostra prioritat

FUNDACIÓ B. NOSTRA SENYORA DE FÀTIMA
Carretera de Vallvidrera a Tibidabo, 102-104
08035 Barcelona
Tel. 934 343 630 - 609 101 344
Fax 934 343 650
e-mail: fundfatima@terra.es
web: www.fundacionntrasra fatima.org

import difusió

MOBILIARI PER A COL·LECTIVITATS

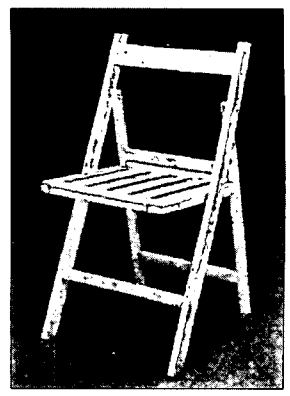

Cadires plegables

Sales d'actes

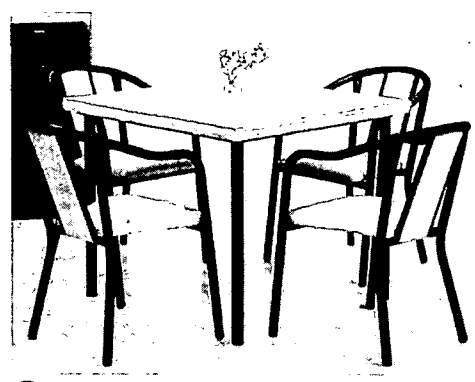

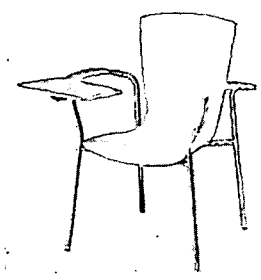

Cadires metàl·liques, de fusta, i de polipropilè

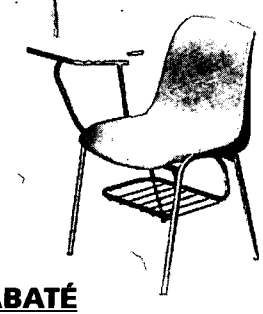

Taules i cadires per a locals parroquials, aules de catequesi, biblioteques, residències, geriàtrics...

Agent comercial: **A. PÉREZ SABATÉ**
Sant Isidre, 41 baixos - 08912 Badalona
Tel. i Fax: 933 890 699 — Tel. Mòbil 670 217 310
a/e: a.perez@coacb.com

PRESSUPOSTOS SENSE COMPROMÍS

Urgell

El darrer adéu a Mn. Joan Caseny aplega amics i autoritats

■ Mn. Joan va ser enterrat al Pallars Sobirà

LA SEU D'URGELL.— El bisbe d'Urgell, Mons. Joan Enric Vives, va presidir la missa funeral per Mn. Joan Caseny i Pont, que va morir el dimecres 7 de desembre a la Seu d'Urgell. També van acompanyar Mn. Caseny en el darrer adéu una nodrida representació de preveres d'arreu del bisbat, inclosos els preveres de la Vall d'Aran, juntament amb el seu arxiprest.

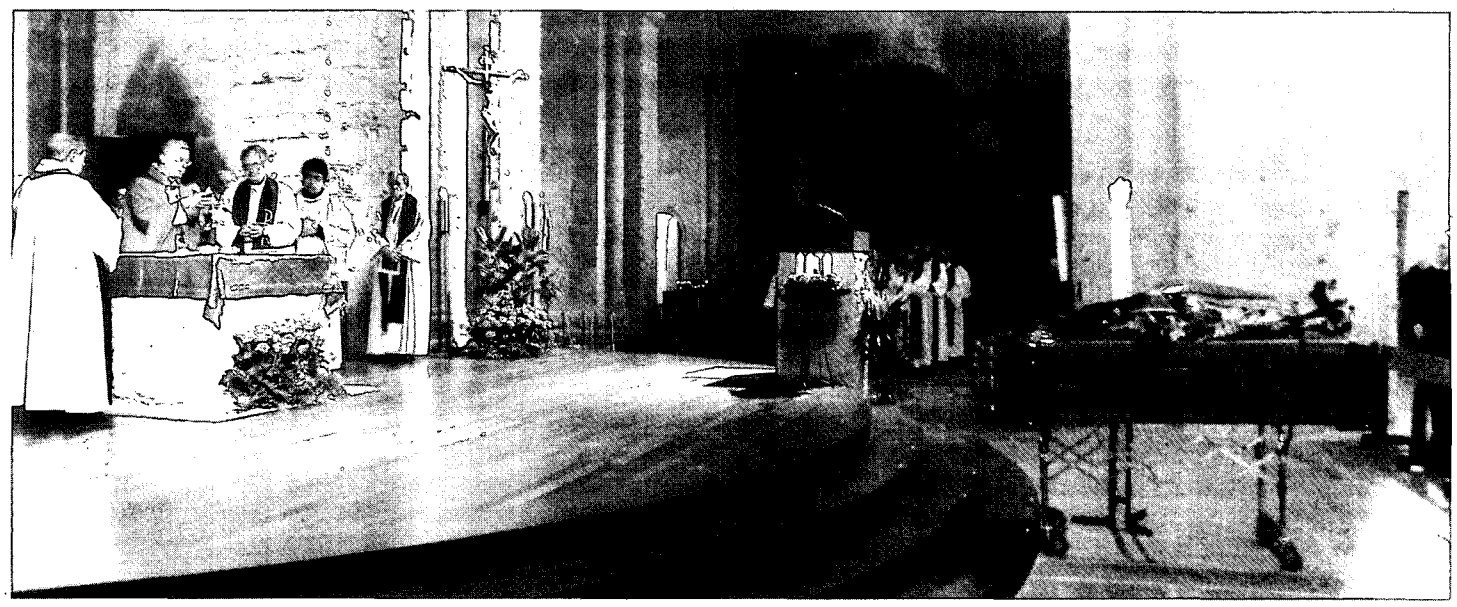

El bisbe Joan Enric Vives va presidir la missa funeral.

Mn. Joan Caseny va desenvolupar una llarga tasca pastoral durant la seva vida, en bona part a la Vall d'Aran, on va exercir el càrrec d'arxiprest durant uns anys. Les seves vinculacions afectives i familiars —a més de les pastorals— van fer que molts amics, familiars i autoritats de la Vall d'Aran (entre les quals hi havia el mateix síndic) es desplacessin fins a la catedral de Santa Maria d'Urgell. L'assistència de fidels i d'amics al funeral va ser, doncs, remarcable: el temple va quedar ple de gom a gom i alguns d'ells van participar activament a la missa.

La missa exequial es va fer en les dues llengües, en català i en aranès, i hi van participar fidels, sacerdots i amics de la Seu d'Urgell i de la Vall d'Aran. També van assistir a les exèquies d'aquest sacerdot diversos alcaldes de les poblacions on ell havia exercit, a més de Vielha i de Bossost, els alcaldes de la Fuliola i d'Alàs-Cerc.

Durant l'homilia, el bisbe Joan Enric va destacar la bonhomia de Mn. Joan i va considerar que el sacerdot «ha estat, durant la seva vida, una homilia vivent», de manera que va explicar amb els seus gestos, amb les seves paraules i amb la seva actitud davant de la vida i de la malaltia la importància de viure amb alegria i fecunditat, amb un profund sentit del més important de la vida, «viure d'acord amb els ensenyaments de Crist».

Mons. Joan Enric Vives també va agrair públicament el gest de les autoritats i de les persones de diversa condició desplaçades des de la Fuliola i la Vall d'Aran per assistir a l'acte.

Mn. Joan Caseny havia nascut a Gessa el 10 de desembre del 1926 i va ser enterrat al Pallars Sobirà, on viu la seva germana. Enguany hauria complert 79 anys.

M. C. Orduña

Viella dedicarà una plaça al qui va ser rector i arxiprest d'Aran, Mn. Joan Caseny

El 12 de desembre, amb motiu dels funerals a la Vall d'Aran pel qui va ser rector de Viella i arxiprest d'Aran, Mn. Joan Caseny i Prat, l'alcalde de Viella, Joan Riu, va comunicar als mossens i a la parròquia que la Vila de Viella pensa dedicar una plaça al qui ha estat prevere estimat i honorat de tota la Vall d'Aran.

Mn. Joan Caseny, essent fill de Gessa a l'Alt Aran, va servir llargament Viella al Mig Aran i també Bossost i altres pobles del Baix Aran durant llargs anys. Honorar un prevere zelós com a pastor i entregat a la cultura de la seva Vall d'Aran és un goig per a tot el bisbat d'Urgell.

CAPELLA DE LA SANTA FAÇ

EXPOSICIÓ MAJOR DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT:

Feiners de dilluns a divendres de 10.30 a 13.30 i de 16 a 19 h.

Dimarts i dijous,
Santa Missa a les 19 h.

Jonqueres, 15, pral. 1ª B
08003 Barcelona

SANTAmarta ENFERMERAS

SANTA MARTA
SERVEIS ASSISTENCIALS

Assistència en postoperatoris, malalts crònics, malalts temporals.

Companyia a gent gran, ajuda a domicili, desplaçament a la consulta mèdica.

Cura de nadons.

Servei a les clíniques i domicilis particulars sense cap limitació d'horari.

Infermeres, auxiliars de clínica, puericultores, vetlladores/ors.

Tel. 932 453 758 / 932 315 227

Urgell

Càritas fa una campanya per afavorir el comerç just

■ La botiga Grapats ha posat a la venda productes d'Intermón Oxfam, després de signar un conveni amb aquesta entitat

LA SEU D'URGELL.— L'objectiu és apostar per un consum més just i que afavoreixi el creixement de tothom, i fer-ho coincidir en un moment en què el consum és molt fort a causa de les festes nadalenques. Per això, Càritas de la Seu d'Urgell ha introduït a la botiga Grapats el concepte de productes de comerç just amb molta empenta aquest Nadal. Per tal de fer-ne ressò, es va organitzar una conferència sobre el comerç just i el seu significat en el comerç mundial, a la qual va assistir una gran quantitat de persones de la ciutat i de la comarca de l'Alt Urgell, a més d'alguns que van desplaçar-se des d'Andorra.

Una conferència va servir per donar a conèixer la campanya.

Càritas posarà a disposició una nova selecció de productes de comerç just.

El director de Càritas diocesana de la Seu d'Urgell, Josep Casanova, considera que comprar regals en època nadalenca no està renyit amb ser responsables dels nostres hàbits de consum. «No cal anar a manifestacions multitudinàries —diu—, només cal que quan omplim el nostre cistell siguem conscients que la nostra compra afecta persones que estan molt lluny de nosaltres, i que ho pot fer en positiu.»

Per això va decidir, juntament amb altres membres de Càritas de la Seu d'Urgell, dur endavant el projecte d'ampliació d'una part de l'oferta que a l'actualitat es fa a la botiga de l'entitat: Grapats. A més de roba de segona mà que es torna a posar en el circuit útil de la roba i que ha tingut una gran acceptació, aquest Nadal es poden comprar productes de comerç just, en aquest cas, subministrats per l'entitat Intermón Oxfam, amb una gran experiència en aquest camp.

Càritas i Intermón han iniciat d'aquesta manera una col·laboració a favor dels que pateixen més els efectes de la globalització: els petits productors de països pobres. Per inaugurar aquesta nova etapa es va organitzar una conferència de presentació dels productes que s'hi poden trobar i també dels avantatges que això implica. El president d'Intermón Oxfam Andorra, Cèsar Garcia, va defensar aquesta alternativa de consum al Centre Cívic de la Seu d'Urgell, com una eina per eradicar la pobresa i garantir unes condicions de vida, de treball i de sou dignes per a tothom.

Per un Nadal solidari

Sota el lema «Per Nadal, un regal solidari», Càritas disposarà d'una nova selecció de productes de comerç just que inclou no només l'alimentació (cafè, cacau, sucre, te...) sinó també productes d'artesania de gran bellesa i molt triats, per a diferents butxaques.

Es va decidir col·laborar amb Intermón Oxfam per la seva experiència; pioners en el desenvolupament d'aquest model d'intercanvi comercial, abasteixen ja d'altres botigues d'arreu de Catalunya amb productes de comerç just. Intermón Oxfam apunta que, amb un canvi en la legislació internacional, uns 128 milions de persones podrien sortir de la pobresa.

L'Organització Mundial del Comerç

Per a Cèsar García, president d'Intermón Oxfam a Andorra, «només seria necessari que l'Organització Mundial del Comerç no portés els excedents del Nord als països del Sud ja que destrossen la seva economia de base i que s'obrissin els aranzels perquè els productors del Sud poguessin implantar en el mercat europeu i nord-americà els seus productes en igualtat de condicions als locals».

Cèsar Garcia va exposar en què es basa el comerç just, quins són els seus objectius i el perquè de la importància d'aquesta altra manera de consumir. Per la seva part, Josep Casanova, que ha mostrat la seva satisfacció pel bon acolliment d'aquests productes a la ciutat, assenyala que la nostra actitud quotidiana hi pot fer molt i que triar pagar una mica més per un producte significa la diferència entre una qualitat de vida mínimament digna i l'absoluta pobresa d'altres col·lectius: «Pensem que no es tracta de plantejar-nos posicionaments radicals, com ho seria pretendre que ningú consumeixi res. No seria ni realista ni tampoc positiu, perquè els béns de consum són útils per a infinitat de coses positives. Però crec que sí que hem de prendre consciència del poder que tenim a l'hora d'omplir el nostre cistell de la compra. Hem de reduir (ocupar-nos de l'essencial, qualitat per sobre de la quantitat), recuperar (reciclar tot el que puguem, no desestimar els objectes amb petits danys), respectar els recursos naturals molt més que a l'actualitat. I si nosaltres fem la tria també capgirem la realitat del món a la llarga.»

Una setantena de persones van assistir a la conferència, de la qual Josep Casanova, el director de Càritas Urgell, ha fet un balanç molt positiu.

M. C. Orduña

1.000 milions d'euros

El moviment del comerç just té per objectiu buscar alternatives per posar el comerç al servei de la gent que vol viure de la seva producció, fent front així al model del nostre mercat centrat en la competitivitat. Aquest moviment té quatre orientacions fonamentals:

1. L'ètica: el pagament d'un preu just que valora els costos de producció, de salari i de condicions de treball justes.
2. L'ecològica: respecte pel medi ambient.
3. La social: no a l'explotació infantil, relacions comercials a llarg termini, pagament d'una part per avançat.
4. La tècnica: control de la cadena de producció per garantir la bona qualitat.

A més, estableix preus transparents entre el productor i el consumidor. En termes econòmics, el comerç just supervisat per FLO (Fairtrade Labelling Organizations International), que agrupa 50 associacions nacionals i un milió de petits productors d'arreu del món, valora que per al 2004 a escala mundial les vendes van ser de 1.000 milions d'euros.

Bon dia!

Comprem materials d'enderroc (teules, radiadors, fàbriques en desús, reixes, portals, etc.) i material antic (llibres, biblioteques, botigues velles, etc.).

Truqueu a en Raimon o en Pau al
972 645 262

RESIDÈNCIA DIOCESANA D'ANCIANS SANT MIQUEL ARCÀNGEL

Servida per religioses.
Centre col·laborador ICASS

Ambient humà i cristià: horta i jardins.
Teràpies i activitats a càrrec de professionals.

TORTOSA, tel. 977 441 147 - a/e: resdio@terra.es

Si vols un ambient familiar i no trobar-te mai sol...
RESIDÈNCIA DE LA 3ª EDAT NOSTRA SENYORA DE MERITXELL
Al cor de la ciutat de Barcelona
Gran Via de les Corts Catalanes, 602
(davant de la Universitat)
Tel. 933 041 301

Vic

Solemne celebració a Igualada de la festa patronal de la Immaculada

IGUALADA.— Amb el lema «Tots junts fem comunitat», la parròquia de Santa Maria d'Igualada va celebrar solemnement la seva festa patronal, amb motiu del dia de la Immaculada Concepció, i la missa del migdia —organitzada pel Consell Pastoral— va tenir un especial relleu. Va comptar amb una bona assistència de fidels que van omplir la basílica. Acompanyat pel diaca Pere Roig, l'Eucaristia va ser presidida pel rector de la parròquia, Salvador Mundó.

En l'homilia, Mn. Mundó va comentar que la basílica festejava en el transcurs de l'any les celebracions, els aniversaris i les commemoracions de moltes entitats, gremis i associacions, però que en aquesta ocasió era la mateixa parròquia l'eix central de la festa. I tot seguit en va donar una colla de dades històriques.

«Encara que sigui d'una manera breu —va dir Mn. Salvador Mundó—, serà bo que avui recordem com aquella capella de Santa Maria d'Aqualata que el papa Silvestre II, l'any 1003, ja reconeix com una de les possessions del monestir de Sant Cugat, pocs anys més tard, el 1059, el bisbe Guillem de Vic la va erigir en parròquia independent d'Òdena amb el nom de Santa Maria i Sant Pere. Santa Maria perquè era ja el nom de la capella i Sant Pere perquè era el patró de l'església d'Òdena. No va ser fins a l'any 1696 que els prohoms de la vila van determinar venerar com a titular de la parròquia santa Maria amb el títol concret de la Immaculada Concepció.

»Per tant, fa 305 anys del patronatge de la Immaculada sobre aquesta església de Santa Maria. Poc més tard, el 1718, ja es va començar la construcció del majestuós retaule de l'altar major dedicat a la Immaculada. Les primitives talles de la Verge, les verges romàniques, molt rígides i solemnes, i després les verges gòtiques molt més expressives que les romàniques, sempre presentaven la Verge Maria amb el Nen. D'aquesta manera volien significar que Crist havia nascut de Maria. Així s'esdevingué al segle XIII, quan Europa es va omplir de catedrals. La representació de Maria concebuda sens pecat arriba amb la Immaculada de la Contrareforma (segles XVI-XVII), la Puríssima del barroc, fonamentada en el capítol 12 v. 1 de l'Apocalipsi. Aquest privilegi de Maria llargament viscut pel poble va ser declarat com a dogma pel papa Pius IX l'any 1854 (enguany n'estem celebrant els 150 anys).»

El cor infantil «Sole et Luna», dirigit per Isidre Prat.

Significativa va ser la presència de tots els grups parroquials en la processó de les ofrenes, els quals enllaçaren els noms en una rotllana dipositada sobre l'altar, com a ofrena de germanor. Van ser els següents: catequesi d'infants, de Confirmació i d'adults; comunitats religioses; priors del Sant Crist; Amics de Santa Maria; Consell Pastoral Parroquial; visitadors de malalts; Mans Unides; Coral de Santa Maria; Schola Cantorum, i coral infantil *Sole et Luna*.

Els cants de la missa van anar a càrrec de la Coral de Santa Maria, que es va estrenar com a grup mixt, sota la direcció de Coni Torrents i amb l'acompanyament a l'orgue de Lluís Victori. Després de la comunió es va presentar el cor infantil *Sole et Luna*, dirigit per Isidre Prat i acompanyat per Daniel Prat, que va interpretar una composició de la pel·lícula *Los chicos del coro*. En acabar la missa es va interpretar l'Himne del Mil·lenari, i després el tenor Carles Prat, acompanyat al piano per Quim Andújar, va oferir un petit concert. A la sortida del temple es va repartir el dolç de la festa.

Lleonard del Rio i Campmajó

EL CLERGAT NADIU PROMOU LA IMPLANTACIÓ DE L'ESGLÉSIA ALS PAÏSOS DE MISSIÓ

AJUDEM ELS SEMINARISTES NADIUS I DIGUEM BEN ALT QUE...

...la llavor ha arrelat i el clergat nadiu és el fruit d'unes terres que necessiten l'ajut de l'Església.

...els missioners passen el testimoni a mans de bisbes i sacerdots nadius.

...el clergat nadiu és el futur de la nostra Església i ara més que mai aconseguirem que les vocacions no es perdin per manca de mitjans.

...72.682 seminaristes joves es preparen, el 2003, per servir els seus pobles ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES. També ajudem els noviciats femenins i masculins de Missions.

L'any passat aquests quatre Seminaris Majors *depenien especialment de la nostra col·laboració* per garantir el futur de l'Església en aquests països.

Robert Bellomin	**Kisantu** (Rep. Congo)	139 alumnes
Seminari Major Crist Rei	Huambo (Angola)	105 alumnes
Seminari Major San Lorenzo	Santa Cruz (Bolívia)	88 alumnes
Queen of Apostles College Seminary	Tagum (Filipines)	130 alumnes

Constatem que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió a favor de les Esglésies joves de Missions

- ❒ **UNA BECA de 2.000 € facilita 6 anys d'estudi**
- ❒ **MITJA BECA de 1.000 € facilita 3 anys d'estudi**
- ❒ **UN CURS SENCER per 350 €**

PER A INFORMACIÓ i DONATIUS adreceu-vos a les Delegacions Diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 BARCELONA
C/ Bisbe, 5
Tel. 932 701 014
http://www.arqbcn.org

43003 TARRAGONA
Pla de Palau, 2
Tel. 977 233 412
http://www.arquebisbattarragona.org

25003 LLEIDA
C/ Canonge Brugulat, 11
Tel. 973 267 639
http://www.bisbatlleida.org

17004 GIRONA
C/ Albareda, 15
Tel. 972 203 297
http://www.bisbatgirona.es

25700 SEU D'URGELL
Bisbat
Tel. 973 350 054
http://www.bisbaturgell.org

25280 SOLSONA
Bisbat
Tel. 973 480 619
http://www.bisbatsolsona.org

43500 TORTOSA
C/ Cruera, 5
Tel. 977 440 700
http://www3.planalfa.es/obtortosa

08500 VIC
C/ Santa Maria, 1
Tel. 938 832 655
http://www.bisbatvic.com

Història

Natzaret, 2.000 anys enrere

■ Conèixer el poble que va veure créixer Jesús és un somni fet realitat

NATZARET.— Qui visita Natzaret queda astorat per la imponent basílica de l'Anunciació i, a dins, per la gruta que va ser escenari de l'esdeveniment que va canviar la història de la humanitat: l'encarnació. Natzaret és en l'actualitat una ciutat d'uns 70.000 habitants, molt diferent del petit poble on Jesús va passar la major part de la seva vida, des de la seva infantesa fins a l'inici del seu ministeri públic. Per això, una de les preguntes que es planteja el pelegrí és: com seria el Natzaret que va conèixer Jesús?

Doncs bé, per respondre a aquesta pregunta ja no cal posar-hi imaginació, perquè ja és possible fer un salt en el temps i situar-nos en la humil vila de Natzaret en què va viure Jesucrist. Nazareth Village és un indret molt especial, situat a mig quilòmetre de la Ciutat Antiga de Natzaret. Allí podem retrocedir 2.000 anys i conèixer com era Natzaret en aquella època. Gràcies a l'esforç de moltes persones d'arreu del món, Nazareth Village, que funciona com una organització sense ànim de lucre, ens ofereix l'oportunitat d'experimentar la vida en una vila gàlilea de fa 2.000 anys. Combinant l'arqueologia i la recreació, s'obre una finestra en la història que ens trasllada a l'indret on va viure la Sagrada Família. Nazareth Village és el resultat d'anys de recerca arqueològica i acadèmica duta a terme per la Universitat de Terra Santa.

El Dr. Nakhle Bishara, membre de la junta directiva de Nazareth Village i un dels impulsors d'aquest projecte, explica que «vaig voler proposar un lloc on els visitants poguessin veure com les antigues pedres cobraven vida i eren testimoni de les vinyes i dels oliverars que Jesús va fer servir per ensenyar la seva veritat espiritual. Estic content que aquest somni sigui avui una realitat. Crec que Nazareth Village serà un regal de pau per al món i per a tots els qui vivim i treballem en una terra esquinçada pel conflicte».

El 1985 el Dr. Bishara, que té la història com a passió, comença a somiar amb un lloc en què les pedres mortes trobades en les excavacions siguin pedres vives capaces d'imaginar un espai on el visitant pugui imbuir-se en els costums i les pràctiques quotidianes que van conformar la vida de Jesús de Natzaret. I, finalment, l'any 2000, Nazareth Village obre les portes als pelegrins.

A Nazareth Village trobem una recreació molt acurada del poble de Jesús. Actors i actrius molt ben caracteritzats ens mostren com era la vida a Natzaret fa 2.000 anys. Estan tan ficats en el seu paper que no és estrany que s'adrecin als visitants per preguntar-los què és aquesta curiosa polsera que duen al canell (rellotge) o què és aquest artefacte que es colloquen a tocar de l'orella (telèfon mòbil). Amablement, introdueixen el visitant en la seva realitat quotidiana.

Podem saber com es treballava al camp en temps de Jesús.

Grangers, agricultors, artesans

A Nazareth Village podem aproximar-nos a la vida quotidiana dels habitants de la vila. Veiem el granger que té cura dels animals, l'agricultor que treballa la terra, el fuster al seu taller, la dona que teixeix a casa seva... Així, el visitant pot passejar pels bancals conreats i obervar com es treballa al camp; per premses de vi i d'oli i descobrir com elaboren el producte... de manera que es pot fer una idea força exacta de com era l'ambient en què va créixer Jesús de Natzaret i que li va proporcionar material abundant per a les seves paràboles i ensenyaments.

Cada estació de l'any permet veure els diferents ritmes de vida de Natzaret: la sembra, la poda, la recollida del fruit; l'habilitat del fuster i de l'artesà; el bel de les ovelles; la cridòria dels infants...

Però no únicament és possible saber com es guanyaven la vida els habitants de Natzaret de fa 2.000 anys, també es fa realitat gaudir de la seva hospitalitat. Els veïns de Natzaret obren les portes de casa seva al visitant i el conviden a introduir-se en la seva vida més quotidiana. Però si hi ha una cosa que causa sensació en la persona que visita Nazareth Village és la sinagoga. Entrar-hi fa que realment prenguis consciència d'on et trobes, i no resulta difícil imaginar Jesús en aquest indret, estudiant i discutint sobre les Escriptures.

> «Els veïns de Natzaret obren les portes de casa seva al visitant i el conviden a introduir-se en la seva vida més quotidiana»

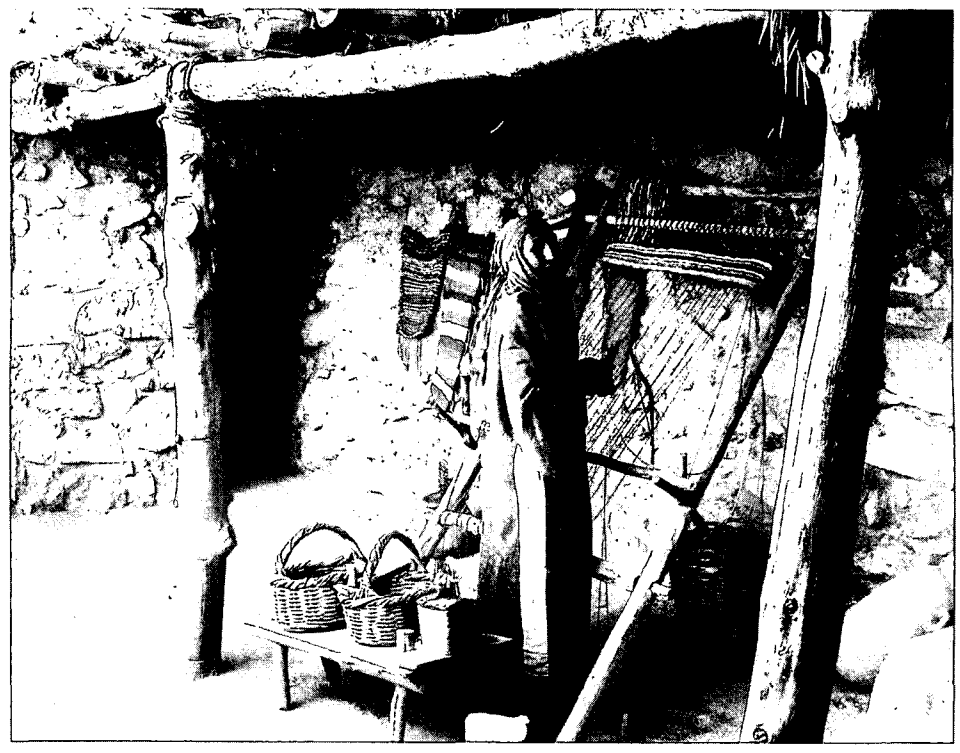

El menjar és un dels atractius que ofereix aquest particular viatge al passat.

Tot el que es veu a Nazareth Village s'ha fet seguint les tècniques de l'època, fent servir material idèntic, per procurar ser tan fidels com sigui possible a la realitat del seu temps.

Un altre aspecte que engresca el visitant és, sens dubte, el menjar, ja que se li dóna l'oportunitat de degustar els productes que es consumien en l'època de Jesús, preparats com abans, sota una autèntica tenda beduïna: verdura, fruita, fruits secs, espècies, llet, formatge... Deixar-se amarar pels gustos, les olors i els colors dels aliments en aquest marc incomparable és tota una experiència.

Per saber més coses sobre aquest viatge al passat de Natzaret podeu consultar la pàgina www.nazarethvillage.com

Rosa María Jané Chueca

Nazareth Village ens introdueix en la vida quotidiana dels seus habitants.

El projecte de cooperació «Un sostre per al meu país» cerca voluntaris

■ L'associació Barcelona Voluntària fomenta la participació social en la lluita contra la pobresa

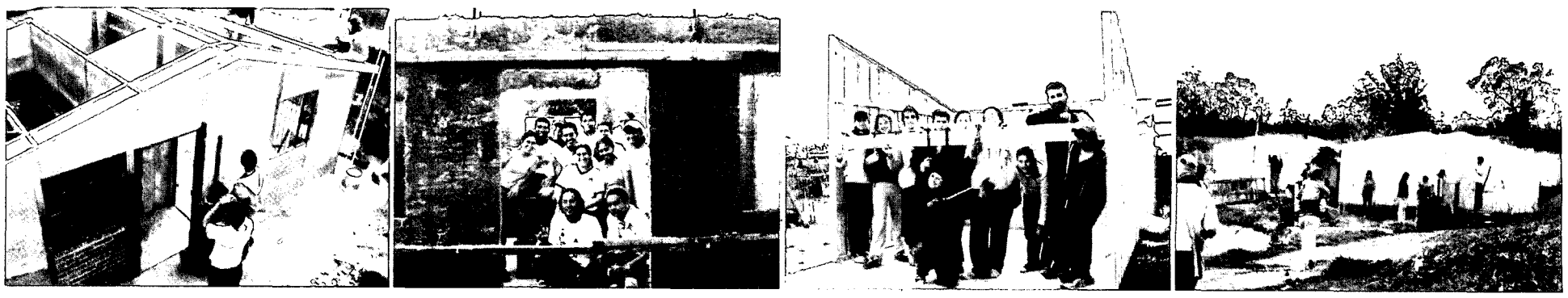

Alguns dels habitatges aixecats a països com Colòmbia, l'Uruguai o Xile.

L'associació Barcelona Voluntària s'ha sumat al projecte de cooperació «Un sostre per al meu país» (USPMP), posat en marxa per joves llatinoamericans a diferents zones del seu continent. El projecte consisteix en la construcció d'habitatges d'emergència destinats a les persones en situació de pobresa i marginalitat que hi ha en aquest continent. Per dur-lo a terme, necessita l'ajuda de voluntaris que estiguin interessats a participar-hi.

Les associacions juvenils USPMP (amb seu a Xile) i Barcelona Voluntària han elaborat un projecte conjunt de cooperació entre Amèrica Llatina i Europa amb un objectiu comú: fomentar la participació de la societat en la lluita contra la pobresa. El projecte parteix de la necessitat de donar a conèixer a Europa un treball que ha obtingut grans èxits a Amèrica Llatina, que s'ha consolidat i que ha aconseguit un reconeixement internacional gràcies al treball de milers de voluntaris. Aquest projecte es basa en la construcció d'habitatges dignes en els assentaments marginals de grans ciutats i comunitats d'Amèrica Llatina.

Del treball conjunt de les dues organitzacions sorgeix aquest projecte basat en accions concretes i quantificades. L'objectiu principal d'aquesta unió és crear una xarxa de voluntaris a través d'una iniciativa específica, una xarxa de voluntariat juvenil de gran impacte on els joves participin i es comprometin en aquest objectiu comú llatinoamericà. Es busca un voluntariat que sigui exemple i model de responsabilitat social per a sectors de la societat que s'han mantingut al marge i que ara desitgen participar-hi.

El 1997 un grup de joves universitaris van voler construir 350 habitatges d'emergència al sud de Xile amb gent de diferents universitats. Després d'acabar-los van notar que aquestes construccions eren un punt de partida per a un projecte que amb els anys anés gestant, a més de construccions, plans d'intervenció permanent en els assentaments marginals.

Amb aquest nord sempre present i gràcies a la massificació d'un projecte que arribava a totes les regions del país, el 2001 neix «Un sostre per a Xile» amb la intenció de poder celebrar un futur proper (2010) sense assentaments marginals. Els voluntaris no es dedicaven només a construir, sinó que es van quedar en els assentaments fent tasques de capacitació en oficis bàsics, alfabetització, anivellament escolar, plans de salut, foment productiu i programes de microcrèdit.

Així va néixer «Un sostre per al meu país» (USPMP). Després dels terratrèmols a El Salvador i al sud del Perú, sorgeix la primera motivació per creuar les fronteres. Van arribar a l'Uruguai, l'Argentina, Mèxic, el Perú, el Salvador i Colòmbia.

Fins a la data han construït més de 25 mil habitatges d'emergència i han aconseguit involucrar actors dels diferents sectors de la societat, especialment un grup de més de cinc mil joves voluntaris llatinoamericans que no volen permetre que els pobres continuïn esperant.

Més de 220 milions de persones viuen en situació de pobresa a Llatinoamèrica, persones a les quals se'ls han tancat moltes portes i no han pogut construir un camí propi, perquè no han comptat amb les oportunitats ni el suport.

USPMP té una visió de futur: «Una Llatinoamèrica sense pobresa extrema, on cap família continuï tenint la necessitat d'un habitatge mínim i tingui les possibilitats de millorar-ne la qualitat de vida»; i té una missió: ser la institució llatinoamericana més gran de joves amb l'objectiu i somni comú de treballar amb les famílies en situació de pobresa extrema del nostre continent, cercant millorar la seva qualitat de vida a partir del treball conjunt per a la construcció d'habitatges d'emergència complementada per programes d'intervenció social per a les famílies beneficiades. Denunciar la realitat dels assentaments marginals en què viuen milions de famílies a tots els països del continent sud-americà i involucrar cadascuna de les persones i la societat en el seu conjunt, aconseguint que es comprometin i solidaritzin amb la tasca de construir un continent més solidari i sense la injustícia de la pobresa.

«Som una gran institució de joves voluntaris que notem aquesta realitat i que no volem quedar-nos aliens a ella. Tenim la convicció que un món més just és possible, i lluny de quedar-nos en pensaments i converses estem disposats a fer el que calgui per canviar-li la cara a Amèrica Llatina. Som joves disposats a prendre'ns Llatinoamèrica seriosament i no permetrem que els pobres continuïn esperant.»

Vocació internacional i local

Barcelona Voluntària és una associació juvenil sense afany de lucre nascuda el setembre del 1999 per a la dinamització i participació juvenil en les activitats voluntàries, solidàries i interculturals com un instrument d'educació no formal. Més de 200 voluntaris han participat activament en els programes i activitats de Barcelona Voluntària. Aquesta entitat compta amb el suport de l'Institut Català de Voluntariat, la Secretaria General de la Joventut de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona.

Barcelona Voluntària manté relacions tant en l'àmbit català com en l'internacional. Participa en diferents activitats que s'organitzen dins del marc mediterrani, gestionant projectes internacionals i projectes locals. Promou la interculturalitat i la solidaritat; organitza activitats socioculturals d'intercanvi entre joves d'Europa, del Mediterrani i d'altres llocs del món; dinamitza la xarxa associativa i la participació ciutadana de la ciutat de Barcelona.

Consuelo Chaves

Un techo para mi País

BARCELONA VOLUNTÀRIA
C/Pelai, 44, 2n
08001. Barcelona
Tel. 934 124 493
Fax: 934 120 761
www.barcelonavoluntaria.org
www.untechoparamipais.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família

xarxanet.org
XARXA ASSOCIATIVA I DE VOLUNTARIAT DE CATALUNYA

Espai obert i compartit
Treball en xarxa, punt de trobada
Gran porta d'entrada als àmbits associatius
Informació, coneixements, reflexió...
Persones i entitats

Per a més informació
012 atenció ciutadana
www.voluntariat.org

societat

Una aposta clara pel valor de la vida

■ El 30 de novembre es va celebrar la Jornada Mundial Ciutats per la Vida

Un any més, i ja en van quatre, la Jornada Mundial Ciutats per la Vida va promoure el 30 de novembre passat iniciatives de sensibilització i la il·luminació de monuments significatius de les ciutats del món per dir «no a la pena de mort»: no hi ha justícia sense vida. Amb aquesta llum, la foscor de moltes presons es va il·luminar d'esperança. Les llums del Colosseu a Roma, l'Atomium de Brussel·les o la plaça del Rei de Barcelona van donar més força al somni d'un món sense pena de mort.

Barcelona va celebrar la Jornada Mundial Ciutats per la Vida.

En el cor de les preguntes i les esperances dels homes i de les dones d'avui hi ha escrita la necessitat fonamental de restituir el valor de la vida a la seva centralitat. El valor de la vida ha de ser cultivat com l'arrel sobre la qual pot créixer el futur del món.

Els horrors de la guerra, de la mort i de la violència porten perillosament a una rebaixa del valor de la vida i del respecte de la dignitat de la persona. S'instaura el costum d'acceptar el mal com a quelcom inevitable i els signes d'embarbariment semblen cada vegada menys evidents, confosos entre mil problemes, fets callar per les contínues emergències, fins a arribar a la justificació dels horrors. El valor de la vida s'afebleix i les lleis dures no atenuen les pors i no fan més segures les societats i la convivència civil. Els cristians creiem que el mal es pot vèncer només amb el bé i avui la lluita contra la pena de mort ha esdevingut una força de bé, clara afirmació del valor de la vida.

Europa ja no està sola en aquesta batalla contra la pena de mort. Aquesta sensibilitat ha fet camí a Amèrica Llatina. També a Àsia central actualment les repúbliques exsoviètiques tendeixen a abandonar la pràctica de la pena capital. Enguany en el marc de la Jornada Mundial de Ciutats per la Vida s'ha volgut reforçar els països africans en la seva opció d'abolir la pena de mort. El 2001 hi havia un país abolicionista en aquest continent, avui n'hi ha tretze, i vint no han executat ningú en deu anys. El col·loqui internacional Àfrica per la Vida, que es va celebrar el 28 de novembre a Roma, promogut per la Comunitat de Sant Egidi, va reunir catorze ministres de justícia africans, que han fet un pas més en el camí cap a l'abolició de la pena de mort.

Sofriment, injustícia i mort

És preocupant el gran sofriment i el perill per la vida mateixa dels més pobres a gran part de les presons del món: a Europa, Amèrica, Àsia i Àfrica. Juntament amb la pobresa, a les presons del món hem trobat el sofriment, la injustícia i la mort. Sí, la mort: no només la mort donada per condemna, per llei. Massa sovint, sobretot en els països més pobres, la mort colpeja massa fàcilment per la gana, la set, les malalties i l'absència de cures. És molt més fàcil ser condemnat si s'és pobre, com és fàcil morir de gana, com es fàcil ser oblidat i morir!

Escriu un condemnat a mort de Zàmbia: «Estic prim com un pardalet afamat. Aquí, en el corredor de la mort de Zàmbia, sofrim per la gana i per la superpoblació. Els presoners es deformen per la malnutrició. Vivim en condicions inhumanes, comparables a les flotes dels vaixells que transportaven esclaus de l'Àfrica a Amèrica a l'època del comerç dels esclaus. He estat testimoni de la mort de cinc persones que s'han posat malaltes i podien ser salvades. Han estat els pitjors moments de la meva vida.»

Que fàcil és morir, però també que fàcil és ajudar! En alguns països n'hi ha prou amb ben poc per canviar radicalment la vida de les persones. La Comunitat de Sant Egidi ha teixit una xarxa d'ajut que arriba a les presons més llunyanes i desconegudes, llocs de sofriment i misèria. És una xarxa que passa a través de l'ajut personal enviant simples mitjans de supervivència, però passa també per la correspondència que ja arriba a més de nou-cents condemnats a mort i que ha esdevingut un canal insubstituïble d'amistat.

Un condemnat a mort, sempre de Zàmbia, ha escrit: «Des que m'escriviu, la meva vida ha canviat. Ara sóc feliç.» Tots podem ajudar, escrivint a un condemnat a mort, conquistant més cors que s'oposin a la pena de mort, donant a conèixer el sofriment que hi ha a les presons del món...

George White i Mario Flores, dos excondemnats a mort que han estat a Espanya amb motiu de la Jornada Mundial Ciutats per la Vida, han testimoniat el valor d'un petit ajut i com enmig de la més gran desesperació es pot començar una nova vida.

Jaume Castro
Membre de la Comunitat de Sant Egidi

La bona notícia...

L'acció sanitària dels Pares Camils

«Quan toqueu un malalt per aixecar-lo o canviar-lo de posició, poseu el cor a les mans», deia als seus novicis sant Camil de Lel·lis, fundador de l'orde dels Ministres dels Malalts al segle XVI. Primer, va ser una mena de confraria al servei dels malalts; després, un institut amb estatuts propis dissenyats pel sant i, finalment, una congregació religiosa de clergues regulars. El nou orde va ser reconegut pel papa Sixte V, tot i que va passar per moltes vicissituds fins a ser suprimit el 1810. Posteriorment, va ressorgir amb una força d'expansió tan gran que avui, malgrat la manca de vocacions religioses, els frares camils són més de mil membres, estesos arreu del món.

Com a mostra de vitalitat del seu carisma —que es concentra totalment al servei dels malalts—, els Pares Camils han dut a terme dos grans projectes. El primer és la inauguració a Taiwan d'un centre per a persones amb discapacitat. En la cerimònia inaugural van participar l'arquebisbe de Taipei, Mons. Josep Cheng, el secretari del president de la República i els membres de la Conferència de les Esglésies Europees. El centre hostatjarà 120 malalts, dels quals 21 es troben en estat comatós-vegetatiu.

El segon propòsit s'ha fet realitat a les Filipines gràcies a la generosa donació d'un benefactor italià i a un grup d'entitats estrangeres. Els religiosos camils han inaugurat una escola d'obstetrícia a la ciutat de Manaoag, que acollirà 300 estudiants. El P. Luigi Galvani, consultor general de l'orde, va beneir el nou edifici amb l'assistència d'uns quants missioners catòlics i un gran nombre d'hostes i pares dels nadons acollits al centre. L'escola serà dirigida per la Família Camiliana Seglar, fundada recentment. A Catalunya, els clergues regulars són presents a Barcelona i a Sant Pere de Ribes, on hi ha un prestigiós hospital concertat, que ells dirigeixen, amb el nom d'Hospital de Sant Camil de Lel·lis.

Francesc Gamissans

Benet XVI, espectador d'una pel·lícula sobre Joan Pau II

CIUTAT DEL VATICÀ.— Benet XVI ha assistit a la projecció pública de la pel·lícula per a televisió *Joan Pau II*, realitzada per la productora italiana Lux Vide amb la participació de la RAI i d'altres televisions europees i nord-americanes. El film, on també hi ha un actor que interpreta el cardenal Ratzinger, es va projectar el 17 de novembre, a l'aula Pau VI del Vaticà, davant de 6.000 persones.

El Papa va seguir atent tota la pel·lícula, que s'inicia el 13 de maig del 1981 amb l'atemptat d'Alí Agca a Joan Pau II i acaba amb la mort del Pontífex. Quan es va acabar la projecció, el Papa va dir que visionar el film «ha renovat en mi el sentit de profunda gratitud a Déu per haver donat a l'Església i al món un Papa d'una talla humana i espiritual tan elevada». Benet XVI va constatar com el «vincle espiritual» de la gent amb Joan Pau II continua després de la mort «perquè és un vincle entre ànimes». *(Miriam Díez Bosch)*

500 anys de Guàrdia Suïssa

CIUTAT DEL VATICÀ.— El papa Juli II va instituir la Guàrdia Suïssa el 21 de juny del 1505. Amb motiu dels 500 anys, el Vaticà ha organitzat diferents commemoracions, incloses novetats filatèliques. El Papa ha escrit a la Guàrdia Suïssa, que vetlla per la seva seguretat, per donar-los les gràcies i perquè «meditin sobre la seva vocació al servei del missatge cristià».

El calendari de manifestacions començarà el 22 de gener per recordar l'entrada a Roma, aquell mateix dia del 1506, dels primers membres de la Guàrdia Suïssa pontifícia. D'aquesta manera, cinc-cents anys després, un destacament d'honor participarà en la pregària de l'Àngelus a la plaça de Sant Pere. Les manifestacions, que inclouen també mostres, marxes commemoratives i concerts, culminaran amb el solemne jurament dels nous reclutes el 6 de maig del 2006, també a la plaça de Sant Pere, i serà aquesta la primera vegada que se celebri a la plaça i no a l'interior del Vaticà. *(M.D.B.)*

La globalització: progrés o retrocés?

■ Mans Unides va organitzar unes jornades per a l'anàlisi i els perills que comporta la globalització

BARCELONA.— Desigualtats sagnants com que el jugador de bàsquet Michael Jordan guanyés en publicitat la quantitat equivalent als salaris de 70.000 treballadors indonesis en 22 anys o que 3.000 milions de persones sobrevisquin amb menys de 2 dòlars al dia, mentre que les vaques europees són subvencionades amb 2,2 dòlars diaris, són alguns dels perills que comporta el procés de globalització en el qual ens trobem immersos. Durant el 28 i 29 de novembre passats es van analitzar aquestes i altres qüestions referents a la globalització a través de diferents conferències en quatre facultats del campus de la UAB.

Intentar respondre a la pregunta «quina globalització volem?» va ser l'objectiu de les jornades *La globalització: progrés o retrocés?* celebrades al campus de la Universitat Autònoma de Barcelona, el 28 i 29 de novembre. Les jornades es van emmarcar dins de la campanya «Fem del món la terra de tothom», un projecte de sensibilització i denúncia sobre la globalització, que va fer Mans Unides amb la col·laboració de Càritas, Justícia i Pau, Vols i Alternativa 3. En el cas de les jornades esmentades a la UAB, es va comptar, a més, amb la col·laboració de la Fundació Autònoma Solidària.

El president de Mans Unides, Eduard Moreu, va ser un dels encarregats de presentar les jornades, el dilluns 28, al saló d'actes de la facultat de Ciències de la Comunicació. Allà va exposar els motius que les van originar: «La globalització és una realitat que ofereix avantatges, només per a uns quants, i moltes amenaces. El capitalisme funciona molt bé per generar riquesa, però és dolentíssim per repartir-la. El que realment està estès a nivell global és la misèria. D'aquí aquesta campanya de sensibilització. No n'hi ha prou amb saber què passa sinó per què passa, quins en són els responsables. Els temes importants són desconeguts, per la qual cosa cal crear consciència que un altre món és possible. Fem això perquè creiem en la utopia.»

Va ser el mateix Eduard Moreu qui va desenvolupar la primera de les conferències: *Globalització: desigualtat i exclusió.* Moreu va defensar la idea que la globalització respon a uns objectius i estratègies marcades. Va anar més enllà i va assenyalar els neoconservadors com a autors d'una ofensiva «que intenta utilitzar la globalització per donar respectabilitat a allò que clarament és imperialisme». «La idea del veïnatge universal és falsa, el que s'imposa és la jungla global: saquejos continus de recursos que no són il·limitats», va denunciar el president de Mans Unides. Va comparar la situació del món amb el *Titanic*; tots anem en el mateix vaixell, uns en primera classe i altres en tercera, però tots ens dirigim cap al mateix iceberg.

Foto: Consuelo Chaves

El president de Mans Unides de Barcelona va parlar sobre la «Globalització: desigualtat i exclusió».

Va apuntar que la raó de tot és que «vivim en un model d'economia amb un alt nivell especulatiu. S'ha acabat l'economia productiva. Ningú no inverteix i aixeca una empresa. Ara inverteix en borsa». Com a única solució, aquest expert només veu el compromís individual i col·lectiu, i va fer servir l'exemple dels castellers per explicar-lo als universitaris presents: «Cal una base forta per fer arribar la seva veu a l'alcalde», i va finalitzar dient que «cal compartir els somnis. I és molt urgent un altre món».

Els altres experts que van voler col·laborar en la campanya exposant les seves idees als estudiants universitaris van ser: Arcadi Oliveres, president de Justícia i Pau; David Llistar, expert en transnacionals de l'Observatori del Deute en la Globalització; Antonio Rosa, fotògraf i sindicalista de CCOO de Catalunya, i Juana Martín, responsable de Migració i Codesenvolupament de Càritas Barcelona. Els concerts d'El Sobrino del Diablo i Dr. Fargo van marcar l'inici i el final de les jornades. Les seves lletres compromeses i de denúncia es van considerar el complement perfecte per a les sessions fetes.

Consuelo Chaves

Casa d'exercicis
COVA DE ST. IGNASI
MANRESA
Programació 1r trimestre

ANY 2006

EXERCICIS ESPIRITUALS

8 dies en grup
13-22 febrer 2006 M. CASANOVA *s.j.* (51)
Un camino de curación interior
21-30 març 2006 J. M. BULLICH *s.j.* (62)

El mes de Ejercicios
Febrer 2006 J. M. BULLICH *s.j.* (45)
Juliol 2006 X. MELLONI, M. CASANOVA *s.j.* y equipo (91)
Agost 2006 JOSEP GIMÉNEZ *s.j.* (98)
Setembre 2006 JOSEP M. BULLICH *s.j.* (104)

Enneagrama
JOSEP LL. IRIBERRI *s.j.*
Al llarg de tres caps de setmana —que formen un sol bloc— identificarem, en la mesura del possible, la pròpia personalitat, esbrinarem les forces que la configuren i treballarem els nostres camins interiors amb la reflexió i la pregària.
Sessió 1/3 13-15 gener 2006 (31)
Sessió 2/3 10-12 febrer 2006 (50)
Sessió 3/3 10-12 març 2006 (59)

Recessos
Recés per a estudiants, parelles i professionals joves
7-12 abril 2006 X. RODRÍGUEZ, I.VILA *s.j.* M.BOFARULL *r.s.c.j.* (68)

Quaresma
«Camí cap a la Pasqua»
31 març - 2 abril 2006 JOSEP LL. CORRONS *s.j.* (65)

Tridu pasqual
EQUIP Casa EE (69)
Viurem el Misteri Pasqual, en clima de silenci i units amb el Senyor en la pregària i la celebració.
13-16 abril 2006 (De Dijous Sant a Diumenge de Pasqua)

TALLERS:

Simone Well (vocació i provocació)
Ferran Manresa *s.j.*
«Els antics visqueren per a nosaltres, nosaltres vivim per als qui vindran. Ningú no pot viure per a ell mateix». Després d'un apropament personal i contextual de la figura de S. Weil caldrà anar seguint a grans trets el fil vital i reflexiu del seu itinerari.
24-26 març 2006 (63)

Grup d'ajuda mútua
Eduard Fonts *s.j.* psicòleg
Màxim 6 persones
Com entendre el que ens passa, el que sentim? Serà amb l'exposició de situacions personals i la participació de tots. També hi haurà orientacions teòriques.
Sessió 1/3 11 febrer 2006 (33)
Sessió 2/3 18 març 2006 (61)
Sessió 3/3 27 maig 2006 (85)

Injustícies, pèrdues i dols I
EDUARD FONTS *s.j.* psicòleg
Quan hem perdut una feina, persona o vinculació positiva, ens sentim dolguts, a vegades enfonsats. També ens passa quan vivim de prop injustícies socials. Com elaborar el dolor mental per la pèrdua d'allò que «mai més» no tornarà a ser igual? Parlarem de quin procés s'ha de seguir, què ens pot ser d'ajuda, i com afecta l'experiència espiritual.
3-5 febrer 2006 (47)

Espiritualidad del cuerpo
CARMEN JALÓN
A través de un proceso de interiorización se trata de vivenciar al «cuerpo» como: punto de partida para una evangelización distinta y actual, camino para pasar de una fe racional a una fe experiencial, imprescindible para una auténtica armonización de la persona en sus dimensiones cuerpo-mente-espíritu. La dinámica es activa, participativa y vivencial.
20-22 gener 2006 (38)

Estimar els altres com a tu mateix
EDUARD FONTS *s.j.* psicòleg
Estimar és a l'arrel de l'evangeli i del creixement personal. A vegades s'ha entès com «donar-ho tot a canvi de res», altres com «estar enamorat», i altres com «callar i aguantar». Estimar i estimar-se no sempre va unit a una experiència sana i alliberadora, sinó també a pors, malentesos i mancances que dificulten la relació amb Déu i amb els altres.
10-12 març 2006 (39) (nova data)

Taller de creixement personal
E. FONTS *s.j.* psicòleg
J.M. CASTRILLO pedagog terapèutic
L'objectiu és ajudar-te a descobrir el teu món interior: aquells aspectes passats o presents que et fan patir o no entens, i també, el teu potencial positiu. S'ofereix una metodologia activa, amb dinàmiques, temps personal, i acompanyament...
Sessió 1/3 3-5 març 2006 (55)
Sessió 2/3 24-26 març 2006 (64)
Sessió 3/3 5-7 maig 2006 (76)
Intensiu estiu: 21-29 juliol 2006 (97)

Danza contemplativa
V. HERNÁNDEZ I A. CIPRÉS
Descubrir una nueva forma de orar con todo nuestro ser.
Nota: Cada cap de setmana és independents dels altres.
10-12 març 2006 (58)

Per a més informació:
Tel. 938 720 422
Fax: 938 729 116
a/e: covaee@jesuites.net — web: www.jesuites.net
cova s/n - 08241 Manresa

HAPPY BOOKS
LA FORMIGA D'OR

La llibreria més ANTIGA i més MODERNA de Barcelona

Obert de 9.30 a 21 hores

Preu: 14 €

Preu: 13 €

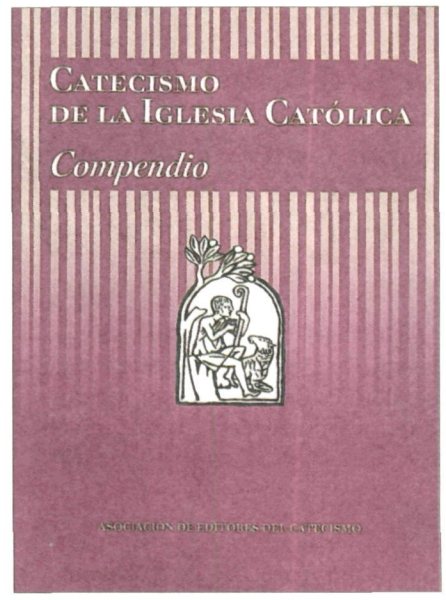

Preu: 14 €

Gran espai de llibre infantil-juvenil i joguines

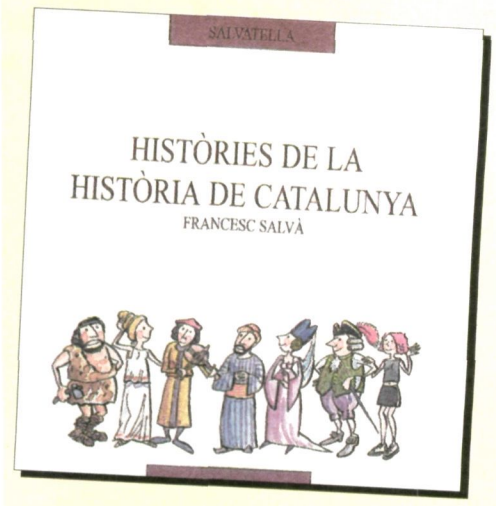

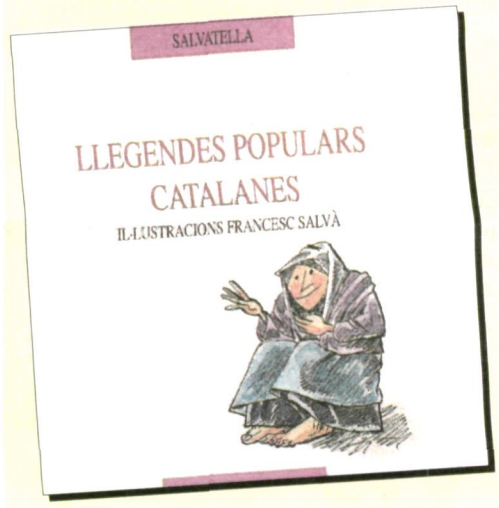

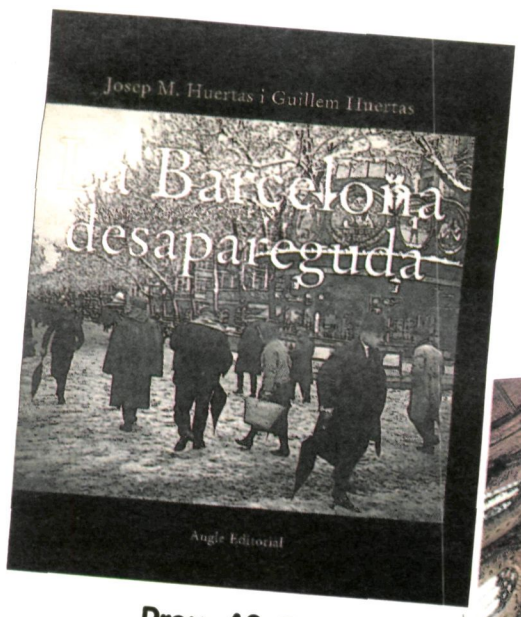

Preu: 48 €

Més assortiment i ofertes

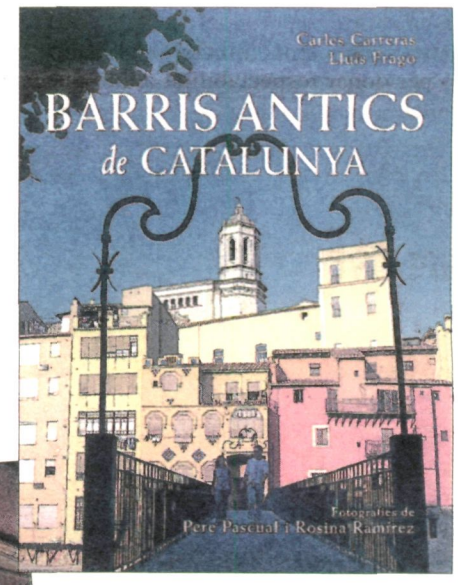

Preu: 48 €

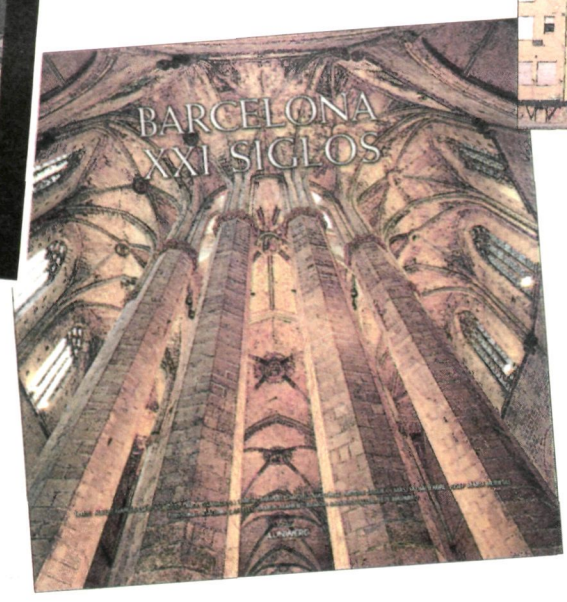

Preu: 36 €

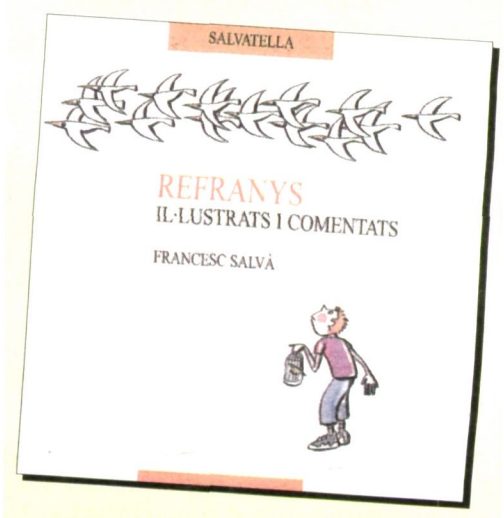

Preu: 8 € cada llibre

Els millors regals per a aquestes Festes Nadalenques

Us esperem a:

HAPPY BOOKS

MADRID

Goya, 55
Tel. 915 751 781

BARCELONA

Pelai, 20
Tel. 933 170 768

Pg. de Gràcia, 77
Tel. 934 879 571

LA FORMIGA D'OR
Portal de l'Àngel, 5
Duc de la Victòria, 12
Tel. 933 023 942

LLIBRERIA DEL CLAUSTRE
Claustre de la Catedral
Tel. 932 684 002

Sants, 21
Tel. 932 980 405

Gran de Sant Andreu, 183
Tel. 932 744 060

estel de l'advent Segons una tradició catalana, estel que apareix el primer dia d'advent i es fon la nit de Nadal

...el nostre hi és sempre

ràdio estel

Bon Nadal!

- Barcelona 106.6
- Tarragona 100.6
- Catalunya Central 93.7
- Girona 103.4
- Tortosa 90.1
- Garraf 96.8
- Vic 91.3

ràdio principat

- Lleida 91.5
- Cerdanya 104.4
- Seu d'Urgell 105.0
- Andorra 107.5

cultura

La catedral de Lleida acull l'exposició «L'Eucaristia: el tresor de l'Església»

S'hi exposen unes trenta peces del fons del Museu Diocesà i de la col·lecció de la catedral

Foto: J. Manel Prada

Mons. Ciuraneta, les autoritats de la ciutat i representants dels patrocinadors, van inaugurar l'exposició.

LLEIDA.— Des del 15 de novembre passat i fins al 22 de gener del 2006, la catedral nova de Lleida acull l'exposició *L'Eucaristia: El Tresor de l'Església*, que pretén relacionar el món de l'art i la cultura amb el significat més profund del sagrament de l'Eucaristia.

El bisbe de Lleida, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, va inaugurar oficialment l'exposició el 15 de novembre passat. A l'acte l'acompanyaven el president del Capítol Catedral, Mn. Josep M. Quintillà, i el vicari general, Mn. Joan R. Ezquerra; així com diverses autoritats de la ciutat i representants de les cinc entitats i institucions —encapçalades per la Diputació de Lleida— que han estat les patrocinadores d'aquest esdeveniment cultural i alhora religiós commemoratiu de l'Any de l'Eucaristia.

En la seva intervenció, Mons. Ciuraneta, davant del nombrós públic que va voler ser present en la jornada inaugural, va qualificar l'exposició d'«iniciativa excel·lent» que ratifica com l'Església ha valorat la bellesa artística i com aquestes creacions artístiques s'han inspirat en temes religiosos. «El sagrament de l'Eucaristia —va dir el bisbe de Lleida— ha estat una font d'inspiració i de creativitat artística important. Al llarg de molts segles, retaules, altars, sagraris, custòdies, ornaments, cants, poesies... han servit per honorar el Senyor Eucaristia. Aquestes obres que ara poden contemplar-se exposades són l'expressió de la devoció del nostre poble al Santíssim Sagrament.»

Finalment, va agrair als patrocinadors la seva generositat i al personal del Museu de Lleida Diocesà i Comarcal la seva professionalitat, atès que han fet possible la mostra amb tota la dignitat que es mereix. Mons. Ciuraneta va finalitzar amb unes paraules de record i sincer homenatge per al bisbe Messeguer: «Per a totes aquelles persones que han cregut en la bellesa de l'art com una eina formativa i evangelitzadora. Per això, [el bisbe Messeguer] va crear i impulsar el Museu Diocesà de Lleida.»

Caràcter pedagògic i catequètic

Durant l'acte hi van intervenir també els comissaris de l'exposició, el Dr. Ximo Company i Mn. Jesús Tarragona, que és el delegat de Patrimoni del bisbat de Lleida. El Dr. Company va destacar el fet que és l'art qui en aquesta exposició ens parla i ens apropa al misteri del transcendent. Per la seva banda, Mn. Jesús Tarragona es va referir al fet que per, primera vegada, la catedral de Lleida acull una mostra d'aquestes característiques, on es

→

La custòdia del Corpus del 1867, la peça més emblemàtica

L'Eucaristia: el tresor de l'Església s'ha ubicat en la girola de la catedral de Lleida. Distribuïdes en unes vitrines ben dissenyades d'acord amb el projecte museogràfic de Graciela Bieli-Bianchi, s'hi exposen una trentena de peces d'orfebreria, escultura, pintura i altres elements simbòlics, tots ells dedicats a l'Eucaristia.

De totes les obres del conjunt expositiu, en destaca l'antiga i monumental custòdia de la processó del Corpus, realitzada pels fills de l'argenter Francesc d'Assís Carreras de Barcelona; un sagrari barroc de fusta policromada del segle XVII, procedent de Torres de Segre; una pintura sobre taula del mestre de Budapest, de finals del segle XV, que representa la missa de sant Gregori, i la custòdia d'argent de la catedral, de l'any 1759, que ha esdevingut el símbol de l'exposició, atès que ha estat reproduïda als cartells, targetes i portada del catàleg.

L'exposició inclou algunes obres contemporànies realitzades expressament per l'artista lleidatà Víctor Pérez Pallarés. Aquest hi ha volgut contribuir amb algunes percepcions plàstiques molt personals sobre diversos símbols i motius eucarístics. La visita es pot completar amb una mostra fotogràfica que pot ser visitada a la mateixa catedral, dedicada a commemorar el 50è aniversari de la seva restauració. Les imatges, totes elles de gran interès, procedeixen de l'arxiu de l'IEI, Gómez Vidal i Mas de Barcelona. En definitiva, es tracta d'una exposició d'art sacre eucarístic molt interessant, que bé es mereix ser visitada amb deteniment. *(J.C.)*

Foto: Museu de Lleida Diocesà i Comarcal

La magnífica custòdia de la processó del Corpus (1867).

LLOGUERS • ALQUILERES
LOCATIONS • RENTS • ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
GESTIO immobiliària
www.gestiogandia.es
93 451 50 00
FINQUES GANDIA - DIPUTACIÓ, 193 - 189 - 08011 BARCELONA

CASA NTRA. SRA. DE MONTSERRAT
EXERCICIS EN COMPLET RETIR
(homes, a partir de 17 anys)
Desembre del 2005
Del 26 (20 h) al 31 (16 h) - pare Antoni Sospedra, *c.p.c.r.*
Plaça de la Font del Lleó, 21 - 08140 Caldes de Montbui
Tel. 938 654 496

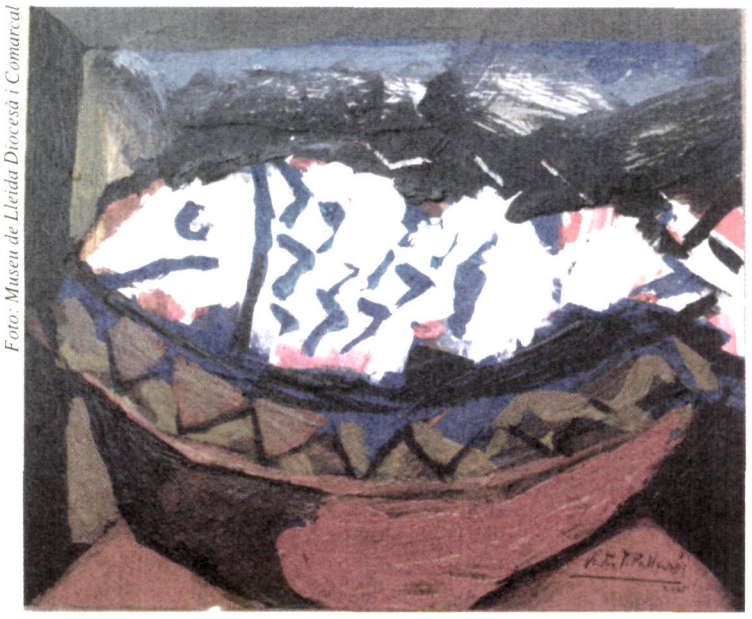

Foto: Museu de Lleida Diocesà i Comarcal

Símbol eucarístic, obra contemporània del pintor lleidatà Víctor Pérez Pallarés.

«És l'art qui en aquesta exposició ens parla i ens apropa al misteri del transcendent»

mostren importants peces d'art del Museu Diocesà i del tresor de la catedral que mai abans no havien estat exposades al públic. El delegat de Patrimoni va destacar-ne també el profund caràcter pedagògic i catequètic.

L'Eucaristia: el tresor de l'Església romandrà oberta al públic fins al proper 22 de gener. L'exposició compta amb la col·laboració d'un equip de guies especialitzades, que acompanyen els grups i particulars, i els ofereixen totes aquelles informacions i explicacions que fan més agradable i enriquidora la visita. En aquest sentit, i perquè la mostra assoleixi el ressò que es mereix, el bisbe de Lleida ha escrit una carta als professors de Religió i educadors cristians convidant-los a visitar-la. «Acompanyats pels vostres alumnes, penso que es tracta d'una activitat molt formativa, didàctica i catequística perfectament assimilable per tothom, grans i petits», afirma Mons. Ciuraneta.

Foto: Museu de Lleida Diocesà i Comarcal

La custòdia d'argent sobredaurat de la catedral de Lleida data del 1759.

L'horari de visites és el següent: de dilluns a dissabte, de 10.30 a 13.00 i de 17.30 a 19.00; els diumenges i festius, de 10.30 a 13.00. Per a visites guiades i concertades per a grups, de dilluns a divendres, de 10.00 a 12.00 i de 16.00 a 17.00. Més informació: tel. 679 018 348 (Anna López).

Jordi Curcó

Exposició de llibres litúrgics al Correllengua de Torrebesses

L'Ajuntament de Torrebesses va ser la seu de l'exposició.

TORREBESSES.— Amb motiu de la celebració del primer Correllengua al poble de Torrebesses, es va establir un diàleg obert entre la regidoria de Cultura de l'Ajuntament, diferents associacions i el Consell Pastoral Parroquial.

Fruit d'aquesta trobada, es van programar un seguit d'activitats, com ara una exposició dedicada a la llengua catalana, en la qual es presentava un apartat dedicat a la litúrgia i la influència del Concili Vaticà II en les celebracions litúrgiques amb llengua vernacla, així com una mostra de llibres litúrgics per a la celebració de l'Eucaristia en les edicions català-llatí i català. L'esmentada exposició, que va tenir molt èxit, va tenir lloc a la sala de Plens de l'Ajuntament de Torrebesses. *(J. C.)*

Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu

Kirche in Not/Ostpriesterhilfe
Kerk in Nood/Oospriesterhulp
Aid to the Church in Need
Aide à l'Église en Détresse
Aiuto alla Chiesa che soffre
Ajuda à Igreja que sofre

NADAL 2005

Estimat/ada benefactor/a:

La litúrgia de l'Advent és paradoxal. Durant quatre setmanes ens centrem a preparar la vinguda del Senyor, que va venir al món pel seu naixement a Betlem i al final dels temps tornarà. Però nosaltres, que no estem ja en temps de Crist i tampoc, encara, en la fi dels temps, quin sentit donarem a aquest Advent, per exemple, a l'expressió «prepareu el camí del Senyor»: amb quina actitud prepararem aquest camí?

Pensant una mica ràpidament, ens vénen al cap, almenys, la conversa, la pregària i les bones obres.

No ha estat un any fàcil, més aviat tot al contrari, les guerres continuen, els atacs terroristes no s'aturen, les revoltes en diferents països posen neguitosos els conciutadans sofridors, els huracans, els tifons i els tsunamis sembren la mort i la desolació en bona part de la terra, i així una sèrie d'«anormalitats» que, a poc a poc, es converteixen en «normals». Què hem de fer? No mirar-nos tant nosaltres i pensar una mica més en els altres.

És temps de compartir i això és el que fan els milers de missioners/eres, catequistes, que intenten, en la mesura de les seves possibilitats, fer un món millor, més just i més fidel a l'Altíssim. Siguem solidaris, ajudem els germans que ho necessiten, amb la pregària, l'almoina i la possibilitat de regalar a un familiar, a un amic o conegut, algun dels regals per al Nadal que us proposem.

Us volem agrair de tot cor la vostra fidelitat, les vostres pregàries valuoses i els vostres donatius generosos.

Bon Nadal i
venturós Any Nou

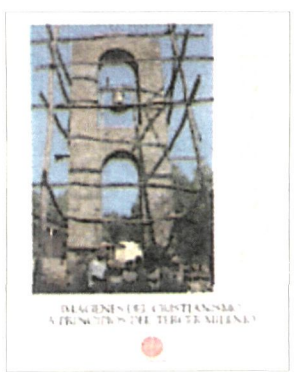

«IMÁGENES DEL CRISTIANISMO A PRINCIPIOS DEL TERCER MILENIO»
Àlbum fotogràfic de la realitat d'un gran nombre de catòlics en dificultat en l'època actual.
Donatiu: 15 €

CALENDARI FAMILIAR
Donatiu: 5 €

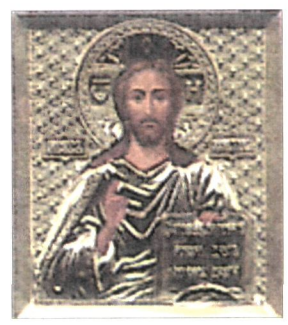

ICONA: 6X7 CM
«Crist Pantocràtor»
Donatiu: 5 €

«CIRI DE LA MARE DE DÉU DEL PERPETU SOCORS»
Amb la imatge de la Mare de Déu us oferim una rèplica de la icona que, segons la tradició, va pintar el mateix sant Lluc.
Donatiu: 10 €

Filial a Catalunya: Lluís Antúnez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona - Tel. 932 373 763 - Fax 932 187 584
BSCH: C.C.C.: 0049-1806-91-2110636317
Secretariat Nacional: Ferrer del Río, 3 - 28028 Madrid - Tel. 917 259 212 - Fax 913 563 853
a/e: ain@ain-es.org • www.ain-es.org

Els donatius a aquesta Associació són deduïbles a la Declaració de la Renda. CIF núm. Q-2800175 - H.

El nen Francesc Lluís i Salvadó, elegit bisbetó del 2005

■ Es tracta de la festa de més tradició de l'Escolania de Montserrat

MONTSERRAT.— El 6 de desembre passat l'Escolania de Montserrat va estar de festa. Amb motiu del dia de Sant Nicolau, patró dels infants, va tenir lloc la tradicional festa del bisbetó, d'origen medieval. Enguany el bisbetó va ser l'escolà Francesc Lluís i Salvadó, de 10 anys i nadiu de Tàrrega (Urgell). Havia estat escollit pels seus companys el 22 de novembre, dia de Santa Cecília, patrona de la música.

Durant la festa, Francesc Lluís i Salvadó va anar vestit amb la roba pròpia d'un bisbe, en record al bisbe sant Nicolau, i va triar el menjar de tots els membres de l'Escolania. Anava acompanyat pels altres dos escolans que van sortir escollits a la terna: Josep Oriol Pi i Rigola, d'Esplugues de Llobregat, com a vicari general, i el reusenc Jordi Gomis i Domènech, en condició de secretari del bisbetó.

El bisbetó és un alumne de primer curs —que actualment equival a 5è de Primària en l'ensenyament general—, tot i que a partir d'aquest any acadèmic serà de segon curs, en haver-se ampliat l'Escolania també al 4t de Primària. Surt escollit pels seus companys de l'Escolania. L'elecció del bisbetó es du a terme a través d'unes primàries i després d'una «intensa i democràtica» campanya electoral, que té lloc el dia de Santa Cecília.

Al llarg del dia, els pares i familiars dels escolans van ser els protagonistes de la festa. A les 16.30, es van reunir amb els alumnes del centre a la sala Puig i Cadafalch de Montserrat i van realitzar un seguit d'activitats amb ells, que va incloure un concert del conjunt coral montserratí, durant el qual van cantar *La llegenda de sant Nicolau*, musicada pel P. Àngel Rodamilans, entre d'altres peces.

Enguany va tenir lloc una altra efemèride: Joaquim Piqué, director del cor i antic escolà, va celebrar els vint-i-cinc anys de la seva elecció com a bisbetó. Per aquest motiu va tenir un paper destacat a la festa.

Els propers concerts de l'Escolania seran els següents: el dissabte 24 de desembre, a les 19.30, interpretaran el concert de Nadal a la basílica de Montserrat, dins del II Cicle de Música Sacra, juntament amb la Capella de Música de Montserrat. I el 27 de desembre, a les 21.30, l'Escolania actua al Palau de la Música Catalana de Barcelona, amb Eduard Vila a l'orgue i piano, sota la direcció de Joaquim Piqué. *(C.C.)*

Foto: Òscar Bardají

Francesc Lluís, acompanyat per Josep Oriol Pi i Jordi Gomis.

Assemblea general dels Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya a la Bisbal d'Empordà

LA BISBAL D'EMPORDÀ.— Prop de 500 joves d'arreu de Catalunya van participar en l'assemblea general de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya (MEGSJC), celebrada a la Bisbal d'Empordà els dies 26 i 27 de novembre, sota el lema «Critiquem, construïm, transformem...» La majoria de participants eren caps d'unitat i responsables d'entitats escoltes. A més de les sessions de treball, de l'aprovació de la memòria i de l'estat de comptes de l'any anterior i de la presentació i aprovació del pressupost per al curs 2005-2006, també hi va haver temps per a balls tradicionals, dinars populars i cantada d'havaneres.

Foto: Carles Sánchez

Una de les sessions de treball.

MEGSJC és una entitat sense ànim de lucre i dedicada a l'educació en el lleure. Joves d'entre 6 i 19 anys viuen l'aventura de créixer i aprendre mitjançant el mètode escolta i guia. Una proposta educativa que, a través d'activitats en petits grups, potencia la maduració i el creixement de cada nen o nena, tot transmetent els valors de la pau, la tolerància, la democràcia, el compromís amb la societat i el respecte a l'entorn.

Actualment és present en més d'un centenar de municipis catalans i compta amb 13.000 membres, dels quals 2.500 són joves educadors. Hi ha 150 agrupaments distribuïts en més de cent poblacions d'arreu de Catalunya i que s'organitzen en vuit demarcacions: Barcelonès, Baix Llobre-gat/Garraf/Alt Penedès, Girona, Lleida/Solsona/Urgell, Manresa, Tarragona, Vallés/Maresme i Vic.

El plenari va començar a les vuit del vespre del dissabte 26, a la carpa que l'Ajuntament de la Bisbal els va facilitar al passeig Marimon Asprer d'aquella localitat. L'alcalde, Ramon Romaguera, va fer-s'hi present. La nit va acabar amb un sopar i balls tradicionals amb Ives Grass i una vetllada concert amb els Kumbes del Mambo i DJJB a El Tràmit.

El diumenge, a les deu del matí, va continuar la feina amb la segona i tercera part del plenari. Van organitzar-se una sèrie de grups de treball on es va debatre sobre la cohesió social, la participació, la vertebració del territori i la persona. A la tercera part hi va assistir la secretària general de la Joventut de la Generalitat de Catalunya, Marta Rosàs. A les tres de la tarda, i després del dinar de germanor, el grup Ses Pescadors de ses Polles d'Aigua de ses Daró va acomiadar la trobada amb les seves havaneres.

Els comissaris van defensar Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi davant de la competència que representen altres agrupacions i empreses que es dediquen a les activitats del lleure, amb la diferència qualitativa que el seu model, amb més de 75 anys d'història a Catalunya, es basa en un aprenentatge vivencial. També van comentar que l'agrupament escolta Les Gavarres ha celebrat els seus 25 anys de vida. Més informació: tel. 935 902 700 (de 9.00 a 14.00 i de 15.30 a 20.30) i a/e: megsjc@escoltesiguies.org

Carles Sánchez

LES RECEPTES DE

JOAN Villaró

Una temptació ben dolça

Mentre passejàvem tranquil·lament per la Rambla de Tarragona, la meva amiga Glòria, intèrpret de l'hotel on treballàvem tots dos, es va aturar de cop i volta davant de l'aparador d'una pastisseria. Amb un gran interès mirava aquell dolç que deia «menja'm», fet amb un bescuit a trossos i recobert d'almívar. La Glòria em va mirar i, de seguida, vaig saber què volia.
«Bé, com que la setmana passada em vas convidar tu, avui ho faré jo», em va dir. I vam entrar a la botiga, on una campaneta situada a sobre de la porta va avisar la dependenta que ens va embolicar aquell caprici tan dolç.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ
c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers
Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Aprèn amb mi* truqueu al
tel. 938 793 402 • www.joanvillaro.e.telefonica.net

Mor el jesuïta Jon Cortina, defensor dels drets humans al Salvador

■ Va fundar l'Associació Pro-Recerca d'infants que van desaparèixer durant el conflicte armat en aquest país llatinoamericà

El jesuïta basc Jon Cortina, que des del 1955 treballava al Salvador en defensa de la justícia i els drets humans, va morir el 12 de desembre passat a l'hospital Nostra Santíssima Senyora del Pilar, a Guatemala, als 71 anys. El P. Cortina va patir el 14 de novembre un vessament cerebral mentre era a Guatemala. Des d'aquell dia es trobava hospitalitzat en estat greu.

Jon Cortina, nascut el 1934 a Bilbao, era jesuïta i enginyer. Va arribar al Salvador l'any 1955. Allà va treballar com a professor a la Universitat Centreamericana José Simeón Caña (UCA) de San Salvador, on el 1989 van morir assassinats sis companys seus jesuïtes, entre ells Ignacio Ellacuría, i dues dones que treballaven a la universitat. El nom de Jon Cortina va arribar a sortir en aquella ocasió entre les víctimes, tot i que ell no es trobava aquell dia a la UCA.

Acabada la guerra al Salvador i després dels acords de pau, el novembre del 1992 va iniciar la seva tasca la Comissió de la Veritat, creada per l'ONU. A Chalatenango, tres mares van denunciar a la Comissió el cas dels seus fills, que havien estat robats a Guarjila per l'exèrcit. Jon Cortina, juntament amb un col·laborador, va començar a reunir informació sobre les desaparicions i el novembre del 1993 va trobar cinc nens. A partir d'aquest moment, va rebre moltes més denúncies de familiars que havien perdut els seus fills i que tenien esperances de retrobar-los.

Jon Cortina.

Aquesta dedicació als infants desapareguts el va portar a fundar i dirigir el 1994 l'Associació Pro-Recerca, que està integrada pels mateixos familiars de les víctimes i un equip de suport operatiu. Des d'aleshores han recollit informació sobre més de 750 desaparicions i han arribat a resoldre més de 300 casos. Dels infants trobats, avui ja adolescents i joves, uns 170 s'han pogut retrobar amb els seus pares biològics.

Els infants van ser robats, segrestats per l'exèrcit en els atacs contra la població civil, dins de la política de «terra arrasada» que portava a terme l'exèrcit durant la guerra. Els portaven a casernes militars i, posteriorment, a orfenats. Després, en molts casos, van ser venuts a famílies en adopció. Alguns dels desapareguts han estat localitzats al mateix país, però també a Guatemala, Honduras, els Estats Units, França, Itàlia o Holanda. Molts d'ells han crescut creient que les seves famílies els van abandonar perquè això és el que els havien dit: que estaven vius per la generositat de l'exèrcit, que els va trobar mig morts al camp de batalla.

Lluitador per la veritat i la justícia

En un comunicat emès per l'Associació Pro-Recerca, es destaca que Jon Cortina «va buscar sempre la veritat, la veritat a la qual tots tenim dret; va treballar per la veritat i la justícia». També s'afirma que «sempre va treballar amb les comunitats, la gent senzilla que va patir la repressió i la guerra».

Cortina va estar en diverses ocasions a Catalunya, per denunciar la situació de les víctimes de la guerra civil al Salvador, especialment els infants que van ser separats de les seves famílies. En aquests moments treballava per denunciar l'incompliment, per part de l'estat del Salvador, de la sentència de la Cort Interamericana de Drets Humans pel cas de dues germanes desaparegudes. *(C.C.)*

Pastisset de caprici

INGREDIENTS:

6 ous
4 cullerades de sucre
2 cullerades de mel
5 cullerades de farina
2 cullerades de formatge fresc
margarina
almívar

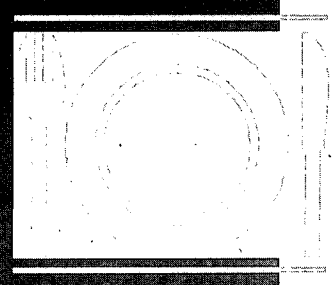

PREPARACIÓ:

Bateu, durant deu minuts, sis rovells d'ou juntament amb quatre cullerades de sucre i dues cullerades de mel. A part, munteu a punt de neu quatre clares i barregeu-les amb els sis rovells d'ou, als quals haureu afegit cinc cullerades de farina i dues cullerades de formatge fresc. A continuació, unteu un motllo amb margarina, empolseu-lo lleugerament amb farina i ompliu-lo amb la mescla que heu preparat. Després, poseu el motllo al forn, a 170 graus, durant vint-i-cinc minuts. Quan ja estigui al punt, traieu el pastís del forn, deixeu-lo refredar i cobriu-lo amb almívar.

Si teniu algun dubte d'aquesta recepta Joan Villaró us atendrà al tel. 938 793 402.

Exposició de les il·lustracions d'«El poema del pessebre» de Joan Alavedra

TARRAGONA.— El 20 de desembre es va inaugurar al Palau Municipal de Tarragona (pati Jaume I) una exposició dels originals de les il·lustracions del llibre *El poema del pessebre*, de Joan Alavedra, convertit en oratori per Pau Casals com a símbol de pau al món. La mostra, que romandrà oberta fins al 8 de gener, està organitzada per l'Ajuntament de Tarragona i l'Associació de Pessebristes de Tarragona. L'exposició està formada per vint-i-sis acrílics realitzats per l'artista Jordi Roca, dels quals n'és propietari Joan Rios i Masanell, gestor cultural i promotor d'activitats cíviques.

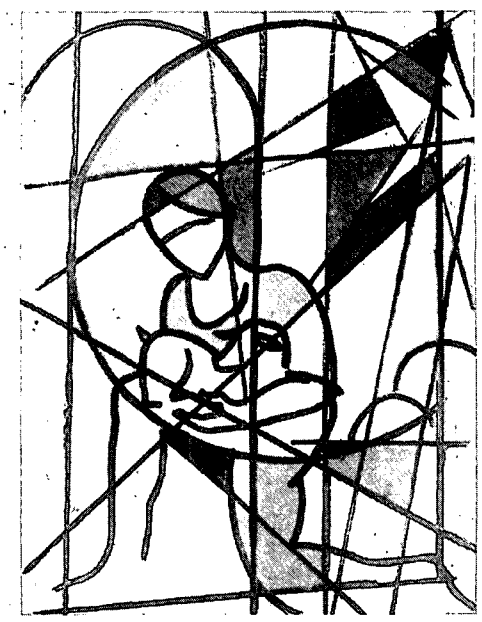

Un dels dibuixos de la mostra.

La col·lecció ha estat exposada anteriorment als llocs següents: Acadèmia Catòlica de Sabadell (1996), Palau de la Música Catalana, de Barcelona (1997), Cercle Català de Madrid (1998), El Castellet, de Perpinyà (2000), claustre del reial monestir de Ripoll (2001), Biblioteca Pública de Lleida (2002), Casal de Cultura de Girona (2003) i casa abacial del monestir de Sant Cugat del Vallès (2004). *(C.C.)*

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Nativitat de Crist

El Vaticà va emetre el 1994 aquest segell sobre la nativitat de Crist. S'hi reprodueix una magnífica obra del pintor italià Jacopo Robusti, anomenat Tintoretto (1518-1594). El Rei de Reis va néixer humil, va viure humil i va morir humil. El món actual sembla haver perdut, entre moltes altres coses, una gran virtut: la humilitat. Vull desitjar a tots els lectors un bon —i humil— Nadal, com ha de ser, ple de pau arreu del món.

El Nadal

Les espurnes d'aquella estrella
guiaven tres reis mags
sobre Betlem va parar ella
il·luminant l'hostal del Messies nat.

Aquella llum dóna pau
a tota persona humana,
un fet que a allò diví complau
amb una solidesa que agermana.

Aquest nin té una màgia
que pot captivar tota la terra
amb una fe que cultiva gràcia
i ens podria alliberar de la guerra.

L'ofrena cap aquest minyó
és l'amor fraternal;
els homes podrien viure millor
si tothom el rebés igual.

Advent nadalenc,
temps de raonament i reflexió
aquest nen diví a tothom comprèn
i ens aparta de tota mala temptació.

Aquest caliu nadalenc
ens fa sentir a tots germans;
és un amor humà i fratern,
estimar-nos així a Jesús complau.

SALVADOR PAÑELLA LONGAN

Catalunya Cristiana **ofereix, com ja és habitual en el número especial de Nadal, una sèrie de poesies sobre temes nadalencs creades pels nostres subscriptors i lectors.**

Aquest Nadal he somiat...

Que jo era profeta.
Per Déu il·luminat
cridava amb zel d'estrelles:
«Que el brindis de cava
tingui gust de vinagre!
Que l'empatx de torrons
us sàpiga a sal!
I... les rifes del Nadal consumista
siguin paper mullat.»

Cecs i sords a la Paraula, atabalats!
Convertiu-vos al silenci del desert.
Pregueu a cor obert.
Mai l'home és més gran
com quan està agenollat.

A Betlem hi trobarem
Francesc d'Assís, campió
de l'amor més pur, més poètic.
Si així ho fem:
Bon Nadal, germans! Compartirem taula.
Cantem nadales!
Ens ha tocat la «grossa» del Nadal cristià.

QUIM BLANC

Veniu, veniu, Déu Infant!

Veniu, veniu, Déu Infant!
vers la Terra que us oblida.
L'ateisme es va escampant.
Veniu baixant de seguida.

Alcem els ulls cap al Cel
tot obrint el nostre cor.
Obtindrem el Bes fet Mel
del Nostre Infinit Tresor.

Que el món comprengui l'engany
de la serp enterbolida
que ens posa un altre parany
per menjar poma podrida.

«Feu-nos veure la Claror»
de la vostra Llum sens mida.
Que el món s'ompli d'Escalfor
de l'Etern Amor que és Vida...

Mare de Déu i Mare Nostra
feu que ens neixi sempre el teu Fill...

P. JORDI M. BOU I SIMÓ

Somni del Nadal

Alcem els ulls en un paisatge,
gust llaminer d'un tros de cel,
i el petit núvol en un brancatge
és càlid niu d'un raig d'estel.

Dins les butxaques de nostra vida
guardem records de paper fi,
dibuix de lluna de blau tenyida
d'aquell pessebre del nostre ahir.

Suau cançó de solfa dolça,
que és un bressol de sentiments,
amb un coixí de verda molsa,
on jeuen tots els pensaments.

Dins nostre cor, íntim deliri,
enmig la neu, és nat un lliri.

CARME CATÀ

Medalló de la volta de la basílica de Santa Maria del Mar (Barcelona).

Nadal eucarístic

Pare meu, Pare teu;
Pare de tot el creat.
Pare meu de cada dia,
Pare nostre, que ens heu donat
el vostre Fill a l'establia.

Ell és la Resplendor, l'etern Nadal,
el sant missatger del Diví lloable;
celístia de llum viva en el portal,
el seu esguard és la claror adorable.

Messies, Salvador d'humanitat,
la divinitat és plena d'anhel
adorat infant, neix la caritat:

Jesús és el pa viu baixat del cel
un nou camí, bell i sant d'alegria
és l'esperit de Déu: l'Eucaristia.

SALVADOR MARTÍ I MASIP

No era un engaño

El Niño jugaba,
la Madre reía,
José trabajaba;
todo era alegría.

Al templo a rezar
con su Hijo fueron
y asombrados quedan
cuando hablar le oyeron.

Era una familia
de lo más normal,
pero tiene aroma
de flor celestial.

Y al pasar los años
nos han demostrado
que aquel Niño-Dios
no es ningún engaño.

CECÍLIA ARANÉS MALLOL

Miracle de l'amor a l'establia

Jesús que va trucar de casa en casa
amb refús de la gent. Pobre inquilí
tremolós a la cova! Hoste diví
amb la sort de la mare que ultrapassa

un gran somni molt bell, immens, senzill,
i que es féu realitat. «Demano un maig
d'ocells i de perfum, amb llum a raig,
per glòria i calidesa del meu Fill.

Com també un gran estel dalt de la cova
i àngels cantant una esperança nova.
Que coses per al Fill demanaria!»

Miracle de l'amor a l'establia:
«Per a vós què voleu?, pregunta el Pare.
I Maria respon: «Senyor, des d'ara
que tot ésser humà més trist i sol
en mi, pugui trobar el meu consol!»

MONTSERRAT BALAGUER TARIBÓ

LLIBRES

El pessebre, una experiència de fe

Fer el pessebre obliga a aturar-se, enmig de les angoixes quotidianes, per crear (a casa, a l'església o a qualsevol altre lloc) una presència amable i propera del Nadal, amb tot el que té de missatge cristià. En aquest llibre es presenten pessebres de tot tipus: artístics, senzills, públics, privats, tradicionals, creatius... Llegir aquestes pàgines és un recorregut amè per descobrir les moltes possibilitats d'aquesta tradició i per sentir-se animat a continuar fent el pessebre o, potser, a decidir-se a fer-lo. Així mateix, es fa referència a la dimensió pastoral i educativa del pessebre. El col·lectiu El Bou i la Mula, creat el 1999 i del qual formen part Enric Benavent i Albert Dresaire, que han coordinat aquest volum, té com a objectiu estudiar i donar a conèixer la riquesa cultural, religiosa, artística i social de la tradició del pessebre. *(C.C.)*

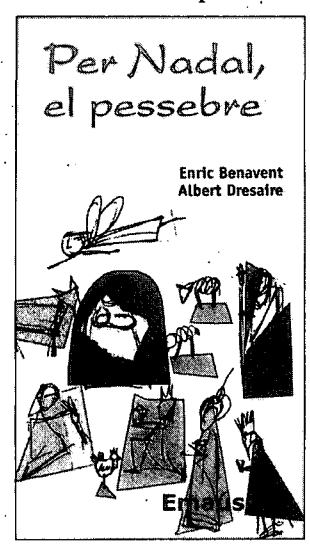

Enric Benavent i Albert Dresaire, *Per Nadal, el pessebre.* *Centre de Pastoral Litúrgica, Col·lecció Emaús, Barcelona 2005, 86 pàg.*

Vocació d'estimar i ser estimat

Santa Teresa de Lisieux i la beata Teresa de Calcuta són dues germanes espirituals que són com dos miralls que es reflecteixen mútuament, i revelen cadascuna el que, en un primer moment, no es veu en l'altra... Totes dues són testimonis paral·lels que Déu ha escollit per revelar el seu amor assedegat, la vocació de la humanitat d'estimar i ser estimat. «Dues dones de foc, mortes a un segle de distància entre elles, van voler reprendre el desig de Jesús de sadollar la seva set d'amor, Teresina i la mare Teresa», escriu Jacques Gautier, autor del llibre. I afegeix: «Els temps de sequera en la pregària silenciosa són per a les dues Tereses l'ocasió privilegiada per unir-se al "tinc set" de Jesús, qui tan sovint pateix per ser oblidat de les seves germanes i germans. Els seus cors descansen en el seu centre que és el Cor de Jesús. Elles li retornen amor amb amor.» *(C.C.)*

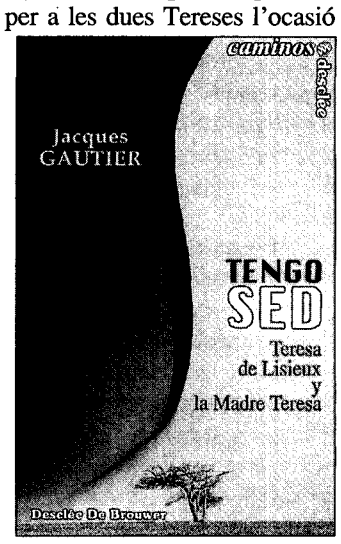

Jacques Gautier, *Tengo sed. Teresa de Lisieux y la madre Teresa.* *Editorial Desclée De Brouwer, Col·lecció Caminos Desclée, Bilbao 2005, 115 pàg.*

Cap a la fraternitat universal

Aquest llibre explica la història de la Clàudia i la Sara. La senyora és la Clàudia —la dona de Pilat, la qual va advertir el seu marit de no fer res contra el «Just»—, una matrona romana educada en el paganisme. L'esclava és la Sara, una jove jueva d'origen humil que treballa al servei de la Clàudia. Dues vides aparentment allunyades que acabaran unides en un mateix destí. El sacerdot i teòleg Antonio Marcos recrea, a través d'aquestes dues dones, la Passió de Crist, els orígens del cristianisme, la conformació de les primeres comunitats, la tasca pastoral de Pau... i enllaça aquests fets en una atractiva ficció narrativa basada en els relats bíblics. Segons l'autor, la fraternitat universal «és el camí que han recorregut aquestes dues dones, tan diferents i tan unides en l'amor més fraternal. Han fet un llarg camí de fe i esperança, una cosa tan necessària als nostres dies». *(C.C.)*

Antonio Marcos García, *Señora y esclava. Dos mujeres creyentes.* *Editorial Verbo Divino, Estella 2005, 197 pàg.*

Claret

Roger de Llúria, 5 • 08010 Barcelona
Tel. 933 010 887 • Fax 933 174 830 • A/e: editorial@claret.es
www.claret.es

Compendi de la doctrina social de l'Església
Un recull sistemàtic que servirà per a sostenir i esperonar l'acció dels cristians en el camp social.
Documents, 45. 510 pàg. PVP: 23,00 €

Lluís Armengol i Bernils
Mags per un dia
Tres persones que no es coneixen reben un encàrrec ben especial dels reis d'Orient.
158 pàg. PVP: 15,00 €

Anselm Grün
Perquè la teva vida respiri llibertat
La saviesa dels antics ens ajuda a purificar-nos i a ser més lliures.
Gresol, 9. 178 pàg. PVP: 15,00 €

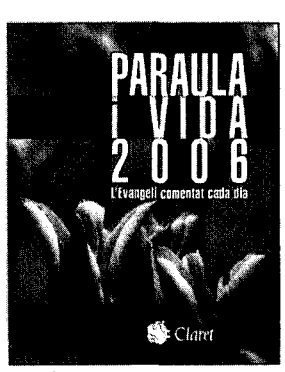

Paraula i Vida 2006
L'evangeli de cada dia acompanyat amb comentaris i meditacions.
11x14 cm. 432 pàg. PVP: 3,00 €

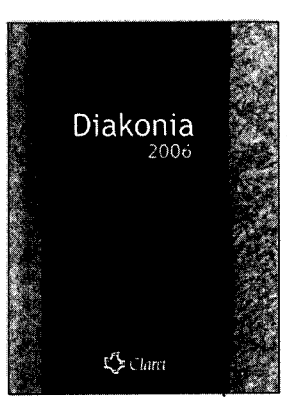

Diakonia 2006
L'agenda pastoral de butxaca per a l'Església de Catalunya.
9 x 13 cm. 272 pàg.

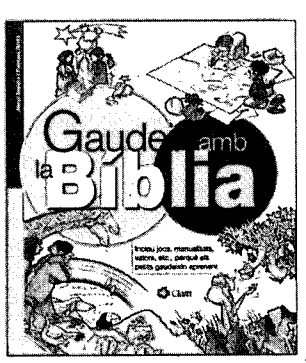

Mercè Segarra • Francesc Rovira
Gaudeix amb la Bíblia
Activitats pensades per introduir els infants en el món de la Bíblia.
96 pàg. PVP: 15,50 €

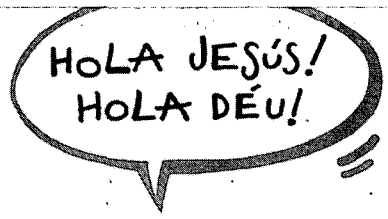

Una nova col·lecció de llibres adreçats als més petits de la casa. «Hola Jesús, hola Déu!» és un instrument per anar construint entre grans i petits, sobretot al si de la família, els significats comuns de la fe en Jesús.

Característiques de la col·lecció:
Il·lustracions de Roser Bosch
Enquadernació en cartoné
24 pàgines. Format: 21 x 24 cm
PVP: 8,00 € cada llibre
Edicions en català i en castellà

Títols publicats:
- *Pare Nostre*
- *Ara que fem el pessebre*
- *Gràcies pel Sol i per la Lluna*
- *Tot jo et dono gràcies*

En preparació:
- *Jesús, saps què...?*
- *Gràcies per estimar-nos tant*

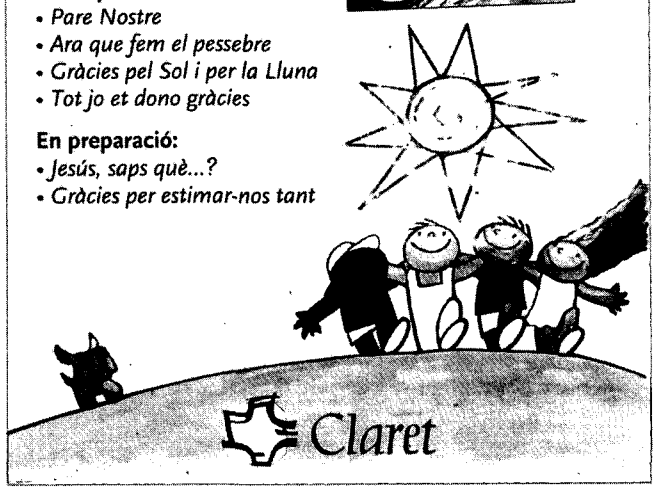

Claret

La crítica literària d'aquesta setmana

Planeta rosa...

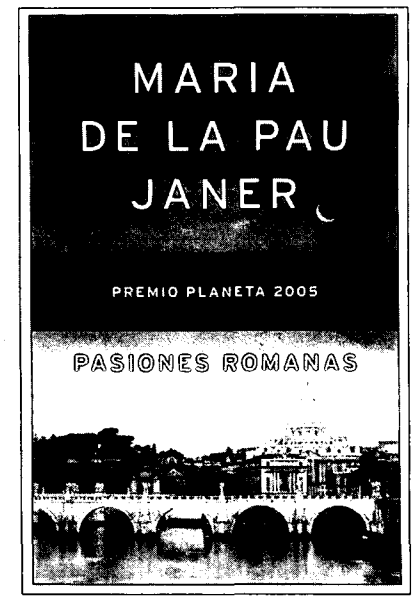

Maria de la Pau JANER
Pasiones romanas.
Planeta, Barcelona 2005, 448 pàg.

Roma com a escenari, places, carrerons, monuments... No gaire més. Maria de la Pau Janer abandona la seva Mallorca natal i trasllada tots els seus estris literaris a la ciutat del Tíber, de la Piazza Navona, del Campo dei Fiori. I allà comença a explicar les històries d'amors i desamors d'unes quantes dones. Totes giren entorn de Dana, la locutora de Ràdio Palma.

Històries d'amors i desamors que es desenvolupen a un ritme relativament lent, però que repeteixen el mateix esquema. Fascinació, avorriment, mort...

Perquè *Pasiones romanas* acaba sempre amb la frustració i el desengany d'amors traïts, o de morts successives. Sempre el segell de la caducitat després de les esplendors, l'entusiasme, els silencis, i tota la parafernàlia necessària perquè el lector no es distregui, i recordi que treu el camp al món misteriós dels amors fulgurants, i els ocasos imprevisibles, en els moments de passió...

Seran amors de la classe acabalada, o de la gent vulgar, hi haurà moments d'exaltació i llàgrimes d'impotència, hi haurà, en fi, tots els ingredients de la novel·la sentimental, descoberta fa centenars d'anys, i que en la literatura popular espanyola actual té com a màxim representant Corín Tellado...

Encara que pesi a la flamant Planeta 2005, tot el que ella ens explica ja ho ha dit, amb més humilitat, aquesta dona que, segons la Unesco, és l'escriptora que ha publicat més. I un comentarista afegeix que les seves novel·les d'amor i desamor són fruit de la seva feina incansable... Els seus personatges són dones d'avui que viuen històries romàntiques, passions, aventures eròtiques, matrimonis trencats, que lluiten per la seva felicitat...

La síntesi de *Pasiones romanas* no pot ser més exacta. Es poden dir Dana, Antònia, Matilde, Marta, Mònica, totes convergeixen en l'entusiasme inicial, la fantasia, la il·lusió, la sospita, la decepció, la tristesa desoladora del fracàs...

És evident que tot es pot embolicar amb el paper de plata d'un estil més o menys original, i en un esforç de no deixar res per dir, que endolceix el que és positiu i omple de fosc or els aspectes negatius. A tot això hi podem afegir una cosa en la qual Corín Tellado és especialista, i que es va traslladar fa temps als consultoris sentimentals. Es podria fer una antologia de consideracions i reflexions que MPJ sembra a les seves pàgines. No sobresurten per la seva originalitat, però en el clímax d'un instant de tensió l'autora deixa albirar el fons de sentit comú i de commiseració, que l'envaeix davant del que acaba d'escriure. Són pensaments que potser volen ser originals, però que amb prou feines van més enllà de faules beneites, com de full de calendari.

Escriure novel·les deu ser una tasca pesada i lenta. Sobretot si s'alterna amb la vida acadèmica, i si a qui escriu no se li acudeixen situacions originals... i això és una pena, tot i que la quantia del premi és un bon alleujament.

Una consideració final... quina pena que es reflecteixi una societat sense cap valor, sobretot quan es parla de la relació home/dona... És tan senzill enviar-ho tot en orris, encara que hi hagi fills, i hi hagi hagut promeses d'amor adult? A *Pasiones romanas* no hi ha cap moment en què parli la veu de la consciència, i una cosa tan seriosa com és el matrimoni, la fidelitat, l'amor, la nostra autora ho transgredeix tot amb frivolitat, i acaba tot com un autèntic desastre. Qui va dir que la novel·la ha de ser una escola de bons costums? Així li va al nostre planeta Terra...

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Federació Sardanista de Catalunya
web: http://fed.sardanista.com

Creix la col·lecció de llibres Mos

El Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya acaba d'editar sengles treballs elaborats per dues personalitats rellevants de l'àmbit sardanista com són Joan Domènech Moner i Josep Vidalou. Dos treballs de factura diferent, però que coincideixen en el propòsit d'aportar dades biogràfiques sobre dos músics amb un apreciable bagatge de creacions musicals sardanistes: Josep Viader i Manuel Saderra i Puigferrer.

Al principi de desembre es va presentar el llibre *Josep Viader, entre la música de cobla i la polifonia*, de Joan Domènech Moner. L'acte va comptar amb la presència de l'autor i del biografiat.

L'altre llibre de la col·lecció Mos es va presentar el novembre a Ceret. Porta per títol *Mirades sobre Manuel Saderra Puigferrer (1908-2000)* i és un recull de vivències personals de Josep Vidalou al voltant del recordat compositor gironí. Aquest volum ha estat publicat en francès i en català, amb dos prefacis escrits pel músic rossellonès Pascal Comelade i el cantant Lluís Llach.

D'altra banda, cal remarcar que el Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya, promotor de la col·lecció, prepara el número 250 de la revista *Som* amb una gran festa que tindrà lloc el 27 de gener a Bescanó.

Sardanes premiades a Ceret

El certamen Ceret Banyoles ha fet públic el resultat de la 21a edició en el decurs d'un concert que la cobla Mil·lenària va oferir a la sala Unió de Ceret.

Enguany s'hi van presentar 18 propostes. Jaume Cristau ha obtingut el primer premi amb la sardana *Serenor*, mentre que el públic va adjudicar el premi popular a *Cirerer florit*, de Josep Solà. El segon premi va ser per a *Els juncans*, d'Esteve Palet. *(C.C.)*

PUBLICITAT A:

CATALUNYA CRISTIANA
(EDICIÓ SETMANAL)

BUTLLETÍ DE L'ARQUEBISBAT DE BARCELONA
(EDICIÓ MENSUAL)

GUIA DE L'ESGLÉSIA DE L'ARXIDIÒCESI DE BARCELONA
(EDICIÓ ANUAL)

RÀDIO ESTEL
24 H AL DIA

Informeu-vos al telèfon: **934 092 810**
Fax: 934 092 820 c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69
08014 Barcelona — e-mail: publicitat@catcrist.com

Catalunya Cristiana
Una xarxa per a l'evangelització

Subscriviu-vos-hi ara
només per 90,70€ l'any

Desitjo subscriure'm al setmanari CATALUNYA CRISTIANA durant un any (52 números)

Edició en català ☐ Edició en castellà ☐

Nom _____ Cognoms _____

Adreça _____ Població _____

D.P. _____ Tel. _____ N.I.F. _____

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament de 90,70€ per any
☐ Amb dos pagaments semestrals de 45,35€
☐ Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació)
☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,
Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meva subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular _____ Data _____

Entitat | Oficina | DC | Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:
CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona
Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

Serà possible clonar un mamut?

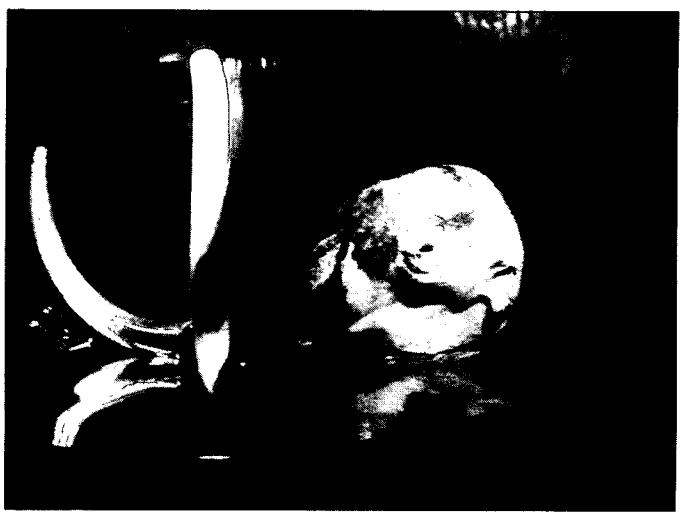

Un grup de científics japonesos diuen que sí i que estan disposats a fer-ho. La idea sembla desgavellada, però potser no arriba a absurda. La que sí que era absurda era la que es pressuposava a la pel·lícula Jurassic Park, de fa uns anys, que considerava possible fer renéixer dinosaures a base d'ADN trobat a l'interior del tub digestiu de mosquits fòssils, englobats en ambre, que els havien xuclat sang. A més de la impossibilitat d'extreure sang a través de la pell duríssima dels grans rèptils per part dels mosquits, hi havia la improcedència dels altres passos necessaris per a l'obtenció d'ous de dinosaure, del tot irrealitzables. El que ara es té és molt diferent: el mamut que es trobà a Yukagir (Sibèria) només fa uns 18.000 anys que morí i s'ha conservat pràcticament intacte immers en els gels siberians. No hi ha cap dificultat per obtenir-ne cèl·lules en perfecte estat. Aquest mamut ha estat exposat al Japó a l'Expo 2005 d'Aichi, on esdevingué una de les atraccions més concorregudes del gran públic.

El científic Niochi Tsutsui ha dit: «Pràcticament ja no queden dificultats tècniques per clonar aquest animal.» Ho exposà en una reunió que tingué amb Aleksandr Akimov, vicepresident de la república russa de Iacútia, que és on es trobà l'enorme proboscidi. El japonès té ganes de fer-ho, però hi ha afegit: «Sospesarem curosament els pros i els contres abans de decidir la clonació del mamut, perquè cal tenir en compte les possibles conseqüències negatives que això pot reportar per al món animal.»

El que sí ja és segur és que es farà l'estudi de la constitució de l'ADN del mamut siberià, perquè podria il·lustrar sobre el perquè de la seva extinció.

I si es fes la clonació, quin mètode se seguiria? S'hauria de trobar un animal receptor i aquest no pot ser altre que un elefant. Encara que els japonesos no ho hagin dit se suposa que nuclis de les cèl·lules mamut s'inseririen en cèl·lules embrionàries d'elefant indi, que és el parent genètic més proper. I després es repetiria el procés en els descendents fins a aconseguir un animal que seria mamut en un 88%. Ja es veu que un mamut perfecte no seria possible, però sí un quasi-mamut.

Si això s'arriba a fer ja ho sentirem a dir. Però, modestament, creiem que els científics tenen molts altres camps més útils per fer investigacions...

Actualitats científiques

Per Francesc Nicolau, *professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya*

L'astronomia en la seva història

26 Christiaan Huygens (1629-1695)

Era contemporani de Picard i de Cassini. Va participar notablement en el progrés de la ciència de la natura a l'Europa del segle XVII. No cal dir que els avenços de la física influïren, i molt, en els de l'astronomia, i si bé Huygens es distingí sobretot com a físic eminent —el més destacat que hi hagué entre Galileu i Newton— també va contribuir, i precisament perquè era físic, en molts aspectes de la ciència dels astres. Per això també té un lloc en la història de l'astronomia.

Físic genial

Christiaan Huygens va néixer, catorze anys abans que Newton, a l'Haia, fill de Constantijn Huygens (de vegades es troba escrit Huyghens), que era un diplomàtic, amic de Descartes, i ocupava un bon lloc al govern. Això va fer que pogués tenir una bona educació. Des del 1645 va estudiar a Leiden dret i matemàtiques. Després passà a la física.

L'espai i el temps són dues magnituds fonamentals de la física. Huygens va voler inventar dos aparells per poder mesurar-les totes dues amb la màxima exactitud. Va ser èmul de Picard en la precisió. Per a l'espai va inventar el que en digué un *micròmetre*, que permetia amidar angles amb un error de pocs segons; i per al temps, el rellotge de pèndol. Aquest segon invent li va donar celebritat. Fins aquell moment els millors rellotges existents eren les clepsidres, a base d'aigua, que no podien apreciar més que fraccions grans d'hora. Ja s'havia ideat també una mena de rellotges mecànics que indicaven l'hora per mitjà d'un descens gradual d'uns pesos, però no eren més exactes que les clepsidres. Aplicant allò que havia dit Galileu de l'isocronisme del pèndol, Huygens, el 1656, quan feia setze anys de la mort del savi italià, va posar un pèndol unit a la maquinària d'un rellotge que amb l'ajut d'uns pesos aconseguia l'energia necessària per fer que el pèndol no parés a causa de la fricció i obtingué el millor amidador del temps de l'època. Així començà l'era de la mesura exacta de les hores, amb minuts i segons. Fou un invent utilíssim per als observatoris astronòmics. Ben aviat l'adoptaren tots.

La fama de Huygens ja va créixer a partir d'aleshores per tot Europa. A Anglaterra l'elegiren membre de la Royal Society el 1663, a França Lluís XIV el cridà, en el seu afany d'aplegar savis per a glòria del seu règim i, com Picard, Cassini, Römer i altres, va entrar de membre de l'Acadèmia de Ciències de París, que s'acabava de fundar. Huygens es posà a viure a París i el ministre Colbert li assignà una pensió anual. El 1673 publicà el tractat *Horologium oscillatorium* («Rellotge oscil·lador»), que a més de la forma matemàtica de l'oscil·lació del pèndol, exposava les descobertes que havia fet sobre força centrífuga, moviment dels cossos en diverses corbes i càlculs de moments d'inèrcia. El 1681 es publica l'Edicte de Nantes, i ell, per la seva condició de protestant, hagué de deixar França i retornà al seu país.

Com a físic hem de dir que l'obra més rellevant que va escriure va ser *Traité de la Lumière* («Tractat de la llum»), que havia començat el 1678 però que no publicà fins el 1690. Hi exposava, contra la idea corpuscular de Newton, que la llum és un moviment oscil·latori longitudinal, com el so en l'aire. I declarava que la idea no era original seva: «abans que jo», deia, «ja han començat a considerar les ones de la llum el senyor Hooke i el pare Pardies» (aquest P. Pardies era un jesuïta francès que li havia comunicat aquesta teoria i havia mort sense publicar-la). Hi posava com a principi bàsic que «qualsevol punt del front d'una ona lluminosa és també centre emissor de noves ones». La gran autoritat de Newton va fer que no s'acceptés el que deia el físic holandès. Haurem d'esperar un segle i mig per veure com la teoria ondulatòria és acceptada per la comunitat dels físics, però amb una modificació essencial: Agustin Fresnel (1788-1827) demostrarà que es propaga en ones transversals i no longitudinals com creia Huygens. També es veié que era cert que la velocitat de la llum minva en augmentar la densitat del medi que travessa, com deia el *Traité* de Huygens, tot al contrari del que afirmava Newton.

La seva contribució a l'astronomia

El germà de Christiaan Huygens treballava per millorar un telescopi, i ell, el 1655, tot ajudant-lo, trobà la manera de polir les lents amb més bon resultat. I es fabricà telescopis que ben aviat li proporcionaren descobriments: que a la constel·lació d'Orió hi ha un enorme núvol còsmic amb estrelles al seu interior; que el planeta Saturn té un satèl·lit més gran que els quatre de Júpiter i l'anomenà Tità (Cassini encara n'hi trobà quatre més, com vam dir); que allò que havia vist Galileu que Saturn era com un astre triplicat, és que en realitat el rodeja un gran anell equatorial sense cap punt de contacte amb l'astre (Cassini dirà que en realitat són dos anells i ara sabem que encara s'hi poden veure moltes més divisions); que el planeta Mart presenta regions més fosques, i posà nom a la més notable com si fos un «Gran Pantà» (ara s'anomena *Syrtis Maior*, i ja sabem que no és pas d'aigua), i li fou suficient, observant-la, per poder dir que Mart també gira sobre el seu eix.

També es pot dir que la invenció del pèndol va ser una troballa de progrés per a l'astronomia, ja que l'ajut que li proporcionà va ser molt important. A més, la fórmula matemàtica que Huygens obtingué per a l'oscil·lació pendular va donar un mètode per trobar el valor de l'acceleració de la gravetat en els diferents punts de la superfície terrestre, fet que, com vam dir, va fer que Picard demostrés la variació gravitatòria en funció de la latitud. I, de retruc, que Newton pogués comprovar la identitat entre gravetat i atracció còsmica.

El problema de saber a quina distància es troben les estrelles no estava pas resolt al temps de Huygens. Els astrònoms que admetien l'heliocentrisme de Copèrnic veien que havien d'estar molt lluny perquè no s'hi veu diferència al llarg de l'any encara que variï la posició de la Terra. Huygens volgué resoldre el problema amb una suposició molt agosarada: totes les estrelles deuen ser iguals i si llueixen diferent és que unes són més a prop i altres més lluny; el Sol és una estrella més i l'estrella més brillant del cel és Sírius, cosa que vol dir que és la més propera. Així, si mirem quanta llum ens n'arriba i quanta en rebem del Sol i en fem la proporció sabrem quant és de més lluny. Així raonà Huygens i li sortí per a Sírius una distància que era una vintena part de la que realment li correspon. I és que, com ara sabem, és 26 vegades més brillant que el Sol i no és la més propera. Allò que Huygens creia que totes les estrelles deuen fer la mateixa llum és erroni; unes brillen més que altres. Però, així i tot, va mostrar que efectivament les estrelles són molt lluny.

Va morir a l'Haia catorze anys després d'haver retornat de París, que és on havia fet la majoria de les seves descobertes.

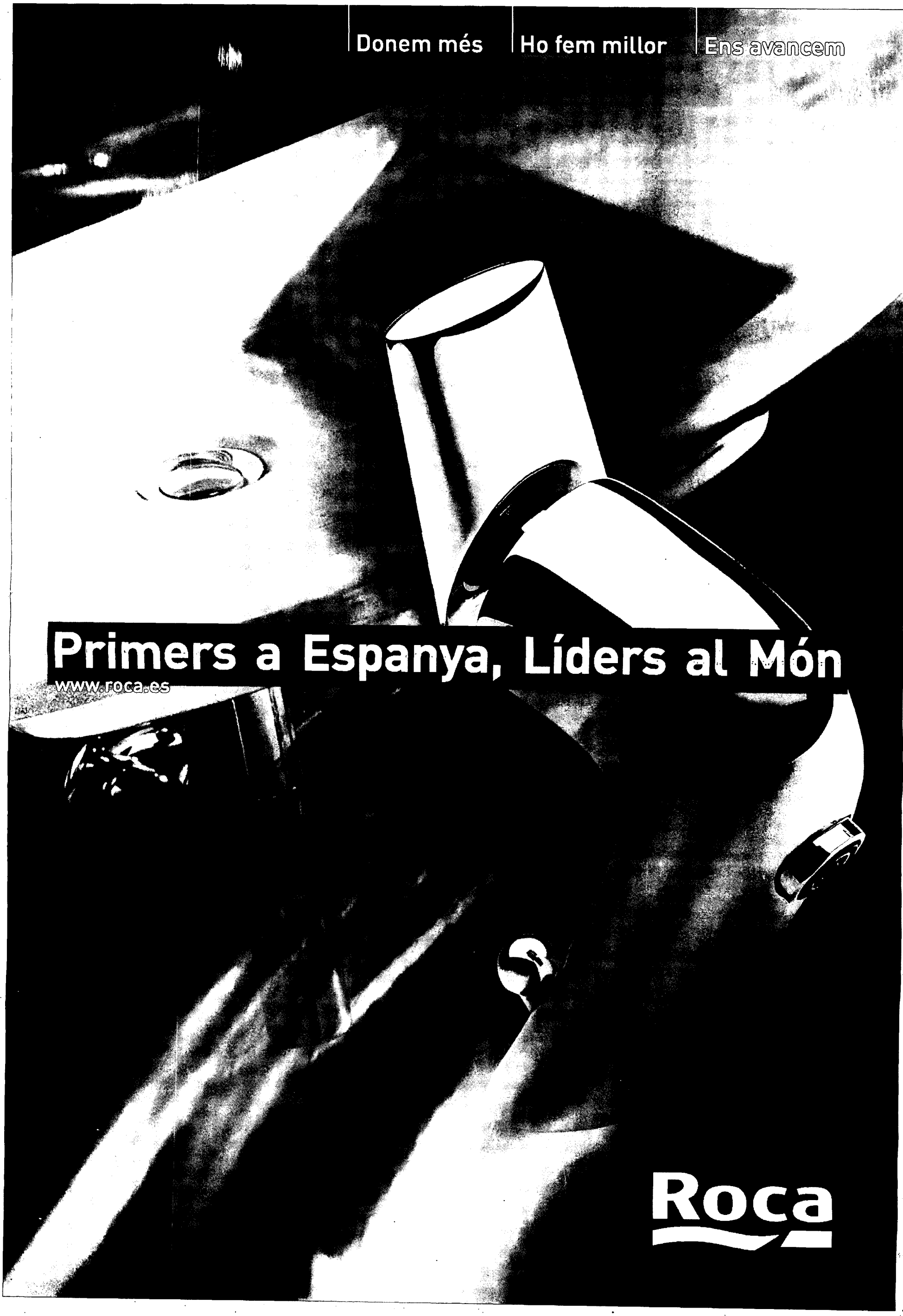
Donem més
Ho fem millor
Ens avancem
Primers a Espanya, Líders al Món
www.roca.es
Roca

RÀDIO

ràdio estel

GRAELLA DE PROGRAMES

De dilluns a divendres

07.00-08.00 *El tren de les set* (reflexió)
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santoral
08.00-09.00 *El Primer Cafè* (informatiu i tertúlia)
09.00-22.00 *Radiofórmula*
22.00-23.00 *Finestra oberta* (l'actualitat de l'Església)

Dilluns

19.00-20.00 *Sense embuts*
23.00-00.00 *Planeta Blau* (medi ambient)
00.00-01.00 *Pregària de Completes*
La gran diferència (selecció musical)
01.00-02.00 *Ressons* (música en català)
02.00-02.30 *Dietaris*
Evangeli
Espurna d'Alba
02.30-07.00 *Música instrumental-Radiofórmula*

Dimarts

19.00-20.00 *Coneixes Jesús?*
23.00-00.00 *Radiofórmula*
00.00-01.00 *Pregària de Completes*
La gran diferència
01.00-02.00 *Ressons*
02.00-02.30 *Dietaris*
Evangeli
Espurna d'Alba
02.30-07.00 *Música instrumental-Radiofórmula*

Dimecres

19-00-20.00 *Parlem clar*
23.00-00.00 *Radiofórmula*
00.00-01.00 *Pregària de Completes*
La gran diferència
01.00-02.00 *Ressons*
02.00-02.30 *Dietaris*
Evangeli
Espurna d'Alba
02.30-07.00 *Música instrumental-Radiofórmula*

Dijous

19.00.20.00 *Temps d'oci*
23.00-00.00 *Radiofórmula*
00.00-01.00 *Pregària de Completes*
La gran diferència
01.00-02.00 *Ressons*
02.00-02.30 *Dietaris*
Evangeli
Espurna d'Alba
02.30-07.00 *Música instrumental-Radiofórmula*

Divendres

23.00-00.00 *Amb llum pròpia* (personatges famosos)
00.00-01.00 *Pregària de Completes*
La gran diferència
01.00-02.00 *Ressons*
02.00-02.30 *Dietaris*
Evangeli
Espurna d'Alba
02.30-07.00 *Música instrumental-Radiofórmula*

Dissabte

07.0-08.00 *El tren de les set*
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santoral
08.00-10.00 *Radiofórmula*
10.00-11.00 *A tota costa* (submarinisme)
11.00-14.00 *Trotamundos* (turisme rural)
14.00-00-00 *Radiofórmula*
00.00-01.00 *Pregària de Completes*
La gran diferència
01.00-02.00 *Ressons*
02.00-02.30 *Dietaris*
Evangeli
Espurna d'Alba
02.30-07.00 *Música instrumental-Radiofórmula*

Diumenge

07.00-08.00 *El tren de les set*
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santoral
08.00-09.00 *Radiofórmula*
09.00-10.00 *Tot sardana*
10.00-12.00 *Rutes per Catalunya* (excursions)
12.00-18.00 *Radiofórmula*
18.00-18.30 *La taula de l'Evangeli* (comentari de les lectures dominicals)
18.30-20.00 *Avui és el dia del Senyor* (prèvia i Eucaristia des de la catedral de Barcelona)
20.00-21.00 *La cantata del diumenge* (música de Bach)
21.00-23.00 *Melodies de fe* (música cristiana)
23.45-00-00 *Moments a mitjanit* (reflexió cristiana)
00.00-00.30 *Pregària de Completes*
00.30-01.00 *Cova de Country*
Jazz
01.00-02.00 *Ressons*
02.00-02.30 *Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba*
02.30-07.00 *Música instrumental-Radiofórmula*

ràdio principat FM 105.0

Desconnexions de Ràdio Estel

De dilluns a divendres:
09.00 *Informatiu matí + el temps + agenda*
10.30 *Agenda*
12.00 *Butlletí informatiu*
14.00 *Informatiu migdia + el temps + agenda*
16.00 i 18.00 *Butlletí informatiu*
18.30 *Agenda*
20.00 *Informatiu vespre + el temps + agenda*
20.30 *Música Principat* (Dl., Dm., Dc.)
La Taula de l'Evangeli (Dj.)
Església d'Urgell (Dv.)

Dissabte
08.00 *Agenda*
14.00 *Agenda*
16.00 *Agenda*
17.30 *Agenda*

Diumenge
08.00 *Agenda*
14.00 *Agenda*
16.00 *Agenda*
17.30 *Agenda*

RÀDIO BARCELONA (La Cadena SER)

RÀDIO BARCELONA (OM 666)
Diumenge - De 22.00 a 23.00h,
Objectiu, l'home
Programa de valors humans: fets, el cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach. (Edita i presenta: J.M. Alimbau.)

TELEVISIÓ

2

Dissabte 24

21.15 *Concert de Nadal*
Retransmissió del concert especial de Nadal des del Vaticà.
23.55 *Missa del Gall*
Des de la basílica de Sant Pere de Roma, Missa del Gall oficiada pel papa Benet XVI.
Comentaris del pare Ignazio Arregui.

Diumenge 25

08.45 *Islam hoy*
Programa de la comunitat islàmica.
Director: Mohamed Chakor.
09.00 *Buenas noticias TV*
Programa de la comunitat evangèlica.
Director: José Pablo Sánchez Núñez.
09.15 *Shalom*
Programa de la comunitat jueva.
Director: Benito Garzón.
10.00 *Últimas preguntas*
«¿Quién es Jesús?»
Qui és Jesús? Com va ser el seu naixement i la seva infantesa? Qui eren els seus germans?
Directora: M. Ángeles Fernández.
10.25 *Testimonio*
«Feliz Navidad.»
Sor María Dolores Gil, filla de la Caritat, ens felicita el Nadal i aprofita per explicar-nos una curiosa experiència d'inserció social.
Director: Isidro Catela.
11.00 *Santa Missa de Nadal*
Retransmissió de la Missa de Nadal des de l'abadia de Nostra Senyora de la Maigrauge, de Suïssa.
12.00 *Benedicció Urbi et Orbi*
Felicitació i benedicció des de Roma, impartida pel papa Benet XVI.
14.00 *Concert de Nadal Fundació Pare Arrupe*

Dilluns 26

17.00 *Pueblo de Dios*
«Zambia, el agujero negro de la pobreza.»
Director: Julián del Olmo.

K3 33

Dissabte 24

12.00 *Missa del Gall*
Retransmissió de la Missa del Gall des de la Seu Nova de Lleida, presidida pel bisbe de la diòcesi, Francesc Xavier Ciuraneta.

Diumenge 25

10.15 *Signes dels Temps*
Magazín sobre temes d'Església que inclou diferents seccions com ara reportatges, entrevistes, comentaris de llibres, comentari de l'Evangeli, secció de cinema, etc.
Director: Francesc Rosaura.

TVIM

Divendres 23

20.00 *Creure avui*
Programa de notícies, reportatges culturals i entrevistes des del vessant religiós. Cada setmana ofereix també l'agenda d'activitats de l'arxiprestat de Mataró i l'espai *Temps de reflexió*.
El programa es repeteix el dissabte a les 12.30 h.

Més tv

Cada diumenge

Als quatre vents
Espai escrit i dirigit per Mons. Jaume Pujol que s'emet a les 10.00, 12.00 i 14.00 hores.
El programa també s'emet pel Canal Reus TV a les 8.30 i es repeteix cada quatre hores.

ràdio estel

Música i missatge

ràdio principat

Barcelona 106.6
Tarragona 100.6
Catalunya Central 93.7
Girona 103.4
Tortosa 90.1
Garraf 96.8
Vic 91.3
Lleida 91.5
Cerdanya 104.4
La Seu d'Urgell 105.0
Andorra 107.5

www.radioestel.com

DESEMBRE ÉS EL MES CONSAGRAT A LA IMMACULADA CONCEPCIÓ

NADAL

• **PREGÀRIA.—** El **22 de desembre**, a les 20.00, al santuari-parròquia de Santa Teresina de Lleida, tindrà lloc un espai de pregària amb la participació de tots els grups parroquials per celebrar el Nadal.

• **REFLEXIÓ.—** El **22 i 29 de desembre**, a les 20.30, Mn. Xavier Morlans, teòleg i cantautor, impartirà dues sessions sobre *Si el Nadal et causa malestar vine, si vols, a fer-t'ho mirar*, on analitzarà les causes de la depressió nadalenca i proposarà solucions. Serà a la parròquia de Sant Ramon de Penyafort, rambla de Catalunya, 115 - Barcelona.

• **CONCERT BENÈFIC.—** El **23 de desembre**, a les 21.00, a l'església de Sant Llorenç de Lleida, concert de Nadal de la Capella de Música de Sant Llorenç, dirigida per Lluís Virgili i Trilla, en benefici del Voluntariat Vicencià de la parròquia de Sant Andreu, de l'Associació de Caritat de Sant Vicenç de Paül.

• **ESGLÉSIA SANT GAIETÀ.—** El **23 de desembre**, a les 21.00, concert de Nadal amb el cor Tesalia, dirigit per Gemma Tatay; el **24**, a les 23.45, *Cant de la Sibil·la*, nadales i Missa del Gall. Més informació: c/ Consell de Cent, 293 - Barcelona, tel. 934 549 863.

• **MUSEU EPISCOPAL DE VIC.—** El **23 i 28 de desembre**, de 10.30 a 12.00, joc de pistes amb les tradicions de Nadal per a nens i nenes de 6 a 10 anys. Cal fer la reserva prèvia. Més informació: www.museuepiscopalvic.com

• **PARRÒQUIA DE LA MARE DE DÉU DE LA BONANOVA.—** El **24 de desembre**. a les 20.00, Missa del Pollet (per a famílies amb nens); a les 24.00, Missa del Gall amb el *Cant de la Sibil·la*, interpretada per Maria del Mar Bonet. La coral participarà en els cants de l'eucaristia i la col·lecta serà per al Casal dels Infants del Raval. Pl. Bonanova, 12 - Barcelona, tel. 934 175 858.

• **TIBIDABO.—** El **24 de desembre**, a les 24.00, Missa del Gall. Horari de misses de Nadal: 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 17.00 i 19.00; Rosari, vespres i benedicció eucarística, a les 18.00.

• **CLARISSES DE PEDRALBES.—** El **24 de desembre**, a les 18.00, I vespres i benedicció de la imatge del Nen Jesús; a les 19.00, primera missa de Nadal; a les 23.00, missa de la Nit de Nadal; el **25**, a les 12.30, missa del dia de Nadal; a les 19.00, II vespres de Nadal.

• **CATEDRAL DE BARCELONA.—** El **24 de desembre**, a les 23.10, ofici de vigília amb la Missa del Gall, presidida per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach; el **25**, a les 10.45, cant de laudes a l'església de Sant Sever; a les 11.15, benedicció del pessebre del claustre; a les 11.30, eucaristia presidida per Mons. Martínez Sistach, en la qual impartirà la benedicció papal.

• **CATEDRAL DE GIRONA.—** El **24 de desembre**, a les 23.30, litúrgia de les hores: ofici de lectures (matines); a les 24.00, missa del Gall presidida pel bisbe de Girona, Mons. Carles Soler, i concelebrada pel Capítol de canonges. Després, adoració del Nen Jesús, a la capella de l'Anunciació, amb cants litúrgics i populars; el **25**, a les 11.00, solemne missa major conventual presidida pel bisbe Carles Soler i concelebrada pel Capítol de canonges.

• **PASTORAL DEL SORD.—** Celebracions nadalenques amb llengua de signes per a sords: el **24 de desembre**, a les 24.00, Missa del Gall, a la capella del Santíssim de la parròquia de la Puríssima Concepció (c/ Roger de Llúria, 70 - Barcelona); el **31 de desembre i 5 de gener**, a les 18.30, misses de vigília a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta, 68 - Barcelona).

• **CONCERT.—** El **25 de desembre**, a les 21.30, concert de Nadal a càrrec de l'Orfeó Nova Solsona a la catedral de Solsona.

EXPOSICIÓ DE PESSEBRES

• **AGRUPACIÓ DE PESSEBRISTES DE TERRASSA.—** Presenta el 63è pessebre oficial, fins al **8 de gener**, a la catedral del Sant Esperit, els festius d'11.30 a 13.30 i de 17.30 a 20.30; els feiners de 18.30 a 20.30.

• **CAPELLA DEL PEU DEL ROMEU.—** Al carrer Major de Lleida, diorames del LXXI Concurs de Pessebres; diorames de les mestres pessebristes Joaquima Barrufet i Paulina Ametller. Obert durant **totes les festes** de Nadal, de 18.00 a 20.00.

• **PATI DEL PALAU DE LA PAERIA.—** Primers premis del XXXI Concurs Infantil i Juvenil de Pessebres. Obert durant **totes les festes** de Nadal.

• **ASSOCIACIÓ DE PESSEBRISTES DE VILAFRANCA DEL PENEDÈS.—** Fins al **22 de gener** es pot visitar l'exposició de pessebres a la capella de Sant Pelegrí. Més informació: tel. 938 900 582, web: museudelvi.org

Internet

• **SALESIANS.—** Als 150 anys de la mort de Mamà Margarita, mare de la família educativa salesiana, és molt oportú visitar la pàgina **www.mamamargarita2006.com** per conèixer més en profunditat aquesta dona.

• **SOLIDARITAT.—** La pàgina **www.reasnet.com** ens ajudarà a conèixer què és l'economia solidària, les empreses de reinserció o el finançament alternatiu.

Barcelona

• **EXPOSICIÓ.—** Fins al **24 de desembre** es pot visitar l'exposició «El treball esclau al Brasil», al Museu Diocesà de Barcelona, av. Catedral, 4 - Barcelona. Horari: de dimarts a dissabte, de 10.00 a 14.00 i de 16.00 a 20.00.

• **PALAU DE LA MÚSICA.—** El **26 de desembre**, a les 19.00, concert de Sant Esteve amb l'Orfeó Català. Més informació: tel. 902 442 882, fax 932 957 208, a/e: taquilles@palaumusica.org, web: www.palaumusica.org

• **GRUPS D'ORACIÓ I AMISTAT.—** El **29 de desembre**, de 10.00 a 17.00, recés extraordinari dirigit per Mn. Joan Güell, director central dels GOA. Serà a la casa d'exercicis de Sarrià, c/ Carrasco i Formiguera, 32 - Barcelona. Inscripcions fins al 22 de desembre: tel. 932 181 005 i 606 229 630.

• **PARRÒQUIA DE LA CONCEPCIÓ.—** El **31 de desembre**, a les 20.00, eucaristia en honor de Santa Maria. En

Alba residència d'àvies ofereix serveis nous!

- Permanència nocturna
- Centre de dia
- Caps de setmana
- També dies o nits esporàdiques
- Segons les necessitats de cada família

Tel. 932 039 740, Isabel

MONESTIR DE SANTA MARIA DE PEDRALBES

Església de la plaça del Monestir
(capella de les germanes clarisses)

La vocació de Clara d'Assís, una dona evangèlica

Salutació - pregària - testimoni - silenci
Si estàs a la recerca de la teva vocació, vine i ho veuràs.

DIA 24:
a les 18.00 h, I Vespres de Nadal i benedicció del pessebre
a les 19.00 h, 1a Missa de Nadal
a les 23.00 h, Vetlla de Nadal - Ofici de lectura
a les 24.00 h, Missa Solemne de Nadal
DIA 25:
a les 12.30 h, Missa del dia de Nadal
a les 19.00 h, II Vespres de Nadal

Per a noies a partir de 18 anys.
Tel. 932 037 779 sor Pierrette
a/e: monestir_pedralbes@hotmail.com

CURSETS DE CRISTIANDAT

Casa d'espiritualitat de Banyoles, **28 - 31 desembre 2005**

Tres dies per conèixer i aprofundir el fonamental cristià

Tel. 972 571 758

ASSOCIACIÓ CRISTIANA DE PERSONES SEPARADES I DIVORCIADES

Acrisdi

Acrisdi, associació fundada pel P. Jordán Gallego, dominic, amb seu social al c/ Bailèn, 10 de Barcelona (pares dominics).

És una entitat seglar amb el compromís d'acollir, ajudar i compartir amistat amb les persones que, a causa de separació o divorci, desitgen superar els problemes que comporta la seva situació.

Local social: Pares Dominics c/ Bailèn, 10 - 08010 Barcelona
Horari d'oficina dilluns i dimecres de 18 a 20 h
Tel. 932 323 482 - 932 314 807
Local d'esbarjo: Orfeó Gracienc c/ Astúries, 83 - 08012 Barcelona
Tots els dies feiners de 19 a 22 h
a/e: acrisdi@softhome.net web: bcn.es/tjussana/acrisdi

ENS NECESSITES I ET NECESSITEM!

TRUCA'NS

acabar, vetlla del pas de l'any amb el cant de l'himne *Oh Déu, us lloem* i benedicció amb el Santíssim pel nou any. L'acte es farà a les 21.15. C/ Aragó, 299 - Barcelona.

• **VETLLA DE CAP D'ANY.—** El **31 de desembre**, a les 23.00, hora de reflexió, pregària personal i adoració al Santíssim Sagrament; a les 24.00, *Te Deum*, seguit de la missa. S'acabarà amb cant de nadales i torrons. Organitza: Adoració Nocturna de Barcelona. Lloc: església del Santíssim Sagrament, c/ Aragó, 268 - Barcelona.

• **JESUÏTES.—** El **31 de desembre**, a les 23.00, vetlla de cap d'any centrada en Àfrica, el continent oblidat, i dirigida per Josep F. Mària, *s.j.*, Alexis Bueno, *s.j.*, i Adolf Fàbregues, tots ells cooperants en aquest continent. Serà a l'església dels jesuïtes del carrer Casp, 27 de Barcelona.

• **PASTORAL JUVENIL.—** Els dies **3, 4, 5 i 14 de gener**, curs per a animadors de Pastoral Juvenil sobre *Evangelitzar educant*. Més informació: tel. 934 101 702.

• **COSMOCAIXA.—** Fins al **gener** es pot visitar l'exposició «Jules Verne. Viatjar, viatjar, viatjar...». Els visitants poden recórrer els mòduls del museu que mostren fenòmens naturals dels quals Jules Verne fa referència a les seves novel·les. Més informació: tel. 932 126 050, fax 932 537 473, a/e: savicosmocaixabcn.fundacio@lacaixa.es

• **CAPELLA DE SANT JOSEP ORIOL.— Tots els dijous** de l'any, excepte l'agost, celebració de l'eucaristia a les 12.00. C/ Verge del Pilar, 4 - Barcelona.

• **EXPOSICIÓ SOLEMNE.— Tots els dilluns** no festius, d'11.00 a 12.00, exposició amb el rés del Rosari; a les 12.00, eucaristia. Hi haurà confessors. Parròquia Mare de Déu de la Bonanova (Sants Gervasi i Protasi), pl. Bonanova, 12 - Barcelona.

• **GRUP UNIFICACIÓ PASQUA.—** Pregària setmanal per a la unitat dels cristians: **tots els dimecres**, a les 19.15, a la parròquia major de Santa Anna, c/ Rivadeneyra; 3 - Barcelona; **tots els dissabtes**, a les 17.00, a la parròquia de la Puríssima Concepció, c/ Aragó, 299 - Barcelona.

Girona

• **LITÚRGIA.—** El **27 i 28 de desembre**, primera trobada de l'Escola de Servei en la Litúrgia a la casa de colònies de Sant Martí de Llémena. Hi haurà presentació de les diferents parts de la missa, jocs, vetlla, testimonis vocacionals i eucaristia. Més informació: tel. 972 200 462.

• **PREGÀRIA.—** El **29 i 30 de desembre**, primer camp de l'Escola de Servei de Pregària, itinerari de descobriment al Quart Món a Barcelona. Més informació: tel. 972 200 462.

• **ADORACIÓ NOCTURNA.—** El **31 de desembre**, vetlla extraordinària de cap d'any organitzada per l'Adoració Nocturna de Girona al temple del Sagrat Cor de Girona. Comença a les 23.00. A les 24.00, eucaristia. Un cop finalitzada, piscolabis.

• **CATEDRAL.— L'1 de gener**, a les 11.00, solemne missa major conventual concelebrada pel capítol de canonges.

• **EL COLLELL.— L'1 de gener**, aplec del Ninou, al santuari del Collell: a les 12.00, el bisbe Carles Soler presidirà la celebració de l'eucaristia. Durant la missa tindrà lloc l'ofrena i benedicció dels nens a la Mare de Déu. Audició de sardanes després de la missa i del dinar de germanor.

Sant Feliu de Llobregat

• **PARRÒQUIA DE SANT BALDIRI.—** Els joves de la parròquia organitzen una pregària al mes amb l'exposició del Santíssim. La propera serà el **31 de desembre**, a les 00.45. Pl. Mn. Jaume Oliveras, 7 - Sant Boi de Llobregat, tel./fax 936 401 202.

Solsona

• **PREMIS SIGNUM.—** El **23 de desembre**, a les 20.30, lliurament de la IX edició dels Premis Signum, instituïts pel Consell Comarcal del Solsonès. Serà a la sala gòtica del Consell Comarcal, c/ Dominics, 14 - Solsona.

• **EL MIRACLE.—** Del **28 al 30 de desembre**, curs de formació teològica dirigit pel P. Hilari Raguer, monjo. Més informació: tel. 973 480 045, fax 973 480 243.

Terrassa

• **CENTRE CULTURAL CAIXA TERRASSA.—** El **26 de desembre**, a les 21.00, concert extraordinari de Sant Esteve amb l'Orquestra Simfònica del Vallès. Auditori A. Vallhonrat. Més informació: tel. 937 804 122, fax 937 331 393, a/e: fundacet@fundacet.com, web: www.fundacet.com

• **EXERCICIS ESPIRITUALS.—** Per a homes i joves, a partir de 18 anys, del **26 al 31 de desembre**, a la casa Ntra. Sra. de Montserrat (Caldes de Montbui). Més informació: tel. i fax 938 654 496.

• **CENTRE CULTURAL DE MARATA.—** El **29 de desembre**, a les 21.00, concert de Claudi Arimany (flauta travessera). Més informació: tel. i fax 938 493 104.

• **TERTÚLIES FE-CULTURA.—** Els **darrers dimarts** de mes, a les 21.00, tertúlies sobre temes d'actualitat des de la perspectiva de la fe. Coordina el P. Santos Játiva. Lloc: Franciscans Menors Conventuals de Granollers, pl. Jacint Verdaguer, 7, tel. 938 497 630.

Vic

• **COVA DE SANT IGNASI.—** El **14 de gener**, grup d'ajuda mútua amb E. Fonts, jesuïta i psicòleg. Més informació: tel. 938 720 422, a/e: covaee@jesuites.net, web: www.jesuites.net/manresa

PREGUEM PER LES INTENCIONS DEL PAPA

• Perquè es difongui una comprensió cada cop més plena de la dignitat de l'home i de la dona

• Perquè la recerca de Déu i la set de la veritat duguin els éssers humans a la trobada amb el Senyor

Bon nadal!

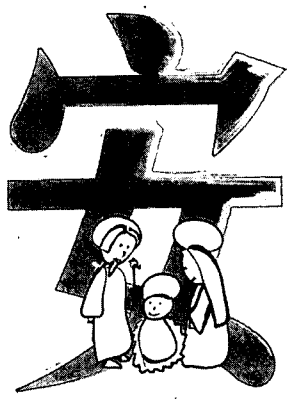

Sortoses les entranyes que et van dur i els pits que vas mamar. (Lluc 11,27)

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ
«Rincón del Silencio»
c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tels. 690 194 051 - 934 562 444

太

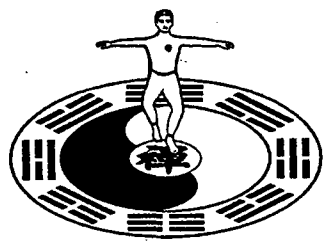

極

Anuncis per paraules

DIVERSOS

ADVOCADA especialista en nul·litats matrimonials i separacions. 1a visita gratuïta. Tel. 934 510 707.

PARTICULAR COMPRA mobles, quadres, joguines, llibres i objectes antics. Tel. 635 344 688.

COMPRA i VENDA

COMPRO SEGELLS, monedes, postals, cromos i joguines. Tel. 933 578 394.

COMPRO rellotges de qualsevol tipus, ràdios, làmpades, mobles, segells, postals, monedes, llibres, joies i instruments musicals. Tel. 609 230 303.

3a EDAT

RESIDÈNCIA La Llar de Castelldefels. Tracte familiar, assistència medicosanitaria, cuina pròpia, estades *curtes i llargues*. Només 18 places. Tel. 936 367 555.

DESCOBRIU *Catalunya Cristiana* **cada setmana**. Visiteu la nostra web: www.catalunyacristiana.com

Si voleu anunciar-vos, empliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadret, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho juntament amb un gir postal o xec bancari de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 Barcelona.

NOM .....

ADREÇA .....

POBLACIÓ ..... C. P. .....

TELÈFON ..... SETMANES .....

☐ 1,60 €
☐ 3,20 €
☐ 4,80 €
☐ 6,40 €
☐ 8,00 €
☐ 9,60 €
☐ 11,20 €

Destacat (+2,80 €): ☐ Requadrat, ☐ Trama, ☐ Negreta
(16% d'IVA INCLÒS)

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions contínues (mínim 17,00€).

RESERVAT EL DRET DE PUBLICACIÓ

Des del carrer

Un jesuïta entre els adivasis. Així coneixen a Barcelona el P. Fede Sopeña. Després de 57 anys a l'Índia, els 14 últims enmig de les tribus aborígens dels adivasis, aquest intrèpid jesuïta marcat pel carisma de sant Francesc Xavier assegura sentir-se ja més indi que català. Actualment, per raons de salut, viu a Bombai, des d'on continua coordinant els diversos projectes que els jesuïtes duen a terme a l'Índia amb els adivasis. Des del 2001 rep des de Catalunya el suport d'ADA (Associació per al Desenvolupament dels Adivasis), una entitat sense ànim de lucre impulsada per familiars i amics dels jesuïtes «emigrats» a l'Índia. Qui vulgui col·laborar amb ells ho pot fer a través del tel. 651 505 959 o de www.adivasis.org

El jesuïta Fede Sopeña viu com a missioner a l'Índia des de fa 57 anys

«L'Índia ha esdevingut la companya de la meva vida»

—Amb 57 anys a l'Índia l'imaginava amb llarga barba blanca i sari carbassa...

—Els vestits típics de l'Índia els tinc i me'ls poso de tant en tant, sobretot en les celebracions religioses més solemnes. La barba ja és una altra cosa. No m'ha agradat mai la barba per la calor que fa. Afaitar-se és més higiènic.

—La inculturació és una altra cosa?

—Jo em considero ben inculturat a l'Índia. La inculturació es porta dins.

—Com va arribar ja fa més de 57 anys a l'Índia?

—Des de jove sentia inquietud per anar a l'Índia. Ho havia manifestat als meus superiors però no m'havien dit res. Llavors, fa 58 anys va venir de Roma una relíquia de sant Francesc Xavier, concretament el seu braç. Aquell dia vaig pregar davant de la relíquia per continuar les petjades del sant a l'Índia. El mateix dia, a les poques hores, em va cridar el pare provincial i em va dir que preparés el passaport per anar a l'Índia.

—Què l'atreia tant d'aquest país?

—M'atreien moltes coses. En aquella època a la Companyia de Jesús hi havia molt ambient de missió; també al Japó i a Sud-amèrica. Jo només pensava en l'Índia. Més que les missions, m'atreia la Companyia de Jesús, i una de les coses que em va impressionar més dels jesuïtes eren aquestes paraules de la seva Constitució: «Estem disposats a anar a qualsevol part del món, la més llunyana, per la glòria de Déu i pel bé de l'Església, per ser testimonis del missatge de Jesucrist.»

—Com va aterrar a l'Índia?

—La paraula és ben precisa: aterrar. El nostre viatge en avió va durar tres dies! D'això, en fa 57 anys. Ho recordo bé, però he de reconèixer que tot i aquell aterratge d'aleshores encara estic entrant a l'Índia. Encara l'estic coneixent més profundament. És un país molt agradable i dur al mateix temps. Hi ha molta hospitalitat, la gent obre el cor molt de pressa, t'hi trobes molt ben acollit. I la duresa en el sentit que té molta història, molta riquesa, i té unes tradicions molt antigues que mai coneixeràs del tot. Un dels aspectes més atraients és la seva espiritualitat. He llegit els seus místics i he intentat estar amb la gent. He estat als principals llocs sagrats de l'Índia. Crec que he estat el primer català a les fonts del Ganges! Durant tot aquest temps he estat a diversos llocs, amb tasques que van des de la formació de novicis fins a la més pura acció social. Fins i tot he viscut durant molts anys en un barri de barraques de Bombai. Els darrers 14 anys els he passat amb els adivasis.

—Què és un adivasi?

—És un aborigen. Són els descendents dels primers pobladors de l'Índia. Actualment n'hi ha al voltant de vuitanta milions, i la majoria pateixen greus problemes de marginació. Aquestes tribus viuen en poblats situats en turons i muntanyes, aïllats de la resta de la societat.

—Què els aporten els jesuïtes?

—Poca cosa en comparació amb les necessitats que hi ha. La nostra aportació s'estructura en tres branques: educació, salut i desenvolupament agrícola. Tenim un munt de projectes en aquests camps: educació d'infants, formació per a joves i adults, promoció de la dona, tècniques de millora sanitària, medicina natural, preparació de mestres i animadors, programes d'estalvi i conscienciació, impuls de les seves manifestacions artístiques i culturals i ajuda legal, entre altres.

—No s'ha plantejat mai tornar a Barcelona?

—No, ja em sento més indi que català. Vull morir allà. Això és com un matrimoni. Enyores la gent, el treball que t'espera, els paisatges... Si em diguessin que demà m'he de morir procuraria anar-me'n avui, per arribar a temps per morir allà. L'Índia, amb les seves virtuts i els seus defectes, ha esdevingut la companya de la meva vida.

Samuel Gutiérrez

Rauxa

Nadal: la festa universal

El dia de Nadal els cristians celebrem el naixement a Betlem, fa més de dos mil anys, de Jesús, el Fill de Déu, el Messies, el Redemptor. La nostra festa, però, se celebra arreu del món, també en cultures que no són majoritàriament cristianes, com ara l'Índia o el Japó i fins i tot els ateus i els agnòstics de casa s'hi afegeixen sense pensar-s'ho dues vegades. L'expansió global d'aquesta celebració ha estat, indubtablement, tot un èxit.

A tots els llocs de la terra on se celebra Nadal, amb les seves maneres diferents de festejar-lo, trobem uns trets més o menys comuns. Es tracta d'una festa en què predomina una actitud volgudament alegre, que es manifesta amb regals, felicitacions a les persones més properes, nadales, pessebres, arbres guarnits, llums, donatius econòmics per a les bones causes i, sobretot, la reunió de la família. Ningú no pot posar en dubte que tot això sigui bo, perquè Nadal és per naturalesa una festa cristiana d'alegria, d'optimisme i de proclamació del goig de viure. Per això, els cristians més que ningú, hem d'estar ben contents que una de les nostres celebracions més assenyalades s'hagi convertit en la gran festa universal.

Eduard Brufau

Ara mateix

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Veniu, Jesús Senyor!

M'agradaria —a qui no?— que la boirada que ara mateix embroma el nostre cel s'esbargís una miqueta, just per deixar-nos veure ben nítida l'estrella de Betlem, en aquest Nadal del 2005. Llavors, en retrobar-la, la nostra alegria seria també immensa, com la que van tenir els mags d'Orient, segons l'evangeli de Mateu (Mt 2,10).

M'agradaria de veure rebrotar, aquests dies, l'esperança del profeta Joel: «Aquell dia les muntanyes regalaran de most, i rajarà llet dels turons; a totes les fondejades de Judà correrà l'aigua i del temple del Senyor naixerà una font que farà créixer el rierol de les Acàcies» (Jl 4,18).

M'agradaria de trobar reflectida en la nostra Església la caseta de Natzaret, amb Maria, quan «sobre ella, un blanc colom/ ses ales estenia/ i, amb la claror del Verb,/ la Verge resplendia», com tan bellament va escriure mossèn Cinto (*La rosa de Jericó*).

Aquest és ara el meu desig de felicitat per a vosaltres i per a mi. Aquesta és, doncs, la meva felicitació. Serà un desig fugisser i estèril que morirà, amb la nadala, a la paperera?

Qui sap...

Un dia, quan el nen de Betlem ja era gran, va rebre a casa seva dos cecs que l'havien anat seguint suplicant-li pietat. Demanaven veure-hi. Ell els preguntà: creieu que ho puc fer això? Van dir que sí... Jesús aleshores els va tocar els ulls tot dient-los: «Que es faci segons la vostra fe.» I els ulls se'ls van obrir (Mt 9,27).

Abans d'això, Jesús ja havia proclamat: «Feliços els qui tenen fam i set de justícia. Déu els saciarà.»

Desitjar, per tant, no és inútil. Sobretot quan el desig enllaça amb la fe i esdevé pregària. Aleshores pren una força sorprenent: el desig estableix la mesura del do que implorem.

Gosem, doncs, en el Nadal que ara ve, desitjar sense càlcul, esperar sense límit, pregar sense escepticisme.

Pel que fa a mi, el meu desig i la meva pregària —ja us ho he mig dit— aquest any van de nuvolades... de terra joiosa ben amarada de most i d'aigua... de transparència de la claror del Verb.

I és que fa tristesa aquest gruix opac d'autosuficiència, i d'egoisme, i de drogoaddicció de tan variades drogues: diners, lubricitat, poder... Sota aquesta bromada, no hi ha manera d'albirar l'estrella. Veniu, Jesús Senyor!

En aquesta terra nostra no hi raja gaire, aquests dies, la llet i la mel que somiàvem. Havíem deixat enrere, lluny —o ens ho semblava—, l'espectre de la discòrdia civil, de la por de la llibertat, de l'horror a la diferència... S'ha tornat a estroncar la font que fa créixer el rierol de la bona convivència i la germanor? Veniu, Jesús Senyor!

Oh si, almenys, els vostres deixebles retrobéssim l'esperit de Natzaret i, com Maria, la nostra Església no cerqués cap altra lluïssor que la claror vostra que ens heu posat al cor... Veniu, Jesús Senyor!

CATEQUESI

Una revista al servei de la catequesi.
Articles de formació i opinió,
materials i recursos per a les sessions
i celebracions catequètiques

núm. 189 • set
Butlletí del Secretariat Interdiocesà de Catequesi

núm. 190 • novembre - desembre del 2005
Butlletí del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears

Butlletí del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears
SIC - carrer dels Àngels, 18 - tel. 93 302 10 41 - 08001 Barcelona